

Bài Học Giáo Lý
Lớp Tráng Niên

Sự Khởi Đầu và Những Sự Liên Quan

**Beginings
and
Belongings**

Tháng Mười, Tháng Mười Một, Tháng Mười Hai, 2006

BÀI HỌC GIÁO LÝ

Sự Khởi Đầu và Những Sự Liên Quan

(Beginnings and Belongings)

In tại nhà in Tiếng Nói Hy Vọng © 2006
El Monte, California, USA

Mục Lục

Lời Mở Đầu: Sáng Thế Ký: Sự Tạo Thế Và Sự Cứu

Rồi	3
1. Những Nền Tảng	5
2. “Lúc Ban Đầu . . .”	12
3. Trái Đất Khi Mới Được Tạo Nên	19
4. Mất Địa Đàng	26
5. Hủy Diệt Và Phục Hồi	33
6. Thế Gian Sau Trận Bão Lụt	40
7. Tổ Phụ Áp-ram (Áp-ra-ham)	47
8. Đức Tin Và Sự Yếu đuối	54
9. Sự Chiến Thắng Của Đức Tin	61
10. Giá Phải Trả Khi Lừa Gạt Người Ta	68
11. Gia-cốp Trở Nên Y-sơ-ra-ên	75
12. Từ Ngục Thất Tới Cung Điện	82
13. Sự Kết Thúc Của Đoạn Đầu	89

Tác giả: Arthur Ferch

Dịch giả: Mục sư và bà Phạm Trường Thanh

Hiệu đính: Mục sư Nguyễn Khắc Vinh, Bà Trần Bích Hồng,

Nguyễn Thị Ngọc-Liên, Hàn Ly Hương

Trình bày: Lê Anh William

Mọi liên lạc, thư từ xin gửi về:

Mục sư Nguyễn Khắc Vinh

Tiếng Nói Hy Vọng

P.O. Box 5704, El Monte, CA 91734

Tel. (626) 454-1304

LỜI MỞ ĐẦU:

Sáng thế Ký: Sự Tạo thế và sự Cứu rỗi

Trong năm 1997, một nhà vật lý học được giải thưởng Nobel, đã tuyên bố một câu đáng kinh ngạc. Ông viết, “Chúng ta càng hiểu về vũ trụ, thì vũ trụ càng như không có ý nghĩa gì cả” (phỏng trích). Để đáp lại, một nhà thiên văn học viết, “Tại sao vũ trụ phải có ý nghĩa? Ý nghĩa gì? Vũ trụ chỉ là một hệ thống vật chất.” Một khoa học gia khác đồng ý, nói rằng, “Tôi thích tin rằng chúng ta chỉ là những rác rến nổi lênh bênh trên mặt biển sau khi chiếc tàu đã chìm” (phỏng trích).

Rác rến nổi lênh bênh trên mặt biển? Cho dù chúng ta ngẫu nhiên có mặt ở trên trái đất này, – họ có lời kết luận nào khác không? Xét cho cùng, chúng ta được sinh ra đời một ngày nào đó, rồi, không sớm thì muộn, chúng ta ý thức là mình hiện hữu. Đau khổ, sợ hãi, và đói khát thường thường là những kinh nghiệm đầu tiên chúng ta biết mình là ai. Chúng ta bị bắt buộc phải ra đời mà không được hỏi ý kiến. Nhưng không thể trả lại sự sống nếu chúng ta không muốn. Và sự sống không thể cầm giữ được dù chúng ta muốn. Chúng ta được ban cho một điều mà không ai tìm kiếm, dự tính, hay là mong ước. Chúng ta không biết chắc sự sống là gì, có ý nghĩa gì, hay tại sao chúng ta có sự sống. Những kinh nghiệm thực tế nhất của cuộc đời là – đau đớn, sâu nã, mất mát, sợ hãi – vẫn là một sự huyền bí.

Các khoa học gia này cố gắng để tự tìm hiểu sự khởi đầu của chúng ta. Vì vậy họ thấy vũ trụ không có ý nghĩa gì. Đối với họ, vũ trụ không gì khác hơn là một hệ thống vật chất.

Chúng ta thật tạ ơn Đức Chúa Trời đã không để chúng ta tự tìm hiểu về sự khởi nguyên của mình. Sách Sáng thế Ký là cách Đức Chúa Trời nói cho chúng ta biết về nguồn gốc của mình. Sách Sáng thế Ký trình bày một quan điểm rất khác với quan điểm của các khoa học gia. Không có sự hướng dẫn của Đức Chúa Trời, khoa học khẳng định rằng chúng ta được tạo nên bởi những quyền lực vô ý nghĩa và không mục đích. Đây là bằng chứng về sự sai lầm khi thiếu sự hướng dẫn của Đức Chúa Trời.

Quan điểm “khoa học” nói rằng chúng ta có mặt trên đời chỉ là một sự ngẫu nhiên. Nhưng sách Sáng thế Ký nói chúng ta hiện diện vì Đức Chúa Trời đã tạo nên chúng ta. Sách Sáng thế Ký bày tỏ rằng sự sống của chúng ta đến từ một hành động có ý nghĩa của Đức Chúa Trời đầy tình yêu thương. Ngài tạo nên chúng ta “như hình Ngài; Ngài

dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ” (Sáng thế Ký 1:27).

Nhưng sự Sáng tạo chỉ là khởi đầu của sách Sáng thế Ký. Sách này còn dạy chúng ta về sự Sa ngã, trận Đại hồng thủy, và tháp Babel. Những biến cố này giúp chúng ta hiểu được thế giới chúng ta đang sống.

Nhưng, Sáng thế Ký cũng nói về Áp-ra-ham và dòng dõi của ông. Áp-ra-ham là người được Chúa phán, “các dân sẽ nhờ người mà được phước” (Ga-la-ti 3:8). Sáng thế Ký không chỉ tập trung vào sự Sa ngã và hậu quả của nó mà còn trình bày hy vọng lớn của sự cứu rỗi qua Đức Chúa Giê-su. Hy vọng này được ban cho mọi người, giống như Áp-ra-ham, lãnh nhận được bởi đức tin. Sứ đồ Phao-lô, người hiểu rõ về sách Sáng thế Ký, đã viết, “Ấy vậy, ai tin thì nấy được phước với Áp-ra-ham, là người có lòng tin” (Ga-la-ti 3:9). Người làm cha “hết thấy những kẻ tin” (Rô-ma 4:11).

Trong tam cá nguyệt này, chúng ta sẽ nghiên cứu chuyện tích khả thi về phép lạ Chúa tạo nên chúng ta và cũng sẽ nghiên cứu về những phép lạ của sự cứu rỗi. Những phép lạ này là sự sống, sự chết, và sự sống lại của Đức Chúa Giê-su. Tất cả những điều này được chép trong Sáng thế Ký. Sách Sáng thế Ký viết về sự Tạo thế và sự Cứu rỗi, chứ không phải về “những rác rến bồng bềnh trên biển cả.”

#####

Cố Mục sư Arthur J. Ferch sinh trưởng ở nước Đức, sau đó ông qua Úc Châu. Nơi đây, ông làm việc nhiều năm trong chức vụ mục sư, giáo sư và lãnh đạo.

Bài Học 1

NHỮNG NỀN TẢNG

CÂU GỐC: “Nếu các nền bị phá đổ, người công bình sẽ làm sao?” (Thi thiên 11:3).

NGHIÊN CỨU KINH THÁNH TUẦN NÀY: Ma-thi-ơ 19:3-8; Lu-ca 17:26-30; Công vụ các Sứ đồ 7:1-15; Rô-ma 1:17; 4:3; 5:14; Hê-bơ-rơ 11:1-22.

LAURENS VAN DER POST, MỘT NGƯỜI NAM PHI CHÂU, CÓ MỘT HÒN ĐÁ ĐEN KỶ LẠ Ở TRÊN BÀN TRONG PHÒNG KHÁCH CỦA ÔNG. Người ta hỏi ông về hòn đá này. Ông trả lời rằng hòn đá đó đến từ Phi Châu, trong lòng đất sâu 15,000 bộ (feet). Một người bạn đã gửi cho ông hòn đá đó và viết, “Đây là biểu hiệu mà bạn và tôi đã cố gắng để xây trên trong suốt cuộc đời chúng ta.”

Tất cả chúng ta đều xây dựng mọi thứ trên những nền tảng cũng như xây dựng đời sống trên những tảng đá dưới chân chúng ta, hay trên những nguyên tắc đang hướng dẫn chúng ta. Các người vô thần, những tín nhân quá sốt sắng, những người hay nghi ngờ, các khoa học gia – mọi người đều điều khiển cuộc đời mình bằng những nguyên tắc căn bản.

Là Cơ Đốc nhân, các nguyên tắc của chúng ta đều ở trong Đức Chúa Giê-su. Đức Chúa Giê-su là Đấng mà tại trong Ngài, “chúng ta được sống, động” (Công vụ 17:28). Chúng ta biết về Đức Chúa Giê-su qua Kinh Thánh. Vậy, Kinh Thánh là nền tảng cuộc đời và đức tin của chúng ta. Cũng một cách đó, Sáng thế Ký là “nền tảng” của Kinh Thánh. Sáng thế Ký gần giống như “hòn đá kỳ lạ” chôn sâu trong lòng đất dưới chân Laurens.

Tuần này, chúng ta sẽ bắt đầu nghiên cứu sách Sáng thế Ký, nền tảng của chính Kinh Thánh.

I. SÁCH SÁNG THẾ KÝ VÀ TÂN ƯỚC (Ma-thi-ơ 19:3-8).

Chữ Pentateuch (Ngũ Kinh) đến từ chữ Hy Lạp, nghĩa là “năm.” Ngũ Kinh là nền tảng của đức tin chúng ta nơi Kinh Thánh. Đức tin của chúng ta không có ý nghĩa nếu không có Ngũ Kinh.

Quyển đầu tiên trong năm sách này là Sáng thế Ký. Sáng thế Ký bắt đầu với căn nguyên của thế giới. Nếu không có sự khởi đầu đúng, chúng ta rất dễ làm sai những điều khác. Giả thử nếu một người thợ xây cất đặt các rầm nhà và ngay lúc đầu đặt một cây lệch đi vài centi-mét. Chẳng bao lâu, những bức tường sẽ bị lệch đi và không dùng được. Cũng một cách đó, Sáng thế Ký bắt đầu với một sứ điệp rõ ràng về căn nguyên của chúng ta.

Dĩ nhiên, Sa-tan làm việc hằng say để khiến chúng ta xa cách Đức Chúa Trời. Nó cố gắng gieo sự nghi ngờ về Kinh Thánh vào đầu óc chúng ta. Sách Sáng thế Ký bị tấn công kịch liệt. Nếu Sa-tan có thể hủy diệt đức tin của chúng ta nơi sách Sáng thế Ký, thì sau đó, rất dễ dàng hủy diệt đức tin của chúng ta vào những điều khác.

Những câu sau đây dạy chúng ta điều gì về Đức Chúa Giê-su và các nhà viết Tân Ước nghĩ thế nào về sách Sáng thế Ký là sự thật? Ma-thi-ơ 19:3-8; Lu-ca 17:26-30; Công vụ 7:1-15; Rôma 4:3; 9:21; 5:14; I Cô-rinh-tô 15:22; Ga-la-ti 3:6; I Ti-mô-thê 2:13, 14; Hê-bơ-rơ 11:3-22; I Phi-e-rơ 3:20.

Chúng ta có nên nghe những người chỉ trích nêu lên tất cả mọi “bằng cứ” nghi vấn về Sáng thế Ký? Hay chúng ta nên theo gương những người đặt đức tin hoàn toàn nơi sách Sáng thế Ký? Có nghi vấn về Sáng thế Ký nghĩa là nghi vấn về Tân Ước, vì sách này thường thường nhắc đến Sáng thế Ký. Sách Tân Ước đáng tin không nếu sách này nói sai về Sáng thế Ký? Nếu chúng ta bắt đầu nghi vấn về Sáng thế Ký, thì đức tin của chúng ta sẽ sụp đổ. Đó chính là điều Sa-tan mong muốn.

Bạn có thể tìm được những thí dụ nào khác về việc nghi ngờ một điều nhỏ có thể đưa đến việc nghi ngờ những điều quan trọng? Tại sao chúng ta phải rất cẩn thận về đức tin đặt nơi Kinh Thánh là Lời Đức Chúa Trời? Nếu bạn bắt đầu nghi ngờ Kinh Thánh, thì bạn còn gì nữa?

II. ĐỨC CHÚA TRỜI TOÀN NĂNG VÀ ĐẦY LÒNG THƯƠNG XÓT (Sáng thế Ký 48:15).

Sách Sáng thế Ký cho chúng ta thấy Đức Chúa Trời thật sự như thế nào. Sáng thế Ký cũng cho chúng ta thí dụ đầu tiên viết về Đấng Tạo Hóa và Cứu Chúa của chúng ta.

Những câu sau đây dạy chúng ta gì về Đức Chúa Trời?

Sáng thế Ký 1:1

Sáng thế Ký 7:11

Sáng thế Ký 14:19, 22

Sáng thế Ký 18:23-33

Sáng thế Ký 48:15

Sáng thế Ký bày tỏ đầy đủ quyền năng của Đức Chúa Trời. Ngài được coi là Đấng Tạo Hóa, Quan án, Đấng Ban phát, Đấng Hỗ trợ Đời sống, Đấng Chí Cao, Đấng Toàn Năng, và Đức Chúa Trời Vĩnh cửu. Là Đấng Thống Trị, Đức Chúa Trời có trước mọi sự và ban sự sống cho muôn loài vạn vật.

Nhưng, còn rất nhiều điều hơn nữa về Đức Chúa Trời trong sách Sáng thế Ký. Ngay cả trong một số chuyện tích của Sáng thế Ký về sự phán xét, chúng ta có thể thấy lòng thương xót của Đức Chúa Trời, sự đau buồn của Ngài về tội lỗi của nhân loại, cũng như lòng kiên nhẫn của Ngài. Trước khi cơn Núi lụt đến, Đức Chúa Trời đã truyền Nô-ê rao báo trước nhiều năm. Ngài cho mỗi người có cơ hội để được cứu. Ngài sẵn sàng giải cứu ngay cả thành Sô-dôm và Gô-mô-rơ. Trong cả sách Sáng thế Ký, chúng ta thấy quyền phép của Đức Chúa Trời lẫn lòng thương xót và yêu thương. Ngài ghét tội lỗi và điều ác. Nhưng Ngài yêu thương dân sự sa ngã của Ngài và muốn cứu họ.

Hãy viết một đoạn ngắn về sự hiểu biết của bạn về Đức Chúa Trời như thế nào. Câu trả lời bày tỏ gì về ý kiến của bạn đối với Đức Chúa Trời? Hãy chuẩn bị chia sẻ câu trả lời của bạn trong lớp học.

III. SỰ GẮN GỬI CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI (Sáng thế Ký 18:17).

Sáng thế Ký hình dung Đức Chúa Trời là Đấng đầy quyền phép. Ngài phán thì thế giới xuất hiện. Ngài khiến nước lụt bao phủ cả trái đất. Ngài làm mưa lửa xuống trên những thành phố gian ác. Là loài người, làm sao chúng ta không thể không kinh ngạc về quyền phép của Đức Chúa Trời, Đấng đã tạo nên tất cả?

Nhưng Kinh Thánh cũng hình dung Đức Chúa Trời là Đấng gần gũi và thân mật. Ngài không tạo nên thế gian rồi bỏ mặc nó. Đức Chúa Trời của Kinh Thánh đã rất gần gũi với loài người sa ngã. Chúng ta thấy điều này rõ ràng nhất trong đời sống và sự chết của Đức Chúa Giê-su (Phi-líp 2:5-8). Dầu vậy, ngay trong Sáng thế Ký, chúng ta được ban cho những thí dụ về sự Đức Chúa Trời hòa mình thế nào với nhân loại sa ngã.

Trong những câu sau đây, chúng ta thấy Đức Chúa Trời hòa mình rất gần thế nào với loài người? Mỗi câu này nói với chúng ta gì về bản tính của Đức Chúa Trời?

Sáng thế Ký 2:7

Sáng thế Ký 3:8

Sáng thế Ký 18:17

Sáng thế Ký 39:21

Bạn có kinh nghiệm thế nào về sự gần gũi của Đức Chúa Trời? Hãy chia sẻ kinh nghiệm này với lớp của bạn, và bạn đã học được gì về kinh nghiệm này? Hãy chia sẻ cách nào để khuyến khích những người không có kinh nghiệm về sự gần gũi Đức Chúa Trời?

IV. NHỮNG NỀN TẢNG (Công vụ các Sứ đồ 7:2-17).

Công vụ 6 nói về chuyện của một tín đồ Do Thái tên là Ê-tiên. Ông là một người “đầy đức tin và quyền phép”, đã làm “những dấu kỳ phép lạ” (Công vụ 6:8). Ông bị bắt và bị đưa ra tòa công luận vì tội rao giảng về Đức Chúa Giê-su. Công vụ 7 bắt đầu với bài giảng của Ê-tiên, và vì bài giảng này mà ông bị ném đá chết.

Xin đọc Công vụ 7:2-17. Sau đó trả lời những câu hỏi dưới đây:

1. Ê-tiên có chút nghi ngờ nào về sự thật của những chuyện tích ông kể không? Có bài học nào cho chúng ta ở đây?

---

2. Ê-tiên lấy những chuyện tích này ở đâu?

---

3. Tại sao Ê-tiên kể những chuyện tích này?

Các nhà lãnh đạo Do Thái thách thức Ê-tiên về việc giảng dạy Đức Chúa Giê-su là Đấng Mê-si. Ê-tiên bắt đầu bào chữa cho mình bằng cách nói về Đức Chúa Trời kêu gọi Áp-ra-ham trong Sáng thế Ký. Sau đó, Ê-tiên nói đến lịch sử dòng dõi của Áp-ra-ham cho tới Giô-sép ở Ê-díp-tô. Ông tiếp tục lịch sử cho tới sự khởi đầu của dân Y-sơ-ra-ên và sự xây cất đền thánh. Tất cả những chuyện tích này kết thúc với sự đến của “Đấng Công Bình” (Đức Chúa Giê-su) (Công vụ 7:52).

Ê-tiên dùng Sáng thế Ký làm khởi điểm cho những lẽ thật vĩ đại về Đức Chúa Giê-su, “là lẽ thật” (Giăng 14:6). Vì thế, có thể thấy Sáng thế Ký quan trọng thế nào cho sự hiểu biết ta về những điều chúng ta tin tưởng.

Có những “nền tảng” nào trong đời sống của bạn? Những nền tảng này vững chắc thế nào? Những nền tảng này có vững chắc đủ để nâng đỡ bạn ngay cả trong những lúc khó khăn nhất trong đời bạn?

V. NGƯỜI CÔNG BÌNH SẼ SỐNG BỞI ĐỨC TIN (Rô-ma 1:17).

Xin đọc Rô-ma 1:17. Bây giờ xin bạn viết xuống sự hiểu biết của bạn về ý nghĩa của câu này.

Người ta thường nghe nói trong thời Cựu Ước, các tín nhân được cứu bởi sự giữ luật pháp. Họ học rằng sau khi Đức Chúa Giê-su chết và bắt đầu từ hội thánh đầu tiên, người ta khởi sự được cứu chỉ bởi đức tin mà thôi. Nhưng đó không phải là sự dạy dỗ thật của Kinh Thánh. Theo sách Tân Ước, dân sự Đức Chúa Trời sống bởi đức tin ngay từ lúc tội lỗi mới bắt đầu.

Hê-bơ-rơ 11:1-22 là một chuyện tích được khai thị về đời sống của những người trong Sáng thế Ký. Hãy so sánh Hê-bơ-rơ 11:1-22 với Rô-ma 1:17. Khi đọc về chuyện mỗi người trong Hê-bơ-rơ 11:1-22, bạn hãy đặt mình vào địa vị của người đó. Họ đã đặt đức tin trên điều gì? Người đó đã cần tin cậy Đức Chúa Trời về việc gì? Bạn đã học được những bài học nào từ những kinh nghiệm của họ để có thể giúp bạn ngay bây giờ?

Hê-bơ-rơ 11:13-16 nói về gì? Bạn có thể áp dụng những câu này thế nào? Hãy nhìn lại cuộc đời của bạn và hỏi, Những hành động của tôi nói gì về quê hương mà tôi đang tìm kiếm – cho cuộc đời hiện tại này hay cho cuộc đời tương lai trên thiên đàng? Bạn cần có những thay đổi nào trong cuộc hành trình về thiên quốc?

VI. NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Chỉ trích Kinh Thánh tức là hủy diệt đức tin nơi quyển sách của Đức Chúa Trời. Chỉ trích Kinh Thánh tức là hủy diệt quyền phép của lời Đức Chúa Trời để điều khiển, nâng cao, và soi dẫn đời sống con người. Theo vong hồn hiện thuyết, nhiều người được dạy để tin rằng ước vọng là luật cao nhất. Họ cũng tin rằng chúng ta được tự do để làm bất cứ điều gì chúng ta muốn. . . Nhưng, nhu cầu lớn của chúng ta là có quyền lực để sống một cuộc đời cao hơn, trong sạch hơn, cao quý hơn với sự hướng dẫn của Đức Chúa Trời.” Phỏng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 473, 478.

“Đêm tối đang bao phủ thế giới Cơ Đốc. Sự tái phạm những điều răn của Đức Chúa Trời là bằng chứng của đêm tối dầy đặc này. Người ta yêu thích những hệ thống nhạo báng lẽ thật của Đức Chúa Trời. Người ta dạy những hệ thống này như giáo lý. Và những sự dạy dỗ của họ được chấp nhận như lẽ thật. Người ta đã chấp nhận những lý thuyết của con người. Vì thế phúc âm đã bị vụn vẹo và người ta giải nghĩa sai những câu Kinh Thánh. Như trong thời Đấng Christ, sự sáng lẽ thật bị bỏ ra phía sau. Những lý thuyết của loài người được tôn trọng hơn lời Đức Chúa Trời. Lẽ thật của Ngài bị bao phủ bởi những sự sai lầm. Lời Đức Chúa Trời bị giải nghĩa sai và phân tách bởi những tư tưởng gia chỉ trích và bóp méo lẽ thật. Đức Chúa Giê-su được nhìn nhận, nhưng Ngài bị phản bội bằng một cái hôn. Sự tái phạm tiếp tục, và sẽ bao phủ thế giới cho đến ngày cuối cùng. Bản tính kinh khủng và ảnh hưởng đen tối của sự tái phạm sẽ được thấy rõ khi những cơn gió tội lỗi thổi ra từ Ba-by-lôn.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Bible Echo*, 1 Tháng 2, 1897.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Thảo luận câu trên đây của Ellen G. White. Có những điều gì trong xã hội bạn đang chống nghịch lại Kinh Thánh? Làm thế nào chúng ta bảo vệ mình và những người khác khỏi các điều này?
2. Hãy đọc trong lớp những đoạn mà mọi người viết về bản tính của Đức Chúa Trời. Hãy thảo luận những câu trả lời của bạn và những điều bạn học được từ những người khác.
3. Hãy thảo luận câu trả lời của bạn cho câu hỏi cuối trong bài học ngày thứ Tư. Bạn học được gì từ kinh nghiệm của những người khác về sự gần gũi của Đức Chúa Trời? Bạn giải nghĩa thế nào cho một người ngoại về sự “Đức Chúa Trời ở gần” chúng ta?

Bài Học 2

“LÚC BAN ĐẦU . . .”

CÂU GỐC: “Các tầng trời được làm nên bởi lời Đức Giê-hô-va, cả cơ binh trời bởi hơi thở của miệng Ngài mà có. . . . Vì Ngài phán, thì việc liền có; Ngài biểu, thì vật bèn đứng vững bền” (Thi thiên 33:6, 9).

NGHIÊN CỨU KINH THÁNH TUẦN NÀY: Sáng thế Ký 1.

MỘT KHOA HỌC GIA NỔI TIẾNG THẢO LUẬN VỀ SỰ KHỞI ĐẦU CỦA LOÀI NGƯỜI. Ông viết, “Chúng ta hiện diện ở đây vì có một loại cá với những vây đặc biệt có thể biến thành chân để trở nên các con vật đi trên đất” (Phỏng trích).

Kinh Thánh, đặc biệt là Sáng thế Ký 1 và 2, viết một câu chuyện khác hẳn về sự khởi đầu của chúng ta: chúng ta có mặt ở đây vì một Đấng Tạo Hóa yêu thương – Đức Chúa Trời tạo nên sự sống trong sáu ngày thật, với 24 giờ một ngày.

Thật là rõ ràng thuyết tiến hóa và chuyện tích Kinh Thánh về sự tạo thế không phù hợp với nhau. Như chúng ta sẽ học trong tuần này, Kinh Thánh dạy rằng Đức Chúa Trời không sáng tạo cách ngẫu nhiên. Chúng ta hãy xem Kinh Thánh dạy điều gì về thuở ban đầu, để thấy rằng lý do chúng ta hiện diện ở đây không liên quan gì với những con cá có vây và những vây đó có thể biến thành chân. Sự nghiên cứu của chúng ta sẽ bày tỏ rằng chúng ta có mặt ở đây bởi vì Đức Chúa Trời đã phán và thế gian xuất hiện.

I. “BAN ĐẦU ĐỨC CHÚA TRỜI . . .” (Sáng thế Ký 1:1)

Câu quan trọng nhất trong Kinh Thánh là Sáng thế Ký 1:1. Câu này là nền tảng cho tất cả những điều Cơ Đốc nhân tin tưởng. Sự dạy dỗ căn bản của chúng ta đều vô lý nếu không có câu này. Sáng thế Ký 1:1 càng ngày càng trở nên hữu ích trong thời đại chúng ta, khi rất nhiều người tin tưởng nơi khoa học sai lầm. Khoa học sai lầm giải nghĩa rằng sự Tạo thế đến từ sự phát triển tự nhiên, và vì ngẫu nhiên, đã biến thành sự sống trên trái đất này. Nhưng câu đầu tiên của Kinh Thánh phủ nhận tư tưởng này.

Sứ điệp chung trong tất cả những câu sau đây là gì? Xuất Ê-díp-tô Ký 20:11; Gióp 38:4; Giảng 1:1-3; Cô-lô-se 1:15-20; Hê-bơ-rơ 1:2; Khải huyền 14:6, 7.

Đấng Tạo Hóa của thiên nhiên vẫn là trung tâm điểm quan trọng trong đoạn 1 Sáng thế Ký. Chữ *Đức Chúa Trời* xuất hiện 32 lần trong 31 câu của Sáng thế Ký đoạn 1. Điều này chứng tỏ rằng Đức Chúa Trời là quan trọng trong công việc Tạo thế. Sáng thế Ký 1 cố gắng bỏ tư tưởng rằng sự Tạo thế là một việc ngẫu nhiên. Sáng thế Ký 1 cũng bày tỏ rằng chỉ có một Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa thống trị.

Động từ “dựng nên” trong Sáng thế Ký 1:1 (*bara*) chỉ xuất hiện trong Kinh Thánh khi nói về Đức Chúa Trời đang làm việc. Một chữ thông thường khác được dùng khi loài người hay Đức Chúa Trời tạo hay làm các việc là *asah*. Chỉ một mình Đức Chúa Trời có thể tạo nên trời và đất. Chúng ta có thể dùng các vật được tạo nên để làm việc (*asah*) mà thôi, nhưng Đức Chúa Trời là Đấng duy nhất có thể tạo nên (*bara*) mọi sự.

Một luật căn bản dạy rằng chẳng có vật thọ tạo nào lớn hơn Đấng Tạo Hóa. (Hãy cố gắng suy nghĩ một thí dụ về luật ấy). Hãy nghĩ đến tất cả sự sáng tạo, không chỉ trái đất này mà thôi. Rồi hãy suy nghĩ làm thế nào Đức Chúa Trời, Đấng đã dựng nên mọi vật là lớn hơn các vật Ngài đã tạo nên. Điều này nói gì với bạn về quyền phép của Đức Chúa Trời? Điều này nói gì với bạn về sự hy sinh của Đức Chúa Trời, Đấng đã trở nên con người để chết thế cho bạn đáng lẽ bạn nhận lãnh?

II. SỰ TẠO THỂ (Sáng thế Ký 1:1, 2).

Sáng thế Ký 1:1 nói rằng Đức Chúa Trời dựng nên trời đất. Có người tin rằng “trời” nghĩa là tất cả vũ trụ. Sự nghiên cứu chữ *trời* trong Sáng thế Ký 1 chứng tỏ rằng điều ấy không đúng.

Hãy xem chữ trời được dùng thế nào trong Sáng thế Ký 1, đặc biệt là câu 20. Chữ “trời” trong Sáng thế Ký 1 có nghĩa gì?

Sáng thế Ký 1:2 nói gì về tình trạng của trái đất lúc ban đầu?

“Vô hình và trống không” bày tỏ một môi trường không hình dáng, không ánh sáng, không cây cối và thú vật. Điều này nghĩa là trái đất không thể hỗ trợ sự sống. Đức Chúa Trời tạo nên sự sống bằng sự dùng lời phán của Ngài. Xin đọc Sáng thế Ký 1:3, 6, 9, 11, 14, 20, 24. Xin so sánh Thi thiên 33:6-9. Đức Chúa Trời dùng vật liệu Ngài đã tạo nên trước khi Ngài tạo sự sống trên đất. Những câu này không bày tỏ rằng Đức Chúa Trời đã dựng nên một vật gì từ chỗ không không. Nhưng Đức Chúa Trời không lệ thuộc vào những vật đã được dựng nên để tạo nên trái đất. Bất kỳ vật gì Chúa dùng để tạo nên trái đất thì Ngài đã dựng nên vật đó trong quá khứ từ chỗ không không. Theo Kinh Thánh, Đức Chúa Trời đã tạo nên mọi sự.

Giăng 1:3 giúp chúng ta như thế nào để hiểu Sáng thế Ký 1:1, 2?

Trong Sáng thế Ký 1:1, 2, chúng ta đọc về căn bản của sự khởi đầu của chúng ta: Đấng Tạo Hóa-Đức Chúa Trời tạo nên chúng ta từ trái đất vô hình và trống không. Nhiều việc còn lại vẫn là một sự bí nhiệm mà chúng ta sẽ không bao giờ hiểu được trong hiện tại. Thật là một phép lạ chúng ta có mặt ở đây. Hãy suy nghĩ về phép lạ của sự Sáng tạo, và tất cả những điều chúng ta nợ Đức Chúa Trời. Bạn hãy viết những tư tưởng mình và đem đến lớp trong ngày Sa-bát.

III. NHỮNG NGÀY TRONG TUẦN LỄ TẠO THỂ (Sáng thế Ký 1:4, 5).

Không có phần nào trong chuyện tích Sáng tạo bị tấn công hơn là khoảng thời gian được dùng để tạo nên sự sống trên đất. Hầu hết trong thế giới Cơ Đốc, Kinh Thánh rất được tôn trọng. Nhưng một số ít người chấp nhận khoảng thời gian trong Sáng thế Ký, với sự miêu tả rõ ràng sáu ngày 24-giờ thật của sự tạo thể. Thật rõ ràng thuyết tiến hóa đã chối bỏ tất cả những gì Kinh Thánh bênh vực và đã có ảnh hưởng lớn trên cộng đồng Cơ Đốc. Nói về sự tái làm, Đức Chúa Giê-su phán rằng, “Song khi Con người đến, há sẽ thấy đức tin trên mặt đất chăng?” (Lu-ca 18:8). Nếu không có sự thay đổi lớn, thì chắc chắn Chúa sẽ không tìm thấy đức tin vào chuyện tích tạo thể chép trong Kinh Thánh!

Bạn có thể tìm thấy bằng chứng nào trong Sáng thế Ký 1 nói về sáu ngày Tạo thể là 24 giờ mỗi ngày? Bạn có thể tìm thấy những câu nào khác trong Kinh Thánh bày tỏ sáu ngày, mỗi ngày dài 24 tiếng? (Xin đọc Xuất Ê-díp-tô Ký 20:8-11).

Xin đọc Sáng thế Ký 1:4, 5. Hai câu này nói về một ngày. Chúng ta hiểu rằng một ngày là phân nửa sáng và phân nửa tối; (1) “ngày” và (2) “đêm.” Sáng thế Ký 1:4, 5 nói về “ngày” và “đêm” làm thành “ngày thứ nhất.” Những câu này bày tỏ rằng sự sáng tạo của thời gian 24 giờ. “Vậy có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ nhất” (Sáng thế Ký 1:5). Bây giờ hãy đọc Sáng thế Ký 1:8, 13, 19, 23, 31. Vậy chúng ta thấy trong Sáng thế Ký 1 Đức Chúa Trời định sáu ngày 24 giờ khi Kinh Thánh nói rằng “trong sáu ngày Đức Giê-hô-va đã dựng nên trời đất” (Xuất Ê-díp-tô Ký 20:11).

IV. CON GÀ HAY CÁI TRỨNG

Chuyện Sáng thế không phải đơn giản, nhưng điều này không làm chúng ta ngạc nhiên. Trái đất và sự sống trên đất không phải là đơn giản. Kinh Thánh giải nghĩa sự Sáng tạo trong 56 câu. Hầu hết những sách chỉ dẫn để ráp một chiếc xe đạp còn dài hơn! Chắc chắn là Kinh Thánh không bao gồm hết mọi việc về sự Tạo thế. Thật may thay chúng ta sẽ có cõi đời đời để học biết thêm.

Nhưng bây giờ còn rất nhiều chi tiết trong Kinh Thánh để chúng ta suy gẫm.

Xin đọc lại Sáng thế Ký 1 và hãy tập trung đến các biến cố. Bạn thấy một kiểu mẫu nào? Kiểu mẫu này có ý nghĩa gì liên quan với điều chúng ta hiểu về bản chất của sự sống trên đất?

Sách Sáng thế Ký bắt đầu nói về “đất là vô hình và trống không” (Sáng thế Ký 1:2). Bấy giờ Đức Chúa Trời ban cho trái đất hình thể và cất khỏi “sự trống không.” Trước hết có sự mờ tối. Sau đó có sự sáng. Điều này dẫn đến sự phân chia ngày và đêm. Đoạn có không khí, một “bầu trời” được gọi là “trời.” Nước đã có ở đó khi Đức Chúa Trời dựng nên đất vì sự sống cần nước. Bấy giờ Đức Chúa Trời dựng nên đất khô. Rồi trên đất khô xuất hiện các loại thảo mộc: cỏ, rau, cây, tất cả các loại cần đất để sống và phát triển (Sáng thế Ký 1:11). Sau đó là mặt trời, mặt trăng, và các ngôi sao. Khi những vật đó đã được đặt vào vị trí, thì Đức Chúa Trời tạo nên những sinh vật: các loài sống trên đất và dưới biển, những con có thể bay, bơi, di chuyển trong những phần mà Đức Chúa Trời tạo nên. Những vật sống này sẽ sinh sản “đầy dẫy khắp đất” (Sáng thế Ký 1:21). Vậy, Đức Chúa Trời theo kiểu mẫu này để tạo dựng sự sống trên đất.

Hãy nhớ câu chuyện trong Sáng thế Ký và xin trả lời câu hỏi này: cái gì có trước, con gà hay cái trứng? Xin giải nghĩa câu trả lời của bạn. Tại sao câu trả lời của bạn quan trọng đối với sự hiểu biết về chúng ta là ai và tại sao chúng ta có mặt ở đây?

V. SỰ TẠO NÊN LOÀI NGƯỜI (Sáng thế Ký 1:24; 2:7, 19).

So sánh sự tạo nên thú vật và sự tạo nên A-đam. Có những điều nào gần như giống nhau? Sáng thế Ký 1:24; 2:7, 19.

Có những điều nào khác nhau? Sáng thế Ký 1:26, 27; 2:7

Ê-va được tạo nên thế nào? Sáng thế Ký 2:21-24.

Có rất nhiều điều về sự tạo thế mà Kinh Thánh không nói đến. Nhưng Kinh Thánh giải nghĩa đủ để diễn tả địa vị đặc biệt của loài người trong chương trình Sáng tạo. (Trong Sáng thế Ký 1:27, chữ *loài người* gồm cả người nam và người nữ). Đức Chúa Trời đã sửa soạn mọi sự rất hoàn hảo. Sau đó Ngài tạo nên A-đam. (Tên A-đam trong tiếng Hê-bơ-rơ có liên hệ rất gần với chữ “đất”). Sau A-đam, Đức Chúa Trời tạo nên Ê-va. Có vài điều gần giống nhau giữa hai người này và thú vật. Nhưng Kinh Thánh cũng đề cập sự khác biệt rõ ràng giữa họ. Cũng như sự tạo dựng những thứ khác, Sáng thế Ký không nói đến sự may rủi (ngẫu nhiên) trong việc tạo nên loài người. Thay vào đó, thứ tự trong việc tạo thế là theo một số những chương trình (“và Đức Chúa Trời thấy,” “và Đức Chúa Trời phán,” “Hãy có”) trong một khoảng thời gian (“và có buổi chiều và buổi mai . . .”). Những điều này đưa đến việc tạo nên người nam (Sáng thế Ký 2:7) và người nữ (Sáng thế Ký 2:21-24).

Xin đọc Sáng thế Ký 1:26, 27. Được tạo nên theo hình ảnh Đức Chúa Trời nghĩa là gì? Có những sự khác biệt nào giữa loài người và các sinh vật khác trên đất? Những sự khác biệt này giúp chúng ta hiểu rõ hơn địa vị đặc biệt của mình. Xin cũng nghĩ đến Đức Chúa Giê-su là con người và về sự chết của Ngài cho chúng ta. Thập tự giá giúp chúng ta hiểu thế nào địa vị đặc biệt của chúng ta trong chương trình Sáng thế? Sự hiểu biết này ảnh hưởng thế nào việc chúng ta đối xử với chính mình và tha nhân.

VI. NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 44, 45; *Education*, tr. 15-18; *The SDA Bible Commentary*, quyển 1, giải nghĩa về Sáng thế Ký 1.

“Khi A-đam vừa được tạo nên từ tay Đấng Tạo Hóa, thì ông gần giống như Đấng tạo nên mình từ thân thể, tinh thần đến thiêng liêng. . . Mục đích của Đức Chúa Trời là loài người càng sống lâu bao nhiêu, thì họ càng bày tỏ hình ảnh của Chúa bấy nhiêu. Bằng cách này, họ sẽ phản ảnh hoàn toàn Đấng Tạo Hóa.” Phỏng trích Ellen G. White, *Education*, tr. 15.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Hầu hết chúng ta được dạy rằng những nguyên tử gồm có những phân tử nhỏ xíu (“tế bào”) như protons, neutrons, và điện tử. Nguyên tử là đơn vị nhỏ nhất trong vũ trụ. Một ý tưởng mới giải nghĩa rằng nguyên tử là những chuỗi dây di động nhỏ xíu. Đây chỉ là một ý tưởng. Nhưng hãy nghĩ đến những sợi dây di động này (những sự chuyển động sẽ đem lại những phân tử khác nhau) là một phần cả sự dạy dỗ rằng Đức Chúa Trời “phán” để tạo nên sự sống trên thế gian.
2. Xin đọc Sáng thế Ký 1:28. Đức Chúa Trời ban cho chúng ta “quyền quản trị” (kiểm soát) trên đất nghĩa là gì? Sự quản trị này gồm có những trách nhiệm nào? Là hội thánh và cá nhân, chúng ta làm tròn trách nhiệm này như thế nào?
3. Kinh Thánh dạy chính Đức Chúa Trời tạo nên thế giới của chúng ta. Điều này giúp chúng ta hiểu rõ hơn sự Chúa tái lâm cũng sẽ có thật ra sao?
4. Hãy sắp xếp với lớp của bạn một chuyến du ngoạn trong thiên nhiên để khám phá những điều tuyệt vời của công việc sáng tạo. Hãy đem theo những người không biết Đức Chúa Giê-su và chương trình cứu chuộc diệu kỳ. Bạn có thể học được gì về Đức Chúa Trời qua công việc sáng tạo của Ngài.

Bài Học 3

TRÁI ĐẤT KHI MỚI ĐƯỢC TẠO NÊN

CÂU GỐC: “Ấy vậy, trời đất và muôn vật đã dựng nên xong rồi” (Sáng thế Ký 2:1).

NGHIÊN CỨU KINH THÁNH TUẦN NÀY: Sáng thế Ký 2.

MÔI-SE VIẾT VỀ MUÔN VẬT ĐƯỢC TẠO NÊN NHƯ THẾ NÀO. Sáng thế Ký 1 trả lời câu hỏi: Sự sáng tạo bắt đầu thế nào? Sáng thế Ký 2 giải nghĩa chúng ta là ai và tại sao chúng ta là những người như hiện nay. Không có những chi tiết trong Sáng thế Ký 2, thì sự thử nghiệm lòng trung tín với Đức Chúa Trời và sự Sa ngã của A-đam và Ê-va trong Sáng thế Ký 3 không có ý nghĩa gì cả.

Việc A-đam và Ê-va sống trong vườn Ê-đen đã thêm chi tiết về chuyện tích vĩ đại của sự Sáng tạo. Sáng thế Ký 2 cho chúng ta biết về đời sống xã hội của loài người và cho chúng ta hiểu rõ hơn về lịch sử và địa lý của thế giới.

Sáng thế Ký 2 cũng nói về ngày Sa-bát, việc làm, gia đình, và hôn nhân. Bốn điều này được ban cho nhân loại trước khi có sự Sa ngã, là căn bản cho sự sống và hạnh phúc của nhân loại. Chúng ta đã xa cách vườn Ê-đen nhưng Ê-đen vẫn là một kiểu mẫu cho những nguyên tắc này, vì chúng ta đang gần với vườn Ê-đen được phục hồi. Sáng thế Ký 2 cho những sứ điệp về thế giới trước khi có sự Sa ngã. Những sứ điệp này quan trọng đối với chúng ta là những người sống sau khi có sự Sa ngã.

Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu Ê-đen như là tiền vị (nằm trước) của thiên đàng.

I. NGÀY SA-BÁT (Sáng thế Ký 2:1-3).

Tuần vừa qua, chúng ta đã thấy sự diễn tiến trong chuyện tích Sáng thế: từ sự tối tăm đến sự sáng, từ chỉ có nước tới có đất và nước, đến không khí, rau cỏ, và v.v. Những diễn tiến này kết thúc với sự tạo nên loài người. Sau khi tất cả những điều này được tạo nên, chúng ta đọc trong Sáng thế Ký 2:1 – “Ấy vậy, trời đất và muôn vật đã dựng nên xong rồi”. Công việc tạo thế đã xong rồi. Tư tưởng này được nói đến trong Sáng thế Ký 2:2, 3, khi cả hai câu này nói rằng Đức Chúa Trời “nghỉ” các công việc Ngài đã làm. Đức Chúa Trời có mệt không? Hay Ngài nghỉ vì công việc Ngài đã hoàn thành?

Xin đọc Sáng thế Ký 2:2, 3 để trả lời các câu hỏi sau đây:

- 1. Có điều gì trong những câu này nói rằng sự Sáng tạo vẫn tiếp tục sau ngày thứ sáu? Câu trả lời của bạn ngụ ý gì?**

- 2. Ngày Sa-bát tiêu biểu cho sự Sáng thế. Vậy, những câu này nói lên ý nghĩa thật của ngày Sa-bát cho tất cả mọi người như thế nào?**

Động từ “nghỉ” đến từ chữ *Sa-bát*. Điều này chứng tỏ rằng Sáng thế Ký 2:2 và 3 nói về ngày Sa-bát. (Xin đọc Xuất Ê-díp-tô Ký 20:8-11). Giống như sáu ngày thật đến trước ngày Sa-bát, ngày Sa-bát cũng là một ngày hai mươi bốn giờ.

Xin để ý rằng điều đầu tiên Đức Chúa Trời tuyên bố thời gian là thánh chính là ngày thứ bảy. Không phải là ngọn đồi, không phải là con sông, không phải là cái miếu thờ, nhưng là một phần của thời gian là điều đầu tiên trong sự Sáng tạo mới của Đức Chúa Trời. Ngài “biệt riêng” cho một mục đích. Biệt riêng ngày Sa-bát là một cách khác để nói rằng “ngày đó là thánh.” Vì thế, chúng ta thấy ngày Sa-bát là một điều đặc biệt cho mọi người. Ngày Sa-bát không bị giới hạn bởi địa điểm hay địa lý. Ngày Sa-bát có thể đến với mọi người bất kỳ người đó sống ở đâu.

Lần sau khi bạn nghinh đón ngày Sa-bát, xin nhớ rằng bạn đang giữ một ngày có từ tuần lễ đầu tiên của sự Tạo thế. Bạn cảm thấy thế nào khi ngày Sa-bát được nối kết với sự khởi đầu của mình?

II. NEPHESH HAYYAH (Sáng thế Ký 2:7).

Trong Sáng thế Ký 2, bối cảnh thay đổi từ sự Sáng tạo thế gian đến một khu vườn. Đây không phải là câu chuyện thứ hai hay một câu chuyện khác của sự Tạo thế. Thay vào đó, Sáng thế Ký 2 là sự thêm vào Sáng thế Ký 1. Loài người là đỉnh của kim tự tháp trong Sáng thế Ký 1. Trong Sáng thế Ký 2, loài người trở nên trung tâm của một vòng tròn như ngọn đèn pha đang chiếu vào nhân loại.

Mãi cho tới ngày thứ năm, Đức Chúa Trời mới tạo nên “các sinh vật [các vật sống].” Tiếng Hê-bơ-rơ là *nephesh hayyah*.

Ở đây *hayyah* nghĩa là “sự sống,” và *nephesh* nghĩa là “tạo vật.” Chữ này cũng xuất hiện trong Sáng thế Ký 2:7.

Chữ nào trong Sáng thế Ký 2:7 được dịch từ chữ *nephesh hayyah*?

Hầu hết người ta ngạc nhiên khi được biết rằng *nephesh hayyah* được dịch là “sinh linh” (Sáng thế Ký 2:7) trong việc tạo nên người nam và người nữ. *Nephesh hayyah* cũng được dùng để tả cá, chim, và các loài bò sát. Nhưng loài người không giống như những thú này. Người nam và người nữ được tạo nên theo “hình ảnh của Đức Chúa Trời” (Sáng thế Ký 1:27). Nói về phương diện vật chất, loài người ràng buộc với sinh vật khác trên đất. Vì vậy, chúng ta cũng như những sinh vật khác trên đất, cần một số những điều vật chất để sống.

Sự dùng chữ *nephesh* trong Sáng thế Ký 2:7 (thường được dịch là “linh hồn”) giúp chúng ta hiểu thế nào linh hồn không bất tử? (Ê-xê-chi-ên 18:4; Ma-thi-ơ 10:28).

Kinh Thánh dùng chữ *nephesh* để nói về nhiều ý tưởng (“người”, “chính mình”, “sự sống,” hay “nhân vật”). Nhưng trong Cựu Ước, *nephesh* không bao giờ có nghĩa thông thường là một vật linh thiêng có thể tách rời khỏi thân thể. Một linh hồn có thể phân rẽ khỏi thân thể là tư tưởng ngoại giáo của Hy Lạp đã ảnh hưởng hầu hết các tôn giáo ngày nay.

Hãy liệt kê những ý nghĩ sai lầm thông thường bắt nguồn từ sự tin tưởng vào linh hồn bất tử. Tại sao một người hiểu biết về linh hồn cần phải cảm tạ là mình đã hiểu được sự thật này? Lễ thật bảo vệ bạn khỏi điều gì?

III. NHÀ TRONG KHU VƯỜN (Sáng thế Ký 2:8-17).

Sáng thế Ký 2:10-14 bày tỏ rằng Ê-đen là một chỗ đặc biệt. Nhiều tên trong Sáng thế Ký 2:11-14 được dùng để đặt tên cho những địa điểm và những con sông sau trận Đại hồng thủy. Nhưng, trận Đại hồng thủy đã làm mặt đất thay đổi quá nhiều đến nỗi chúng ta không thể có kiến thức về địa lý trước cơn Bão lụt.

Có những yếu tố nào đề cập đến trong Sáng thế Ký 2:8-17 bày tỏ rằng Ê-đen là một nơi hoàn hảo? (Xin nghiên cứu cẩn thận Đức Chúa Trời đã sắp đặt một chỗ hoàn hảo thế nào cho những nhu cầu vật chất và tinh thần của A-đam và Ê-va).

Ngày nay, trái đất đã bị ô uế bởi sáu ngàn năm tội lỗi. Nhưng chúng ta có thể thấy những thí dụ về vẻ đẹp nguyên thủy ra sao vì nhiều vẻ đẹp vẫn còn tồn tại. Những thí dụ này nói với chúng ta về quyền phép sáng tạo tuyệt vời của Đức Chúa Trời (Gióp 12:7-9; Rô-ma 1:19, 20). Thật khó mà tưởng tượng địa đàng (Ê-đen) giống như thế nào.

Có nơi nào gần nhất với địa đàng mà bạn thấy? Điều gì làm nó giống như địa đàng? Nơi này gần giống như Ê-đen thế nào?

Xin đọc Sáng thế Ký 2:15. Thật thú vị khi A-đam, được đầy đủ mọi sự ông cần, lại phải làm việc trong vườn. Chữ Hê-bơ-rơ dịch “trồng” là chữ thông thường nghĩa là “làm việc” hay “phục vụ.” Vì thế, ngay trước khi Sa ngã, loài người không được làm biếng. Chỉ tư tưởng này giúp chúng ta từ bỏ được ý nghĩ rằng làm việc là xấu.

Chúng ta đã sống quá xa vườn Ê-đen. Nhưng bây giờ có những điều hữu ích nào bạn có thể làm để nơi ở của bạn giống như Ê-đen cho bạn và cho những người chung quanh bạn?

IV. NGƯỜI NỮ (Sáng thế Ký 2:18-25).

Đây là A-đam trong vườn địa đàng. Ông có quyền quản trị các loài vật. Tất cả mọi thứ đều dành cho ông chỉ trừ một cây (Sáng thế Ký 2:16, 17). Nhưng Đức Chúa Trời còn dành cho ông nhiều nữa.

Mục đích của Đức Chúa Trời trong việc ban Ê-va cho A-đam là gì? Sáng thế Ký 2:18, 20.

Người nữ là “người giúp đỡ” (tiếng Hê-bơ-rơ gợi ý là “một người giúp đỡ ngang hàng với ông,” “giống như nó”). Sách Sáng thế Ký đặt người nữ là người ngang hàng, người cộng sự, một người giúp đỡ.

Nhân loại sẽ không hoàn hảo nếu không có người nữ. Cùng với nhau, người nam và người nữ chia sẻ hình ảnh của Đức Chúa Trời và giống như hình Ngài.

Sáng thế Ký 1:27, 28 bày tỏ người nữ góp phần quan trọng thế nào trong việc có sự sống trên trái đất?

Ê-va là bạn, người cộng sự, vợ và người cùng làm việc trong sự quản trị thiên nhiên. Nhưng nàng cũng còn làm nhiều điều hơn nữa (Sáng thế Ký 2:24).

Sự tạo nên Ê-va có gì đặc biệt hơn tất cả các sinh vật khác? Sáng thế Ký 2:21, 22.

V. Ê-VA TRỞ NÊN VỢ CỦA A-ĐAM (Sáng thế Ký 2:23, 24).

A-đam rất vui mừng với Ê-va đến nỗi chàng bày tỏ niềm hạnh phúc trong một câu thơ. Sáng thế Ký 2:23 là bài thơ đầu tiên trong Kinh Thánh. Sự tạo nên Ê-va và cuộc hôn nhân với A-đam là một ơn phước lớn. Một người nam và một người nữ thiết lập nền tảng cho gia đình, và là nơi tất cả sự sống của nhân loại khởi đầu và tiếp diễn (Sáng thế Ký 1:28).

Hiện nay có những điều thông thường nào xảy ra làm cho gia đình khó là một ơn phước như Đức Chúa Trời muốn?

Có những bước nào trong hôn nhân được liệt kê trong lời Đức Chúa Trời? Những bước này phải theo thứ tự nào? Sáng thế Ký 2:24.

Sáng thế Ký 2:24 giải nghĩa lý tưởng của Đức Chúa Trời cho hôn nhân. Khi đến lúc phải lìa cha mẹ, thì sự trung tín thứ nhất của người nam là dành cho vợ mình. Nàng phải chiếm một địa vị quan trọng nhất trong tình yêu của chàng. Theo thứ tự của Đức Chúa Trời, sự kết hợp của thân thể giữa chồng và vợ sẽ theo sau hôn nhân. Nhưng thứ tự của Kinh Thánh “lìa . . . dính líu [kết hợp] . . . và cả hai sẽ trở nên một thịt” đã bị tội lỗi làm đảo lộn.

Kinh Thánh hỗ trợ mối tương giao mật thiết nào giữa vợ chồng một thời gian lâu sau sự Sa ngã ? I Cô-rinh-tô 7:2-5; Ê-phê-sô 5:21-29; Hê-bơ-rơ 13:4. Bạn thấy những nguyên tắc nào trong các câu này bày tỏ rằng hôn nhân được thiết lập trước khi có sự Sa ngã? Nếu bạn kết hôn, bạn có thể làm gì hay hơn để bày tỏ những nguyên tắc này trong gia đình bạn?

VI. NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 46-51; *The SDA Bible Commentary*, quyển 1, giải nghĩa về Sáng thế Ký 2.

“Gia đình của tổ phụ đầu tiên của chúng ta phải là kiểu mẫu (gương) cho những gia đình khác. Con cái họ phải tiến tới để chiếm hữu trái đất. Gia đình họ được tốt đẹp nhờ bàn tay của chính Đức Chúa Trời. Nhưng mái nhà không phải là một lâu đài đẹp đẽ, mắc tiền . . . Đức Chúa Trời đặt A-đam trong một khu vườn. . . Những cảnh bao quanh cặp vợ chồng thánh thiện này một bài học cho mọi thời đại. Bài học là hạnh phúc thật được tìm thấy, không phải trong sự kiêu hãnh và đời sống sang giàu mà chính là trong mối tương giao với Đức Chúa Trời qua công việc Ngài đã tạo dựng . . . Sự kiêu ngạo và tham vọng thì không bao giờ thỏa mãn. Nhưng đối với những người khôn ngoan thật thì sẽ tìm được sự khoái lạc lớn để vui hưởng những điều mà Đức Chúa Trời đã ban cho tất cả mọi người.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 49, 50.

“Ê-va được tạo nên từ xương sườn của A-đam. Điều này bày tỏ nàng không làm đầu để điều khiển chàng, hay là bị đối xử như là một nô lệ. Nhưng, Ê-va sẽ đứng bên cạnh A-đam như một người ngang hàng, được chàng yêu thương và bảo vệ. Là một phần của người nam, xương của xương chàng, thịt của thịt chàng, nàng là bản sao của chàng. Điều này bày tỏ sự kết hợp mật thiết và tình yêu thương ràng buộc sẽ hiện diện trong mối tương giao này (hôn nhân).” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 46.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Chúng ta hiểu thế nào những chữ trong Sáng thế Ký 1:27, 28 về việc người nam và người nữ sẽ làm cho đất phục tùng (làm việc) và quản trị (điều khiển) trái đất? Điều này nghĩa là gì trước khi có tội lỗi? Bây giờ điều này nghĩa là gì, sau khi có tội lỗi?
2. Xã hội của bạn đối xử với đàn bà thế nào? Có những điều hữu ích nào bạn có thể làm để giúp những bà bị ngược đãi? Hội thánh bạn nên và có thể làm gì mà hiện nay họ không làm?

Trong hội thánh bạn có những cuộc hôn nhân đang bị rắc rối không? Bạn có thể làm gì để hỗ trợ những gia đình này đang trải qua vấn đề đau khổ này?

Bài Học 4

MẮT ĐỊA ĐÀNG

CÂU GỐC: “Ta sẽ làm cho mây [con rắn] cùng người nữ, dòng dõi mây cùng dòng dõi người nữ nghịch thù nhau. Người sẽ giày đạp đầu mây, còn mây sẽ cắn gót chơn người” (Sáng thế Ký 3:15).

NGHIÊN CỨU KINH THÁNH TUẦN NÀY: Sáng thế Ký 3:1 – 4:26.

TRONG NĂM 1600, NHÀ VĂN ANH JOHN MILTON VIẾT BÀI THƠ NỔI TIẾNG, ĐỊA ĐÀNG BỊ MẮT. Bài thơ nói về sự sa ngã của tổ phụ chúng ta (A-đam và Ê-va) trong vườn Ê-đen. Trong bài thơ này, Milton dùng nhiều tưởng tượng. Milton miêu tả cẩn thận sự phước hạnh (hạnh phúc) của Ê-đen (bông hoa khoe sắc muôn màu và hoa hồng không có gai). Ông cũng miêu tả mưu mô của Sa-tan để tiêu diệt A-đam và Ê-va. Milton miêu tả sự đấu tranh cay đắng của Sa-tan chống lại Đức Chúa Trời. Sa-tan nói (“Thà thống trị trong hỏa ngục hơn là phải phục vụ trên thiên đàng.”).

Chúng ta biết việc gì đã xảy ra. Sau khi con rắn đã thuyết phục dài với Ê-va, “bàn tay chếnh mảng của nàng trong giờ gian ác, đã giơ ra và hái trái cây, nàng đã ăn.” Và phần còn lại là lịch sử.

Nhưng may mắn thay, chúng ta cũng có lời hứa cứu chuộc của Đức Chúa Trời. Bài thơ của Milton bày tỏ rằng “Con Đức Chúa Trời tự hiến mình làm giá cứu chuộc nhân loại.” Kinh Thánh cũng nói như vậy (I Ti-mô-thê 2:5, 6). Kinh Thánh cũng nói rằng sự cứu rỗi đã đem lại niềm hy vọng về sống đời đời cho tất cả những ai chấp nhận sự cứu rỗi.

Tuần này, chúng ta sẽ coi những câu Kinh Thánh đã đem lại cảm hứng cho Milton. Chúng ta sẽ nghiên cứu sự Sa ngã như đã được trình bày trong Sáng thế Ký. Chúng ta sẽ học về những hậu quả buồn thảm của sự Sa ngã và niềm hy vọng của sự cứu rỗi.

I. CON RẮN (Sáng thế Ký 3:1).

Sáng thế Ký 3:1 giới thiệu một việc mới lạ và bất ngờ – con rắn biết nói. Nó cám dỗ Ê-va phạm tội. Sự cám dỗ này không được giải nghĩa trong Sáng thế Ký 1 và 2. Hai đoạn này nói rằng mọi việc được dựng nên đều “thật rất tốt lành.”

Những câu sau đây giúp chúng ta hiểu con rắn là ai và tại sao nó xuất hiện? Gióp 1:6-11; Ê-sai 14:12-14; Ê-xê-chi-ên 28:14-17; Mác 1:13; Lu-ca 10:18; Giảng 8:44; II Cô-rinh-tô 2:11; 11:3; I Giảng 3:8; Khải huyền 12:9; 20:2.

Giả thử có người chỉ đọc Sáng thế Ký 1 và 2, họ sẽ không hiểu con rắn này là ai và làm cách nào nó xuất hiện trong công việc sáng tạo hoàn hảo của Đức Chúa Trời. Làm sao con rắn có thể nói được? Tại sao nó cố gắng lừa gạt A-đam và Ê-va? Nó tới đó bằng cách nào?

Cần phải dùng tất cả Kinh Thánh để hiểu đầy đủ sự thật là điều quan trọng. Sự xuất hiện của con rắn xảo quyệt gợi ý có một cảnh khác không được nói đến trong Sáng thế Ký 1 và 2. Để hiểu rõ hơn việc gì xảy ra, chúng ta cần có thêm chi tiết. Vào đúng lúc, Đức Chúa Trời sẽ ban cho những chi tiết này.

Ngày nay, một trong những việc không may là người ta không tin rằng Sa-tan có thật. Họ nghĩ tin vào Sa-tan là một điều ngu xuẩn. Nhiều người nghĩ rằng Sa-tan chỉ là một sự tưởng tượng của Hollywood, giống như người Dơi, người Nhện, và Siêu nhân. Dĩ nhiên, Sa-tan cố gắng giấu kín sự thật nó là ai và làm gì. Trong vườn Ê-đen, Sa-tan giấu mình trong con rắn. Ngày nay, có nhiều cách văn minh hơn để che giấu. Dù nó có che giấu cách nào đi chăng nữa, kết quả vẫn giống nhau, người bị lừa gạt là mất sự sống đời đời.

Bạn có bao giờ nghi ngờ rằng Sa-tan có thật? Làm cách nào bạn bảo vệ mình khỏi những sự lừa gạt mà Sa-tan cố che giấu?

II. SỰ SA NGÃ (Sáng thế Ký 3:1-6).

Lệnh truyền của Đức Chúa Trời cho A-đam rõ ràng như thế nào? Kẻ cám dỗ (Sa-tan) cố làm cho Ê-va rối loạn ra sao? Sáng thế Ký 2:16, 17; 3:1.

Có lệnh truyền nào khác, không được viết trong Sáng thế Ký 2:17 nhưng cặp vợ chồng thánh thiện (A-đam và Ê-va) hiểu? Sáng thế Ký 3:3.

Trước hết là đặt nghi vấn về lệnh truyền của Đức Chúa Trời, sau đó Sa-tan làm gì? Sáng thế Ký 3:4 (so sánh với Giăng 8:44).

Trước hết Sa-tan cố làm cho Ê-va bối rối với một câu hỏi. Kế đó, nó nói dối cùng Ê-va, và dám chống nghịch lại lệnh truyền rõ ràng của Đức Chúa Trời. Ngày nay cũng có những điều thường được làm như vậy. Một người nào đó cố làm chúng ta rối loạn với một câu hỏi hay một sự dạy dỗ khôn khéo. Nhưng khi suy nghĩ kỹ, chúng ta ý thức rằng đó là một lời nói dối! Điều quan trọng là chúng ta phải luôn tỉnh thức!

Sáng thế Ký 3:6 giải nghĩa tại sao Ê-va ăn trái cây. Trái cây đó ăn ngon (thức ăn), mỹ thuật (đẹp mắt), và quý giá (để mở trí khôn). Đó là những bản tính Đức Chúa Trời ban cho bà. Sa-tan dùng những gì Đức Chúa Trời đã ban cho Ê-va để chống lại bà. Nếu mưu mô này thành công với một người chưa từng sa ngã, thì cách này sẽ dễ thành công hơn nữa đối với những kẻ có tội không?

Những câu này nói gì về bản chất tội lỗi của chúng ta? Rô-ma 13:14; Phi-líp 3:18, 19; I Giăng 2:16.

Tội lỗi và sự cám dỗ luôn luôn có mặt trong đời sống của tất cả mọi người. Nhưng Đức Chúa Giê-su hứa ban quyền lực cho chúng ta để chiến thắng. Quyền lực này ngăn ngừa chúng ta không làm nô lệ cho những ước vọng về thể xác, tâm trí và tinh thần.

Hãy kể vài câu bạn có thể nói với một Cơ Đốc nhân khi người đó cảm thấy nản chí về tình trạng thiêng liêng của mình. Những câu này đem lại niềm hy vọng nào?

III. SỰ SA NGÃ (TỘI NHÂN) (Sáng thế Ký 3:7-24).

Vào đúng lúc, lời hứa hẹn của Sa-tan được ứng nghiệm. Mắt của A-đam và Ê-va mở ra, nhưng sự mơ ước được sự hiểu biết mới trở thành một ác mộng. Điều này chứng tỏ những lời Sa-tan hứa là được vàng bạc quý giá thì biến thành những hào nhoáng mà thôi. A-đam và Ê-va mất sự vinh hiển thánh khiết và đầy mặc cảm tội lỗi. Họ cố che giấu Đức Chúa Trời và làm tấm khố che thân cho mình.

Trong kinh nghiệm của bạn, có “những lời hứa tuyệt vời” nào đã trở thành ác mộng? Chúng ta học được nguyên tắc nào trong những câu chuyện đau buồn này? Xin đọc Các Quan xét 17:6; Châm ngôn 14:12; Mác 4:19; I Ti-mô-thê 6:9, 10.

Hãy coi những hậu quả tức thì của sự Sa ngã. Trước hết, những cảm giác cay đắng xuất hiện giữa A-đam và Ê-va (Sáng thế Ký 3:7) và sau đó giữa họ và Đức Chúa Trời (Sáng thế Ký 3:8). Thiên nhiên cũng thành linh trở nên độc ác (Sáng thế Ký 3:16-18). Ê-va thay đổi (Sáng thế Ký 3:16). Sự chết trở thành thật sự (Sáng thế Ký 3:19). Đó là kết quả về sự liên hệ giữa người và việc làm (Sáng thế Ký 3:19). A-đam và Ê-va bị đuổi ra khỏi vườn (Sáng thế Ký 3:23, 24). Ôi! Ước gì họ có thể thấy trước hậu quả của những hành động của họ!

Con rắn nói với Ê-va là họ sẽ như Đức Chúa Trời, biết điều thiện và điều ác. Sa-tan nói đúng (Sáng thế Ký 3:22), nhưng ý của Đức Chúa Trời là không muốn cho nhân loại biết điều ác. Đức Chúa Trời muốn giữ họ vô tội và lệ thuộc vào Ngài, giống như những trẻ con (Phục truyền 1:39). Đức Chúa Trời chỉ ban cho họ những điều tốt (tov). Tất cả những điều Đức Chúa Trời tạo nên là “tốt lành” (tov). Sự Sáng tạo trong Sáng thế Ký 1 là “tốt lành” và không có điều chi ác. Sáng thế Ký 1-3:22 hỗ trợ ý tưởng rằng Đức Chúa Trời chỉ muốn điều tốt cho loài người.

Làm sao bạn giữ được hay lấy lại được sự vô tội? Có những điều nào bạn đang làm khiến cho khó hơn để giữ sự vô tội?

IV. HY VỌNG CHO NHỮNG NGƯỜI SA NGÃ (TỘI NHÂN) (Sáng thế Ký 3:14-19).

Đức Chúa Trời xuống tới khu vườn. Ngài ra hình phạt cho A-đam, Ê-va và con rắn.

Đức Chúa Trời ra hình phạt gì? Những hậu quả tức thời và dài hạn của tội đầu tiên là gì? Sáng thế Ký 3:14-19.

A-đam và Ê-va nghe hình phạt về sự phải làm lụng cực khổ, đau đớn và sầu não. Nhưng họ cũng nghe những lời nói về hy vọng và hứa hẹn. Sáng thế Ký 3:15 là chỗ đầu tiên trong Kinh Thánh nói về sự cứu rỗi. Sáng thế Ký 3:15 cũng tóm lược sự nghịch thù giữa dòng dõi của con rắn và dòng dõi của người nữ. Lịch sử gia đình trong Sáng thế Ký đề cập tới những người lựa chọn một trong hai loại: “làm con cái” của ma quỷ hay của Đức Chúa Trời. Phần còn lại của Kinh Thánh tiếp tục bày tỏ sự đấu tranh giữa dân sự Đức Chúa Trời với kẻ thù của họ. Sự nghịch thù nay được tuyên bố trong Sáng thế Ký 3:15. Câu này chỉ về toàn diện cuộc đấu tranh giữa thiện và ác trong suốt lịch sử thế gian. Chúng ta là một phần của cuộc đấu tranh này.

So sánh Sáng thế Ký 3:15 với Khải huyền 12:17 (xin cũng đọc Khải huyền 12:9; 20:2). Có những phần căn bản nào trong hai câu này? Bằng cách nào những câu này nói lên những nguyên tắc của sự đấu tranh được bày tỏ trong vườn Ê-đen, và sẽ được thấy rõ ràng hơn vào thời kỳ cuối cùng?

A-đam và Ê-va phạm tội nghịch cùng Đức Chúa Trời. Họ cố “che đậy” tội lỗi mình. Dù vậy Đức Chúa Trời ban cho họ niềm hy vọng. Ngài nói rằng họ và con rắn sẽ nghịch thù nhau. Nhưng Ngài cũng cho biết đầu con rắn sẽ bị giày đạp và hủy diệt. Sáng thế Ký 3:15 là lời hứa đầu tiên của phúc âm. Đây là lời hứa về việc Đức Chúa Giê-su sẽ thực hiện để giúp loài người sa ngã.

Hê-bơ-rơ 2:14 cho bạn hy vọng gì về phần của bạn trong cuộc đấu tranh giữa dòng dõi của người nữ và dòng dõi của con rắn?

V. SAU SỰ SA NGÃ (Sáng thế Ký 4).

Sáng thế Ký 4 nói về chuyện tích của Ca-in và A-bên. Đã trôi qua nhiều năm từ khi có sự Sa ngã, Kinh Thánh kể những hậu quả kinh khủng của tội lỗi. Sáng thế Ký 3:15 đã thấy trước rằng dân sự Đức Chúa Trời và Sa-tan sẽ là kẻ thù của nhau. Một thí dụ về điều này được ứng nghiệm trong việc Ca-in giết A-bên. Sự giết người bày tỏ Ca-in đi theo Sa-tan (Giăng 8:44).

Tại sao Đức Chúa Trời chấp nhận lễ vật của A-bên nhưng từ chối lễ vật của Ca-in? Sáng thế Ký 4:3-7. (So sánh Lê-vi Ký 17:11; Hê-bơ-rơ 9:22; 11:4).

Xin để ý trong Sáng thế Ký 4:6, 7, Đức Chúa Trời đối xử với Ca-in như thế nào. Ngài truyền cho Ca-in làm lành, vâng lời, rồi người sẽ “được chấp nhận.” Đức Chúa Trời phán điều này có ý chỉ về sự hy sinh của Đức Chúa Giê-su trong tương lai. Sự hy sinh của Đức Chúa Giê-su rất cần vì bất kỳ chúng ta làm gì, chúng ta vẫn không tốt đủ để tự cứu mình. Ở đây, chúng ta thấy sự quân bình giữa luật pháp và ân điển, giữa đức tin và việc làm. Thật rõ ràng là Ca-in không hiểu sự quân bình này. Sự hiểu lầm của Ca-in được bày tỏ trong lễ vật mà người dâng lên và sự người từ chối “làm lành” (I Giăng 3:12).

Rô-ma 5:17 – 6:6 nói như thế nào sự quân bình giữa đức tin và việc làm?

Ca-in khám phá rằng người ta không thể giấu được Đức Chúa Trời (Sáng thế Ký 4:9, 10). Ông cũng biết rằng Đức Chúa Trời sẽ sửa lại cho đúng những điều sai lầm. Hình phạt cho tội của Ca-in là đất sẽ không sinh hoa lợi cho ông nữa (Sáng thế Ký 4:11, 12). Sáng thế Ký 4:17-26 cho thấy sự xuống dốc mau chóng. Nhưng đoạn này cũng diễn tả sự tiến bộ lớn lao trong việc xây cất và văn hóa. Thí dụ, dòng dõi của Ca-in liên hệ đến việc đa thê và sát nhân. Nhưng những câu này cũng cho thấy sự thành công. Những nghệ sĩ, thợ thủ công, chăn nuôi thú vật, và nông dân là những người đến từ dòng dõi của Ca-in.

Sáng thế Ký 4 kết thúc với Sết là người thay thế cho A-bên. Sết trở nên tổ phụ của những người lãnh đạo trước cơn Bão lụt trong Kinh Thánh, từ A-đam tới Nô-ê.

Bạn có bao giờ ganh tị không? Ganh tị là một cảm giác kinh khủng. Ganh tị có thể dẫn đến điều gì tệ hại hơn thế nào? Tại sao chấp nhận Thập tự giá là niềm hy vọng duy nhất cho bạn để chiến thắng sự ganh tị?

VI. NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 52-62; 71-81; *The SDA Bible Commentary*, quyển 1, giải nghĩa về Sáng thế Ký 3 và 4.

“Sa-tan làm cho A-đam và Ê-va nghĩ rằng họ sẽ được một điều gì đó khi vi phạm luật pháp Đức Chúa Trời. Ngày nay, chúng ta cũng nghe cùng một lý luận như vậy. Nhiều người nói rằng những người vâng giữ điều răn Đức Chúa Trời là có đầu óc hẹp hòi, trong khi đó họ tự cho mình là có đầu óc phóng khoáng và được tự do hơn. Đây cũng là những lời nói từ Ê-đen, ‘Hễ ngày nào hai người ăn trái cây đó’ – phạm điều răn Đức Chúa Trời – ‘sẽ như Đức Chúa Trời’.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 55.

“Chữ ‘dòng dõi’ ở đây là nói đến một người. Điều này chứng tỏ rằng không phải nhiều con cái của người nữ sẽ liên hệ đến việc giày đạp đầu con rắn. Thay vào đó, chỉ có một người thành công trong việc này. Điều này bày tỏ rõ ràng rằng Sáng thế Ký 3:15 tóm lược sự đấu tranh vĩ đại giữa Đấng Christ và Sa-tan. Đây cũng là cuộc đấu tranh đã bắt đầu từ trên thiên đàng (Khải huyền 12:7-9), tiếp tục dưới đất, là nơi Đấng Christ lại đánh bại nó (Hê-bơ-rơ 2:14), và sẽ chấm dứt khi Sa-tan bị hủy diệt vào cuối thời kỳ một ngàn năm (Khải huyền 20:10). Đấng Christ không ra khỏi cuộc chiến đấu khủng khiếp này mà không bị thương tích. Dấu đinh trên tay, chân và nơi sườn Ngài sẽ luôn luôn nhắc nhở về cuộc đấu tranh này mà con rắn đã gây tổn hại cho dòng dõi người nữ (Giăng 20:25; Xa-cha-ri 13:6; *Early Writings*, tr. 53).” – Phỏng trích *The SDA Bible Commentary*, quyển 1, tr. 233.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Có nhiều câu hỏi chưa được trả lời về sự Sa ngã trong Sáng thế Ký. Khi được gặp Đức Chúa Trời mặt đối mặt, bạn sẽ hỏi Ngài những câu gì về chuyện tích này? Tại sao tin cậy nơi Đức Chúa Trời bây giờ là điều rất quan trọng khi chúng ta có nhiều câu hỏi chưa được trả lời? Xin cũng đọc I Cô-rinh-tô 4:5; 13:12.
2. Hãy thảo luận tại sao chúng ta biết Sa-tan có thật và là một kẻ chuyên nghiệp nói dối. Tại sao tin điều này lại quan trọng đối với chúng ta?

Lớp của bạn hãy hát chung với nhau một bài thánh ca bày tỏ sự chiến thắng và những lời hứa trong Đức Chúa Giê-su. Hãy thảo luận âm nhạc có thể khuyến khích chúng ta thế nào.

Bài Học 5

HỦY DIỆT VÀ PHỤC HỒI

CÂU GỐC: “VẬY, CÁI MỔNG SẼ Ở TRÊN MÂY, TA NHÌN XEM NÓ ĐẶNG NHỚ LẠI SỰ GIAO ƯỚC ĐỜI ĐỜI CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI CÙNG CÁC LOÀI XÁC THỊT CÓ SỰ SỐNG Ở TRÊN ĐẤT” (Sáng thế Ký 9:16).

NGHIÊN CỨU KINH THÁNH TUẦN NÀY: Sáng thế Ký 5:32 – 9:29.

“CÁC BẠN CÓ NGHE TIN MỚI NHẤT VỀ NÔ-Ê, NGƯỜI ĐẠO ĐỨC ĐIÊN RỒ ĐÓ, CHƯA?”

“Nô-ê, ông già có đạo Nô-ê đó hả?”

“Ừ, tôn giáo đã làm Nô-ê điên khùng. Ông ấy nói nước sẽ từ trên trời rớt xuống.”

“Nước từ trên trời?”

“Ừ, ông ta nói nước sẽ làm cho lụt lội và giết tất cả mọi vật trên đất, chỉ trừ những người vào trong tàu.”

“Chiếc tàu?”

“Chiếc tàu là một vật nổi trên mặt nước, giống như chiếc thuyền. Nô-ê nói chỉ có những người vào trong tàu mới được sống sót sau cơn bão đó. Bây giờ ông ta đang đóng tàu đó. Nô-ê nói nước sẽ là sự phán xét của Chúa trên chúng ta vì tất cả tội lỗi của chúng ta. Chúng ta đâu có tệ lắm, phải không?”

“Nước từ trên trời?” Tại sao một người tốt như Nô-ê lại bịa đặt ra một chuyện quá điên rồ như vậy?”

“Bởi vì ông ta đang khùng. Và ông ta là một người duy luật. Ông ta nên biết rằng chúng ta được cứu chỉ bởi đức tin mà thôi. Và tiêu chuẩn, tiêu chuẩn, tiêu chuẩn. Ông ta luôn luôn than phiền về tiêu chuẩn.”

“Nô-ê đã đi quá xa rồi. Nhưng ông ta là một người thành thật và tốt.”

“Đúng. Nhưng tại sao chúng ta phải tin vào một điều mà chưa bao giờ xảy ra trước đây? Các khoa học gia nói là không thể được. Các triết gia nói đó là phạm luật thiên nhiên. Nước từ dưới đất phun lên như sương mù mỗi buổi sáng. Nước không từ trời rớt xuống, đúng không?”

“Đúng . . . Tôi đoán vậy.”

I. “BẠI HOẠI TRƯỚC MẶT ĐỨC CHÚA TRỜI (Sáng thế Ký 6:11).

Sau Ca-in và A-bên, bắt đầu từ A-đam và Ê-va có nhiều con cái, trong đó có Sét (Sáng thế Ký 5:4). Dòng dõi của Sét bắt đầu lịch sử của các tộc trưởng trước Đại hồng thủy là những người trung tín với Đức Chúa Trời. Nô-ê là một người trong dòng dõi của Sét (Sáng thế Ký 5:28, 29).

Sáng thế Ký 6:1-13 đã phác họa hình ảnh nào về tình trạng tội lỗi của loài người? Bằng cách nào có thể thấy những người ở thời đại chúng ta và ngay cả chúng ta trong những câu này?

Một số người cho rằng “các con trai của Đức Chúa Trời” (Sáng thế Ký 6:2) nghĩa là những người đến từ trời. Nhưng đọc xa hơn, chúng ta thấy đây là những dòng dõi tương lai của Sét. Còn “các con gái của loài người” (“loài người” khởi thêm nhiều trong Sáng thế Ký 6:1) là dòng dõi tương lai của Ca-in. “Các con trai của Đức Chúa Trời” là những người có đức tin kết hôn cùng những kẻ vô tín. Như vậy, họ bị ảnh hưởng bởi những người vô tín này.

Sáng thế Ký 6:1-13 cho thấy nhân loại trước thời Đại hồng thủy rất hung ác. Xin để ý những chữ *mối*, *chỉ*, *luôn* (Sáng thế Ký 6:5). Tiếng Hê-bơ-rơ dịch chữ “ý tưởng” đến từ động từ “nắn” (Sáng thế Ký 2:7). Đây bày tỏ hành động đã “được suy tính trước.” Trong Cựu Ước, chữ *lòng* miêu tả nội tâm con người. Chữ *lòng* cũng có nghĩa là trung tâm của tình cảm (ước mong), ý chí, và hiểu biết. Những chữ *bại hoại* (bất lương) và hung ác (phản nghịch) trong Sáng thế Ký 6:11-13 phác họa một hình ảnh rõ ràng hơn của Sáng thế Ký 6:5.

Sáng thế Ký 6:6, 7 bày tỏ Đức Chúa Trời buồn rầu thế nào về những điều xảy ra?

Tác giả diễn tả lòng người, ông cũng tả sự buồn rầu và đau đớn của lòng Đức Chúa Trời. Tác giả tả Đức Chúa Trời như vậy để chúng ta có thể hiểu được. Đức Chúa Trời không phải là một tư tưởng xa vời. Ngài là Đức Chúa Trời có tình cảm và thông biết mọi sự. Ngài cũng cảm thấy buồn rầu vì tội lỗi, cầu nguyện và khóc vì những tội lỗi của nhân loại. Những chữ này giúp chúng ta hiểu như thế nào để giải nghĩa sự lan tràn mau chóng của tội lỗi.

Sáng thế Ký 6:6 và Ma-thi-ơ 23:37 nói với chúng ta điều gì về Đức Chúa Trời có một ràng buộc “tình cảm” đối với thế gian này? Có những câu nào khác bày tỏ sự ràng buộc này? (Thí dụ, xin đọc Giăng 3:16). Những câu này giúp bạn hiểu thế nào sự ràng buộc của Đức Chúa Trời đối với bạn?

II. NÔ-Ê VÀ ÂN ĐIỂN (Sáng thế Ký 6:8-22).

Xin đọc Sáng thế Ký 6:8. Xin để ý rằng Nô-ê được “ơn” trước mặt Đức Giê-hô-va. Đây là lần đầu tiên chữ ơn [ân điển] xuất hiện trong Kinh Thánh. Ân điển là lòng thương xót của Đức Chúa Trời tuôn đổ trên những tội nhân dù họ không xứng đáng (Rô-ma 4:14-16; Ê-phê-sô 2:5, 8; II Ti-mô-thê 1:9.

Kinh Thánh nói gì về bản tính và đời sống của Nô-ê? (Sáng thế Ký 6:9, 22; Hê-bơ-rơ 11:7; II Phi-e-rơ 2:5. Nô-ê là một người rất công bình (thánh thiện). Tại sao ông cần ân điển của Đức Chúa Trời? Xin cũng đọc Sáng thế Ký 9:20, 21; Rô-ma 3:23; I Giăng 1:8.

Là một người có tội cũng như tất cả chúng ta, Nô-ê sống đầy đức tin và luôn vâng phục. Chúng ta thấy đức tin và sự vâng lời của ông khi ông vâng lời Chúa để đóng tàu.

Sáng thế Ký 6:22 và 7:5 nói gì với chúng ta về đức tin cứu rỗi được bày tỏ trong đời sống một tín đồ.

Giữa một thế giới bất lương và phản nghịch, Đức Chúa Trời có Nô-ê. Công việc của Nô-ê bày tỏ rõ ràng đức tin của ông. Đây là điểm rất quan trọng cho tất cả những người trung tín nhớ rằng sự cứu rỗi bởi đức tin trong Đức Chúa Giê-su. Nô-ê có thể có tất cả đức tin trên thế giới. Nhưng nếu ông không hành động bằng đức tin vâng theo mệnh lệnh của Chúa, thì ông và gia đình mình vẫn có thể bị bão lụt cuốn đi (Hê-bơ-rơ 11:7). Đây cũng là một bài học quan trọng cho tất cả chúng ta, những người chấp nhận sự công bình của Đức Chúa Giê-su như là niềm hy vọng duy nhất của sự cứu rỗi. Đức tin không đi đôi với sự vâng lời thì không phải là đức tin thật.

Hãy nghĩ về đời sống bạn trong tuần vừa qua: Việc làm của bạn đã nói lên đức tin bạn thế nào? Những việc làm nào bày tỏ sự thiếu đức tin? Bạn cần làm những sự thay đổi nào?

III. TRẬN ĐẠI HỒNG THỦY (Sáng thế Ký 7:1-16).

Các loài vật “thanh sạch” và “không thanh sạch” nói gì về sự hiểu biết Nô-ê đã có? Sáng thế Ký 7:2, 3, 8; 8:20.

Đức Chúa Trời phân biệt loài vật “thanh sạch” và “không thanh sạch” một thời gian *lâu* trước Lê-vi Ký 11 và Phục truyền 14 giải nghĩa sự khác biệt. Điều này rõ ràng có sự hiểu biết để phân chia loài vật “thanh sạch” và “không thanh sạch” từ thời xa xưa. Điều này chắc chắn xảy ra từ lâu trước khi nước Do Thái được thành lập.

Bạn tìm được bằng cứ nào trong Sáng thế Ký 7:7-24 bày tỏ cả thế gian bị hủy diệt bởi cơn Đại hồng thủy. So sánh Sáng thế Ký 7:19 với Đa-ni-ên 7:27 và Gióp 28:24.

Cơn bão lụt bao phủ cả trái đất. Thế giới trở lại tình trạng như trước khi Đức Chúa Trời làm nó là một chốn đẹp đẽ (Sáng thế Ký 1:2). Chỉ có một điều khác là Nô-ê và gia đình ông ở trong tàu. Xin đọc Sáng thế Ký 7:18-20. Những câu này nói lên có cơn bão lụt trên toàn thế giới. Tất cả mọi người trên đất đều bị giết hết, trừ Nô-ê và những người ở trong tàu. Bằng chứng về cơn bão lụt toàn cầu cũng đến từ những câu chuyện về bão lụt vòng quanh thế giới. Các vật hóa thạch tìm thấy ở nhiều nơi cho thêm bằng chứng. Cơn Đại hồng thủy không phải là một biến cố địa phương. Điểm này rất quan trọng vì nhiều Cơ Đốc nhân bị ảnh hưởng bởi vài khoa học gia tuyên bố rằng không có trận bão lụt toàn thế giới. Những người này nghĩ rằng Trận bão lụt này chỉ là một biến cố địa phương. Nhưng Kinh Thánh nói rõ ràng rằng trận Đại hồng thủy xảy ra trên toàn thế giới.

Bạn có bao giờ có một con vật mà bạn phải tiêm thuốc cho nó ngủ không? Kinh nghiệm này giúp chúng ta hiểu thế nào sự buồn rầu Đức Chúa Trời khi phải hủy diệt thế giới “tốt lành” mà Ngài đã tạo nên? Có điều gì “tốt” trong cuộc đời của bạn mà bạn phải canh chừng cẩn thận kéo nó trở nên “”chỉ là xấu luôn”? Sáng thế Ký 6:5.

IV. THẾ HỆ BỊ CHẾT MẮT (Sáng thế Ký 3:14-19).

Xin hãy đọc chuyện Nô-ê và trận Đại hồng thủy trong Sáng thế Ký 6:1-21 và Sáng thế Ký 7:1-13. Những câu này dường như nói rằng không có ai vào trong tàu, ngoại trừ Nô-ê và gia đình ông. Nhưng một số câu trong Tân Ước nói đến một điều khác. Xin đọc Hê-bơ-rơ 11:7; I Phi-e-rơ 3:20; II Phi-e-rơ 2:5. Ellen G. White nói rất rõ rằng công việc đóng tàu của Nô-ê là để cảnh cáo thế gian về Trận Bão lụt. Bà cũng nói rằng Nô-ê năn nỉ [nài xin] họ tìm một nơi ẩn náu [an toàn] khi thiên tai xảy ra.” – *Patriarchs and Prophets*, tr. 97. Chúng ta biết Đức Chúa Trời muốn mọi người đều được cứu (I Ti-mô-thê 2:3, 4). Vì thế không lạ gì Ngài ban cho những người sống trong thời Nô-ê một cơ hội để được cứu.

Nhưng bản tính tội lỗi của những người đó được bày tỏ khi chỉ có gia đình Nô-ê, và những loài thú vật vào trong tàu. Muốn được vào tàu, họ phải rất khiêm tốn và sẵn sàng chịu nhục báng khi đứng về phe của Nô-ê. Tin vào Nô-ê làm cho họ không được dân chúng ưa thích. Điều đó nghĩa là tin tưởng vào một điều mà họ không hiểu hoàn toàn, và cũng có nghĩa là họ thú nhận họ không tự cứu mình được. Tin cậy vào Đức Chúa Trời không phải là bản tính của thế hệ hung ác trong thời Nô-ê.

Nghĩ về những người trong thời Nô-ê cần phải làm gì để đứng về phe của Nô-ê. Điều này giống thế nào việc chúng ta phải làm gì để theo Đấng Christ và giữ các điều răn của Ngài?

Đức Chúa Trời luôn luôn ban cho người ta một lối thoát. Ngài luôn luôn ban cho người ta cơ hội để vào tàu. Chúng ta thấy Đức Chúa Giê-su khóc về thành Giê-ru-sa-lem, qua Nô-ê, Ngài cũng kêu gọi người ta ăn năn. Cũng chính Đức Chúa Giê-su này đang năn nỉ với chúng ta ngày nay. Ngài đang kêu gọi chúng ta vào tàu trước khi bị cuốn đi trong sự phán xét cuối cùng (Ma-thi-ơ 24:38-41).

Những điều gì khiến bạn không trung tín với Đức Chúa Giê-su? Cách phòng thủ tốt nhất là gì để chống lại những điều khiến bạn lìa xa Chúa và lẽ thật trong thời đại này? Có những bước ích lợi nào bạn có thể làm để tránh những điều này?

V. GIAO ƯỚC VÀ SỰ PHỤC HỒI (Sáng thế Ký 8:20-22).

Nô-ê bày tỏ sự trung tín, lòng tôn trọng và biết ơn Đức Chúa Trời thế nào khi ra khỏi tàu? Sáng thế Ký 8:20.

“Đây là bài học cho tất cả các thế hệ sau thời Nô-ê. Nô-ê đã bước xuống đất sau khi bị hủy diệt bởi nước lụt. Nhưng trước khi sửa soạn một căn nhà cho mình, Nô-ê dựng một bàn thờ cho Đức Chúa Trời. Ông chỉ có một ít thú vật, và đã cực khổ để săn sóc chúng. Nhưng Nô-ê vui lòng dâng một phần thú vật của mình lên Chúa để bày tỏ rằng tất cả đều thuộc về Ngài. Cũng vậy, mối quan tâm đầu tiên của chúng ta là dâng lên Chúa của dâng lạc ý của chúng ta.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 106.

Đức Chúa Trời đáp lại sự tôn sùng và thờ phượng của Nô-ê thế nào? Sáng thế Ký 8:21, 22.

Đức Chúa Trời đã hủy diệt thế gian vì lòng người hung ác (Sáng thế Ký 6:5). Cũng tư tưởng đó được nhắc lại trong Sáng thế Ký 8:21, 22. Đức Chúa Trời giải nghĩa sự kiện đáng buồn là ngay sau Trận Bão lụt, người ta vẫn không thay đổi để làm điều tốt. Điều đáng chú ý về những câu này là Đức Chúa Trời quyết định không hủy diệt trái đất nữa sau khi Nô-ê dâng của lễ cho Ngài. Của lễ bằng huyết có liên quan đến lời hứa. Đây không phải do sự tốt lành của người ta, nhưng chính là lễ vật đã đưa đến lời hứa mới. Đức Chúa Trời sẽ cứu họ khỏi bão lụt ngay cả khi người ta hung ác. Điều này nói về mục đích của phúc âm. Đức Chúa Trời cứu chúng ta không phải vì chúng ta, mà cứu vì sự thương xót và ân điển của Ngài đối với chúng ta.

Lời hứa nào trong Sáng thế Ký 9:8-19? Giao ước này bao gồm những ai? Chúng ta có thể học được gì từ giao ước này là “giao ước mới” của sự cứu rỗi trong Đức Chúa Giê-su? Sáng thế Ký 9:12; 17:7; Thi thiên 105:10; Hê-bơ-rơ 13:20.

VI. NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 90-104.

“Lúc đầu, nhiều người trong thời Nô-ê dường như chấp nhận lời cảnh cáo. Nhưng họ không trở về cùng Đức Chúa Trời với lòng ăn năn thật. Họ không sẵn lòng từ bỏ con đường tội lỗi. Thời gian trước trận Bão lụt là thời gian thử nghiệm đức tin. Họ đã thất bại trước sự thử thách. Vì không tin nên cuối cùng họ theo bạn hữu từ chối lời giảng dạy của Nô-ê. Một số người hết sức cảm động và nghe lời cảnh cáo. Nhưng vì có nhiều người chê cười nhạo báng nên họ chấp nhận tinh thần ấy. Họ từ chối lời kêu gọi nhân từ, nên không bao lâu họ trở nên những kẻ phản nghịch nhạo báng mạnh nhất. Không một người nào quá hoang đàng và tội lỗi hơn những người đã chấp nhận lẽ thật, nhưng lại từ chối sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh.

“Dân chúng trong thời Nô-ê không phải hết thảy đều thờ hình tượng. Nhiều người xưng mình thờ phượng Đức Chúa Trời. Họ cho rằng những hình tượng của họ tiêu biểu cho Đức Chúa Trời, và qua những hình tượng đó họ có thể hiểu Ngài rõ ràng hơn. Họ là những người đầu tiên từ chối lời giảng dạy của Nô-ê. Vì họ dùng hình tượng để tiêu biểu cho Đức Chúa Trời, nên trí óc họ bị mù quáng không thấy quyền phép và sự lãnh đạo của Đức Chúa Trời. Họ không hiểu được bản tính Đức Chúa Trời là thánh thiện và luật pháp Ngài chẳng hề thay đổi. Vì tội lỗi trở nên thông thường nên tội lỗi có vẻ giảm đi. Cuối cùng họ tuyên bố rằng luật pháp Đức Chúa Trời không còn hiệu lực nữa. Họ khẳng định rằng bản tính Đức Chúa Trời không phải là trừng phạt tội lỗi. Họ phủ nhận Đức Chúa Trời sẽ trừng phạt thế gian. Nếu dân sự trong thời Nô-ê vâng theo luật pháp Đức Chúa Trời, thì họ đã nhận ra tiếng phán của Đức Chúa Trời qua lời cảnh cáo của Nô-ê. Nhưng trí óc họ đã trở nên mù quáng vì từ chối ánh sáng nên họ đã thật tình tin rằng sứ điệp của Nô-ê là sai lầm.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 95, 96.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

Hãy mời các bạn trong lớp đặt mình vào địa vị những người sống trong thời Nô-ê. Sau đó mời họ nói lên tất cả lý do không tin trận Đại hồng thủy. Chúng ta học được bài học nào từ tư tưởng của họ? Những tư tưởng của họ có thể giúp chúng ta hiểu được suy nghĩ của những người coi thường các lời cảnh cáo về thời kỳ cuối cùng.

Bài Học 6

THẾ GIỚI SAU TRẬN BÃO LỤT

CÂU GỐC: “Trước hết phải biết rằng, trong những ngày sau rốt, sẽ có mấy kẻ hay gièm chê, dùng lời giấu cợt, ở theo tình dục riêng của mình, đến mà nói rằng: Chớ nào lời hứa về sự Chúa đến ở đâu? Vì từ khi tổ phụ chúng ta qua đời rồi, muôn vật vẫn còn nguyên như lúc bắt đầu sáng thế” (II Phi-e-rơ 3:3, 4).

NGHIÊN CỨU KINH THÁNH TUẦN NÀY: Sáng thế Ký 9–11.

CÁCH ĐÂY NHIỀU NĂM, MỘT TRIẾT GIA NGƯỜI ANH, TÊN BERTRAND RUSSELL, NHỊỆT LIỆT ỦNG HỘ THUYẾT TIẾN HÓA. Ông nói đùa rằng loài người là là kết luận “rất hay” của thuyết tiến hóa, “Nếu tôi được ban cho quyền phép vĩ đại và hàng triệu năm để thí nghiệm, thì tôi sẽ không nghĩ nhiều về con người để khoe khoang về kết quả cuối cùng của sự thí nghiệm.” – Phỏng trích Dan Falk, trích từ *Uniserve on a T-shirt* (Toronto: Penguin Books, 2002) tr. 203.

Chúng ta hãy quên tư tưởng sai lầm của Bertrand Russell về sự khởi đầu của chúng ta, nhưng có thể hiểu thái độ tiêu cực của ông về nhân loại. Thái độ tiêu cực này trở nên dễ hiểu khi chúng ta nghĩ đến trận Nước lụt và sau đó. Chúng ta sẽ nghĩ rằng sau trận nước lụt, cả trái đất bị hủy diệt, thì người ta sẽ hiểu rõ hơn về thái độ của Đức Chúa Trời đối với tội lỗi và sự bội nghịch. Nhưng thật rõ ràng là họ đã không hiểu. Những chuyện tích mà Đức Thánh Linh soi dẫn Môi-se ghi chép đã không vẽ lên một bức tranh đẹp đẽ. Thật là rõ ràng loài người đã không học được nhiều. Mọi sự đã trở nên bại hoại hơn rất mau sau trận Nước lụt.

Tuần lễ này chúng ta sẽ học về những ngày đầu sau trận Nước lụt, về những sự thay đổi, và kết quả của những sự thay đổi này. Nhưng, sau khi tất cả bị giết chết bởi sự bội nghịch này, chúng ta vẫn còn thấy công việc của Đức Chúa Trời, Đấng yêu thương những người có tội. Ngài hết lòng cứu họ ra khỏi sự hủy diệt do chính họ tạo ra. Ngài vẫn còn làm như vậy ngày nay.

I. NÔ-Ê VÀ ĐẤT MỚI (Sáng thế Ký 9:1-3).

Chúng ta chắc chắn là Nô-ê và gia đình đã ra khỏi tàu để bước vào một thế giới mới. Thế giới này rất khác trước đây. Thật khó tưởng tượng họ đã suy nghĩ gì. Họ rất lo sợ khi thấy sự tàn sát trên trái đất. Ngày nay, sau hàng ngàn năm, chúng ta vẫn còn thấy bằng chứng của trận Đại hồng thủy. Nhưng chúng ta đã quen với điều này. Đó là tất cả những gì chúng ta được biết. Hơn nữa, có lẽ thiên nhiên đã thích ứng và tự phục hồi sau sự hủy diệt đầu tiên này. Nhưng, đối với Nô-ê và gia đình ông, thì đó là một kinh nghiệm đau lòng và khiếp sợ.

Nô-ê và gia đình ông đã nhận được niềm hy vọng và sự khuyến khích nào từ Đức Chúa Trời sau trận Nước lụt khủng khiếp? Sáng thế Ký 9:1-3.

Hãy so sánh Sáng thế Ký 9:1-3 với lời Đức Chúa Trời phán cùng A-đam và Ê-va trong Sáng thế Ký 1:28-30. Có sự khác biệt nào giữa hai câu chuyện? Tại sao hai chuyện này khác nhau? Có sự thay đổi nào xảy ra về mối tương giao giữa người và thú vật?

Sự thay đổi lớn nhất là bắt đầu ăn thịt, là điều không được phép trước cơn Nước lụt. Nhiều con vật trước kia là bạn hữu họ, nay trở nên thức ăn cho họ. Một điều tuyệt vời đã bị mất vì tội lỗi. Thí dụ, những câu Kinh Thánh cho biết lúc ban đầu loài người không ăn thịt. Loài thú cũng không ăn thịt. Trong vườn Ê-đen, loài người và loài thú khác nhau (Sáng thế Ký 1:26, 27). Nhưng cả hai có liên hệ với nhau trong nhiều cách. Tất cả đều có sự sống, và cả hai ăn hầu hết cùng một loại thức ăn. Có lẽ đây là đường lối Đức Chúa Trời tỏ cho loài người biết rằng họ cần quý trọng những sinh vật ở dưới sự quản trị của họ.

Xin kể những sự đổ vỡ trong đời sống bạn vì có tội lỗi. Bạn có thể làm gì để chữa lành và đổi mới?

II. HUYẾT VÀ SỰ SỐNG (Sáng thế Ký 9:4-6).

Bạn tin Sáng thế Ký 9:4-6 dạy gì cho Cơ Đốc nhân ngày nay?

Trong Sáng thế Ký 9:4-6, chúng ta lại thấy những kết quả của tội lỗi. Chúng ta nghe Đức Chúa Trời phán sự sống sẽ tương tự như điều gì trong thế gian tội lỗi. Điều đáng chú ý là Chúa truyền mạng lệnh đừng ăn huyết trước khi người Giu-đa nhận được luật Lê-vi về sự thanh sạch và không thanh sạch. Nhiều trăm năm sau, những tín đồ từ dân ngoại (không phải người Giu-đa) đã được cảnh cáo đừng uống huyết (Công vụ 15:20, 29). Điều này rất rõ ràng chỉ về việc đã xảy ra trong Sáng thế Ký 9:4-6 (cũng xin đọc Lê-vi Ký 17:11; I Phi-e-rơ 1:19).

Vì lý do nào Đức Chúa Trời ban luật nghiêm cấm lấy mạng sống của người khác?

Trải qua nhiều trăm năm, có những cuộc tranh luận về việc giải nghĩa những câu này và áp dụng thế nào. Trong trường hợp một người giết một người khác, bất cứ vì lý do gì, thì kẻ sát nhân có nên bị giết chăng? Nhiều luật trong Cựu Ước được đặt ra để áp dụng cho những trường hợp đặc biệt. Xin đọc, thí dụ, Dân số Ký 35:11. Chúng ta có nhiều câu Kinh Thánh về sự tha thứ, đưa má cho họ đánh, và không xét đoán. Có những chuyện tích trong Cựu Ước về dân Y-sơ-ra-ên, theo mạng lệnh Đức Chúa Trời, tiêu diệt hết cả những thành phố. Nhưng có một điểm vẫn không tranh luận được: Sự sống của loài người là thánh; và chúng ta phải nhìn nhận sự sống là thánh. Đức Chúa Trời chắc chắn có ngày phán xét cho những người không coi sự sống của con người là thánh (II Cô-rinh-tô 5:10).

III. SAU TRẬN ĐẠI HỒNG THỦY (Sáng thế Ký 9:18-29).

Đức Chúa Trời đã ban cho sự hòa bình, an ninh, và thịnh vượng. Ngài đã cảnh cáo về sự phán xét, sự hủy diệt, và sự chết. Nhưng người ta dường như không hiểu. Dĩ nhiên, chúng ta không cần những chuyện tích Kinh Thánh để minh chứng điều này. Xét cho cùng, chúng ta có kinh nghiệm riêng của mình. Chúng ta cần thêm bằng chứng nào nữa?

Xin đọc Sáng thế Ký 9. Sau trận Nước lụt, Đức Chúa Trời lập một giao ước với mọi loài sống. Ngài hứa không bao giờ hủy diệt thế gian bằng nước lụt nữa. Ngài dùng sự đẹp đẽ của cái móng làm một dấu của lời hứa. Việc gì đã xảy ra sau khi Chúa hứa sẽ không bao giờ hủy diệt trái đất bằng nước lụt nữa? Sáng thế Ký 9:18-29. Câu chuyện này dạy chúng ta điều gì? Chuyện này nói cho chúng ta điều gì về Nô-ê, người công bình, (Sáng thế Ký 7:1) lại liên hệ rất nhiều trong câu chuyện đáng buồn này?

Những lời của Nô-ê về con cái mình không đóng dấu vĩnh viễn tương lai của gia đình ông. Đúng ra, biến cố này dường như bày tỏ những đặc tính đã có và chúng sẽ được lưu truyền lại cho con cháu từ đời này đến đời khác. “Tội của Cham không phải là một tội được dự tính trước. Ông ta có thể ngẫu nhiên thấy tình trạng đáng hổ thẹn của cha mình. Thay vì đau buồn về sự ngu dại của người, ông lại hoan hỉ về điều đã thấy và vui mừng thuật lại. . . . Hai người anh của Cham không chia sẻ cảm nghĩ sai lầm của ông ta. A-đam cũng có hai người con có kỷ luật (A-bên và Sét) và một người con trai tội lỗi (Ca-in). Tất cả ba người con đều nhận được tình yêu thương và sự giáo huấn giống nhau của cha mẹ. Nhưng tội lỗi trong Ca-in nhiều hơn những đứa con khác. Cũng vậy, tội lỗi xuất hiện trong một người con của Nô-ê. Những người con lớn cũng được nuôi dưỡng trong một gia đình và dưới những điều kiện như Cham. Họ có tinh thần cao thượng và đời sống trong sạch và tự chủ. Sự gian ác tội lỗi của Ca-in được tiếp diễn trong các con cháu của ông. Tính tình tội lỗi của Cham cũng được bày tỏ trong các con cháu ông.” – Phỏng trích *The SDA Bible Commentary*, quyển 1, tr. 266.

Chúng ta thường quan tâm nhiều về những tội mình đã được tha thứ. Điều này rất quan trọng (Rô-ma 4:7; Ê-phê-sô 1:7; Cô-lô-se 2:3; I Giăng 1:9; 2:12). Bài học nào mà Sáng thế Ký 9:18-29 dạy về ảnh hưởng của những hành động chúng ta trên kẻ khác? Tại sao bài học này đặc biệt quan trọng đối với những người có quyền lực và ảnh hưởng? Xin suy nghĩ về một quyết định lớn bạn cần phải làm. Sự quyết định của bạn sẽ ảnh hưởng đến những người khác không?

IV. NHỮNG KẺ NHẠO BÁNG – QUÁ KHỨ VÀ HIỆN TẠI (II Phi-e-rơ 3:1-11).

Trong II Phi-e-rơ 2, chúng ta đọc về các giáo sư giả, họ đã có lần trung tín với Đức Chúa Trời. Bây giờ xin đọc II Phi-e-rơ 3:1-11, và trả lời những câu hỏi:

1. Phi-e-rơ cậy quyền lực nào để nói với các giáo sư giả và những người nhạo báng? Tại sao việc này rất quan trọng?
2. Sự nhạo báng nhắm vào lý do chính nào? Ngày nay chúng ta thấy cùng những nguyên tắc này được bày tỏ thế nào?
3. Phi-e-rơ dùng trận Nước lụt để nói về điều nào? (Xin đọc II Phi-e-rơ 2:5).

Những lời của Phi-e-rơ rất hay bởi vì ông cho thấy những kẻ nhạo báng nói rằng muôn vật “vẫn còn nguyên như lúc bắt đầu sáng thế” (II Phi-e-rơ 3:4). II Phi-e-rơ 2:1-11 chỉ về sự ứng nghiệm chính xác của lời tiên tri được tỏ bày trong 150 năm qua. Trong những năm đó, khoa học đã dạy rằng sự sống thay đổi chậm chạp trải qua thời gian dài. Nhiều khoa học gia tin rằng sự thay đổi chậm chạp giải nghĩa lý do về tình trạng mặt đất. Họ nói rằng mọi sự việc vẫn tiếp diễn như trước. Họ tin rằng nhiều hẻm núi lớn và đá chất đống không xuất hiện bởi sự xảy ra thành linh như trận Nước lụt. Thay vào đó, họ tin rằng chúng là kết quả của những thay đổi chậm chạp từ lúc sáng thế, từ biến cố này đến biến cố kia, trải qua một thời gian lâu.

Tư tưởng này cũng là nền tảng của thuyết tiến hóa. Tiến hóa là sự thay đổi theo hướng cao hơn của mọi vật từ lúc bắt đầu có thời gian. Tiến hóa thuyết không dạy có sáu ngày ngắn ngủi sáng tạo sự sống trên đất như Kinh Thánh dạy. Thật lý thú khi thấy rằng cách đây từ lâu sứ đồ Phi-e-rơ đã nói về hai phạm vi là chủ đề của những cuộc tranh luận trong ngày cuối cùng. Sự ứng nghiệm các lời tiên tri của Phi-e-rơ là một dấu hiệu rõ ràng chúng ta đang sống trong thời kỳ mà chúng ta phải lựa chọn giữa thuyết tiến hóa hay thuyết sáng tạo.

Xin đọc lại II Phi-e-rơ 3:1-11. Bạn có thấy mình trong những câu này – có vài nghi ngờ, vài nghi vấn, vài sự nhạo báng? Bạn phải làm gì để trở lại con đường hẹp? (Ma-thi-ơ 7:14).

V. THÁP BA-BÊN (Sáng thế Ký 11:1-10).

Sáng thế Ký 10 giải nghĩa số người tăng thêm sau trận Đại hồng thủy như thế nào. Người ta sinh con cái. Các nước được thành lập bởi những nhóm đông người.

Bạn thấy thí dụ nào về sự phát triển của khoa học và người ta đã dự định làm gì với khoa học này?

Tại sao người ta muốn một cái tháp cao đến tận trời?

Đức Chúa Trời nói lý do nào Ngài muốn ngăn cản họ xây cái tháp? Xin cũng đọc Sáng thế Ký 3:22; 6:5.

“Những người sống ở đồng bằng xứ Si-nê-a không tin lời giao ước của Đức Chúa Trời là Ngài sẽ không làm nước lụt bao phủ hoàn toàn trái đất. Nhiều người trong nhóm họ phủ nhận Đức Chúa Trời có thật. Họ tin rằng thiên nhiên chịu trách nhiệm về trận Bao lụt. Nhưng những người khác thì tin nơi Đức Chúa Trời. Họ tin rằng Ngài là Đấng đã hủy diệt thế gian bởi Nước lụt. Giống như sự tin tưởng của Ca-in, lòng họ bội nghịch cùng Ngài. Mục đích họ xây tháp để được an toàn khỏi một cơn nước lụt khác. Bởi xây cái tháp cao hơn mực nước lụt, họ nghĩ có thể tự cứu mình khỏi tai họa. Và khi có thể đụng tới mây, họ hy vọng tìm được nguyên do của cơn Nước lụt. Tất cả kế hoạch được sắp đặt để khiến những người xây cất kiêu hãnh vì việc làm của mình. Điều này cũng khiến dân sự sau này từ bỏ Đức Chúa Trời và đưa họ đến sự thờ hình tượng.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 119.

Có lẽ câu hay hơn hết trong chuyện tháp Ba-bên là Sáng thế Ký 11:6. Đức Chúa Trời thấy những người này, vì làm việc chung nhau, sẽ tăng thêm kiến thức và tài năng. Người ta có thể nghĩ rằng đó là điều tốt. Hãy xem biết bao nhiêu thành tựu kỹ thuật chúng ta được hưởng ngày nay. Nhưng Đức Chúa Trời thấy rõ điều này là không tốt. Vì thế Ngài ngăn cản việc làm của họ bằng cách làm lộn xộn tiếng nói của họ. Bằng cách này, Ngài khiến họ tản lạc và khó chia sẻ sự hiểu biết và tài năng trong chương trình chung. Tại sao Ngài làm như vậy?

Có bài học nào cho chúng ta ở đây? Chúng ta tìm kiếm sự hiểu biết nào? Chúng ta làm gì với sự hiểu biết ấy? Có bài học quan trọng nào trong chuyện này cho mỗi người chúng ta? Cũng xin đọc II Ti-mô-thê 3:7.

VI. NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Xin đọc Ellen G. White, “After the Flood”, *Patriarchs and Prophets*, tr. 105-110.

“Lời tiên tri Đức Chúa Trời ban cho Nô-ê không phải là đường lối của Ngài để bày tỏ sự nóng giận hay ơn huệ. Điều đó không phải là bản tính và tương lai của các con ông. Nhưng nó là kết quả của đời sống họ đã lựa chọn và bản tính họ phát triển. Vì mục đích của Đức Chúa Trời đối với họ và con cháu họ qua bản tính và hành động. Con cháu họ nhận lấy bản tính và thói quen của cha mẹ, và làm theo gương của cha mẹ. Vì vậy, tội lỗi của cha mẹ được thực hành bởi con cái, cháu, chắt, v.v. Cũng một cách đó, tội lỗi của Cham lặp lại trong gia đình ông. Điều này đem lại sự rửa sả cho họ qua nhiều thế hệ. ‘Một người có tội phá hủy được nhiều sự lành.’ Truyền đạo 9:18” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 118.

“Các nhà địa chất học tuyên bố đã tìm được bằng chứng rằng trái đất nhiều tuổi hơn sự ghi chép của Môi-se. . . .

“Nhưng nếu không có lịch sử Kinh Thánh, thì địa chất học không thể minh chứng được chi hết. Những người tin nơi sự khám phá của địa chất học thật ra không có kiến thức gì về người, thú vật, và cây cối trước thời Nươc lụt. Họ không hiểu được những sự thay đổi lớn lao đã xảy ra lúc đó. Những vật tìm được trong lòng đất cho bằng chứng về tình trạng thời đó rất khác với bây giờ. Nhưng thời điểm của những tình trạng này chỉ có thể học được từ Kinh Thánh mà thôi. Trong chuyện tích của Đại hồng thủy, Kinh Thánh đã giải nghĩa những việc mà địa chất học không thể khám phá hay hiểu được.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 112.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Khoa học cố gắng thế nào để tạo ra một tháp Ba-bên tân thời? Cũng giống như tháp Ba-bên thời xưa, tại sao tháp Ba-bên tân thời cũng sẽ bị thất bại?
2. Hãy thảo luận trong lớp về câu hỏi ở cuối bài học ngày thứ Năm. Hãy chia sẻ câu trả lời của bạn.
3. Chúng ta không làm chi được về những di truyền hay là đặc tính của chúng ta. Phúc âm góp phần nào trong công việc quan trọng này? Ý tưởng về sự tái sinh thích ứng thế nào với ý tưởng quan trọng của sự phát triển tính tình?

Bài Học 7

TỔ PHỤ ÁP-RAM (ÁP-RA-HAM)

CÂU GỐC: “Áp-ram tin Đức Giê-hô-va, thì Ngài kể sự đó là công bình cho người” (Sáng thế Ký 15:6).

NGHIÊN CỨU KINH THÁNH TUẦN NÀY: Sáng thế Ký 11:27 – 15:21.

TUẦN VỪA QUA, CHÚNG TA KẾT THÚC VỚI MỘT CHUYỆN BUỒN. THÁP BA-BÊN VÀ CÁC VIỆC LIÊN QUAN CHO BIẾT RẰNG TỘI NHÂN KHÔNG THỂ HỌC ĐƯỢC TỪ QUÁ KHỨ. Trong tuần này, chúng ta bắt đầu với một chuyện có hy vọng hơn. Chuyện khởi đầu với sự ra đời của Áp-ram. Sứ đồ Phao-lô nói rằng Áp-ram là “tổ phụ hết thảy chúng ta” (Rô-ma 4:16). Điều này có nghĩa Áp-ram là tổ phụ của tất cả những người tin Đấng Christ. Qua Đấng Christ, những lời hứa cho Áp-ram đều được ứng nghiệm, vì chúng ta bây giờ là dòng dõi của Áp-ra-ham, “kể kể tự theo lời hứa” (Ga-la-ti 3:29). Đây là lời hứa về Ca-na-an trên trời là nơi sẽ không còn tội lỗi và sự chết nữa.

Những biến cố về sự Sa ngã, Đại hồng thủy, sự say rượu của Nô-ê và tháp Ba-bên thật là kinh khiếp. Nhưng bây giờ Đức Chúa Trời ban hy vọng cho loài người. Hy vọng này bắt đầu với Áp-ram. Gia đình của ông thờ hình tượng, nhưng Áp-ram là người thật sự tin theo Đức Chúa Trời. Bởi sự trung tín của ông, Áp-ram được ban cho lời hứa cho chính ông, cho gia đình ông, và cho cả nhân loại.

Tuần này, chúng ta bắt đầu học về đời sống của Áp-ram, sự kêu gọi và sự đáp lại của người, tình cảm và mối tương giao của người với Đức Chúa Trời. Áp-ram là một gương lớn nhất của một tội nhân được xưng công bình bởi đức tin và bày tỏ đức tin ấy qua việc làm.

I. GIA CẢNH CỦA ÁP-RAM (Sáng thế Ký 11:10-32).

Xin đọc Sáng thế Ký 11:10-32. (Cũng xin đọc Giô-suê 24:2 và Công vụ 7:2). Chuyện tích nào đến trước Sáng thế Ký 11:10-32? Tại sao những chuyện này được đặt kế tiếp nhau? Ở đây có những chi tiết nào về gia cảnh của Áp-ram và gia đình?

Lịch sử Kinh Thánh nói rằng Áp-ram là con út của Thê-ra. Nhưng Áp-ram được nói đến trước trong Sáng thế Ký 11:26, 27, vì ông là một nhân vật quan trọng trong gia đình được Chúa lựa chọn. Khảo cổ học nói nhiều về thời gian Áp-ram sống. Nhưng những nước lớn thời bấy giờ chỉ là một phần của bối cảnh. Kinh Thánh tập trung vào một số tộc trưởng và gia đình họ là những người cố gắng gìn giữ lẽ thật của Đức Chúa Trời. Đó là mục đích lớn của Sáng thế Ký: Những chuyện tích tập trung vào những người Đức Chúa Trời giao phó để tiếp tục giữ lòng tin Ngài trong một thế giới đầy dẫy sự thờ hình tượng và mọi thứ tin tưởng sai lầm.

Đức Chúa Trời kêu gọi Áp-ram mấy lần (Công vụ 7:2-4)? (Cũng xin đọc Sáng thế Ký 12:1). Tại sao Áp-ram trải qua hai lần ấy thay vì đi thẳng tới Ca-na-an?

Ê-tiên nói Đức Chúa Trời trước hết hiện ra cùng Áp-ram trong thành U-rơ của xứ Canh-ê và truyền người đi đến đất Ngài sẽ chỉ cho. Nhưng Áp-ram không đi thẳng tới đó. Trái lại, người dừng lại nơi Cha-ran nơi mà người sống cho tới ngày cha mình là Thê-ra qua đời. Sau khi cha qua đời, Áp-ram cuối cùng rời nơi đó để đến Đất Hứa.

Gia đình của Áp-ram thờ hình tượng. Nhưng, Áp-ram ở với họ trong một thời gian. Chúng ta học được gì từ câu chuyện này về cách đối xử thế nào với bà con trong gia đình chúng ta là những người không theo Đức Chúa Trời.

II. SỰ KÊU GỌI (Sáng thế Ký 12:1-3; Hê-bơ-rơ 11:8-10).

Đức Chúa Trời phán lý do nào mà Ngài truyền Áp-ram ra khỏi Cha-ran? Sáng thế Ký 12:1-3; Hê-bơ-rơ 11:8-10.

Xin để ý một điều lạ ở đây: Giữa những điều Đức Chúa Trời phán thì có điều Ngài sẽ làm cho Áp-ram “làm nổi danh người” (Sáng thế Ký 12:2). Trái ngược với chuyện Tháp Ba-bêl. Trong chuyện này, một trong những lý do người ta xây tháp là để “chúng ta làm cho rạng danh” (Sáng thế Ký 11:4). Từ quan điểm của loài người, những người cố tạo nên một phong trào lớn để có một cơ hội tốt làm “nổi tiếng” hơn là một người đi mà “không biết mình đi đâu” (Hê-bơ-rơ 11:8).

Ngày nay, không ai biết tên của một trong những người đã xây tháp. Nhưng, hầu hết cả thế gian ai cũng biết tên của Áp-ram.

Có bài học rõ ràng nào cho chúng ta, những người theo đường lối riêng mình, cố gắng để “làm cho mình rạng danh”?

Khi Đức Chúa Trời kêu gọi Áp-ram một lần nữa để đi đến đất Ca-na-an (Công vụ 7:2; Sáng thế Ký 12:1), Ngài ban cho Áp-ram một lời hứa tuyệt vời, đó là Ngài sẽ làm cho người trở nên một dân tộc lớn. Điều này rõ ràng cho thấy Áp-ram sẽ có nhiều con cháu. Đây là điều Áp-ram phải tin, vì vào lúc đó, vợ ông còn son sẻ (Sáng thế Ký 11:30). Nhưng Sáng thế Ký 12:4 nói rằng Áp-ram đã không lần lữa. Đức Chúa Trời kêu gọi ông, và Áp-ram ra đi (Rô-ma 4:13) bởi đức tin.

Chắc chắn nơi Đức Chúa Trời kêu gọi, Áp-ram hành động bởi đức tin. Đối với con người, hành động này dường như rất ngu dại. Điều này nói gì với chúng ta về việc hành động và sống bởi đức tin, mặc dù điều đó có “ngu dại” thế nào chăng nữa (I Cô-rinh-tô 1:25; 2:14)? Chúng ta phải cẩn thận thế nào khi không hành động bởi “đức tin”, mà đoán rằng Đức Chúa Trời đang hướng dẫn trong khi Ngài không làm vậy? Làm thế nào chúng ta biết sự khác biệt khi nào Ngài hướng dẫn và khi nào Ngài không hướng dẫn?

III. ĐỨC TIN CỦA ÁP-RAM (Sáng thế Ký 12).

Sứ điệp nào gây ấn tượng cho bạn về đức tin, những sự thử thách, và tình hình trong Sáng thế Ký 12? Bạn có thể học được gì từ câu chuyện này có thể giúp bạn trong việc bước đi hằng ngày với Đức Chúa Trời?

Chúng ta có thể nghĩ rằng, vì Áp-ram đi theo sự kêu gọi của Đức Chúa Trời, thì Ngài sẽ làm cho đường đi của ông bằng phẳng hơn. Nhưng Kinh Thánh không cho bằng chứng nào là khi chúng ta trung thành với Chúa, thì sẽ không có sự thử thách.

Sau khi Áp-ram tới đất Ca-na-an chẳng bao lâu, thì một cơn đói kém khiến ông phải xuống xứ Ê-díp-tô là nơi được tưới bằng nước sông Nin. Kinh Thánh dạy rằng ngay cả những người vâng theo lệnh truyền của Chúa, có thể vẫn bị khổ vì đức tin của họ. Hãy nghĩ cơn đói kém này có thể gây ra sự nghi ngờ trong đức tin của Áp-ram. Đức Chúa Trời truyền ông đi đến xứ đó, và coi chuyện gì xảy ra! Một cơn đói kém! Nạn đói này khiến Áp-ram phải rời Ca-na-an, có thể giải nghĩa tại sao Áp-ram thiếu đức tin về Sa-rai và Pha-ra-ôn. Sự đói khát và sợ hãi gây cho vị anh hùng đức tin trở nên người yếu đuối mà chúng ta có thể hiểu. Đức tin nhường chỗ cho sự sợ hãi. Và sự sợ hãi trở thành nói dối khi Áp-ram dùng nửa lẽ thật này để che giấu nửa kia.

“Trong sự hướng dẫn, Đức Chúa Trời đã đem lại sự thử thách này cho Áp-ram để dạy ông bài học về đầu phục, kiên nhẫn và đức tin. Những bài học này được ghi chép trong Kinh Thánh cho tất cả chúng ta là những người về sau sẽ được kêu gọi để trải qua những sự rắc rối hay đau khổ. Đức Chúa Trời hướng dẫn con cái Ngài theo con đường mà họ không biết. Nhưng Ngài không quên những người luôn đặt sự tin cậy nơi Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 129.

Lần chót nào bạn rút sự thử nghiệm đức tin? Bạn học được bài học nào từ sự thất bại đó để có thể giúp bạn lần sau khi sự rắc rối đến?

IV. ÁP-RAM VÀ LÓT (Sáng thế Ký 13:1-13).

Sáng thế Ký 13:1-13 nói gì về bản tính của Áp-ram? Điều này giúp chúng ta như thế nào để hiểu tại sao ông là gương mẫu của đức tin lớn? Những câu Kinh Thánh nào bạn có thể tìm được để khuyến khích chúng ta cũng bày tỏ đức tin như vậy? (Xin đọc Phi-líp 2:4).

Từ Ê-díp-tô trở về, Áp-ram cầu khẩn Đức Chúa Trời tại bàn thờ thứ hai mà ông đã lập tại Ca-na-an (Sáng thế Ký 13:3, 4). Ông mạnh mẽ hơn nhờ việc hồi phục lại mối tương giao với Đức Chúa Trời. Vì thế Áp-ram có thể đương đầu với một sự thử thách khác. Một lần nữa, lời hứa ban cho đất dường như ông “đã quên” (Sáng thế Ký 13:5, 6). Ông phải có sự quyết định.

Áp-ram đã thất bại ở xứ Ê-díp-tô. Nhưng ông bày tỏ tình tình cao thượng khi ông cho Lót lựa chọn đất. Từ đôi Bê-tên, Lót thấy trũng Giô-đanh và những đồng bằng xứ Mê-sô-bô-ta-mi rất màu mỡ. Đối với Lót thì trũng Giô-đanh giống như vườn Ê-đen. Lót quyết định chọn lấy điều dường như làm cho ông thành người giàu có hơn. Ông biết rất ít về sự lựa chọn của mình sẽ phải trả giá thế nào (Sáng thế Ký 19), vì sự quyết định của Lót ở giữa “đức tin” và “mắt thấy.” Kết quả chứng minh sự khôn ngoan biết lựa chọn đúng hay sai. Sự tương giao mật thiết của Áp-ram với Đức Chúa Trời và sự quyết định của ông bởi đức tin giúp ông luôn luôn ngó đến phần thưởng của sự sống đời đời, chứ không phải phần thưởng về sự giàu có.

Đức Chúa Trời ban lời hứa nào cho Áp-ram? Sáng thế Ký 13:14-18. Tại sao Đức Chúa Trời chờ đến lúc này mới ban lời hứa cho Áp-ram (câu 14)? Tại sao điều này đòi hỏi nhiều đức tin nơi Áp-ram để tin lời hứa ấy?

Hãy suy nghĩ về lần chót bạn thấy một người nào cũng bày tỏ sự vô vị kỷ như Áp-ram đối với Lót. Bạn nghĩ thế nào về bí quyết của sự vô vị kỷ ấy? Việc gì cần xảy đến trong đời sống để bạn sống vô vị kỷ hơn? Hãy tưởng tượng hội thánh bạn sẽ tốt như thế nào nếu mọi người đều vô vị kỷ?

V. MÊN-CHI-XÊ-ĐÉC VÀ ÁP-RAM (Sáng thế Ký 14:1-24).

Sáng thế Ký 14:1-16 nói điều đã xảy đến tại Sô-dôm và Gô-mô-rơ. Áp-ram là người của đức tin. Ông thờ phượng Đức Chúa Trời chân thật, và ông cũng có thể là một chiến sĩ.

Biến cố về Mên-chi-xê-đéc đã bày tỏ gì về đời thiêng liêng của Áp-ram? Chúng ta lại thấy đức tin của ông qua việc làm thế nào? Sáng thế Ký 14:17-24.

Mên-chi-xê-đéc (nghĩa là “vua của tôi là công bình” là vua Sa-lem (một tên chỉ về Giê-ru-sa-lem; Thi thiên 76:2) là thầy tế lễ của Đức Chúa Trời Chí Cao. Áp-ram cũng thờ phượng Đức Chúa Trời mà Mên-chi-xê-đéc thờ phượng. Áp-ram tỏ lòng kính trọng Mên-chi-xê-đéc là người nghinh đón và ban phước cho Áp-ram khi ông từ chiến trận trở về. Áp-ram dâng cho vua/thầy tế lễ một phần mười của tất cả chiến lợi phẩm (Sáng thế Ký 14:20). Điều này cho thấy rằng người ta đã dâng phần mười rất lâu trước thời Môi-se và dân Do Thái.

Sau sự thắng trận vĩ đại này, Đức Chúa Trời hiện ra cùng Áp-ram và ban cho người một lời hứa tuyệt vời. “Ta đây là một cái thuẫn đỡ cho ngươi; phần thưởng của ngươi sẽ rất lớn” (Sáng thế Ký 15:1). Ellen G. White nói rằng Áp-ram cần sự khuyến khích này, vì những người lân cận của ông giận dữ về những chiến thắng vừa qua của ông.

Xin đọc câu trả lời của Áp-ram trong Sáng thế Ký 15:2, 3. Tại sao ông trả lời như vậy? Tại sao lời đáp của ông có nhiều ý nghĩa?

Đức Chúa Trời lặp lại lời hứa của Ngài trước kia rằng Áp-ram sẽ có rất nhiều con cháu trong tương lai (Sáng thế Ký 15:4-6; 12:2; 13:16). Áp-ram và Sa-ra đã già. Điều này dường như làm lời hứa của Đức Chúa Trời về con cái là không thể được. Nhưng Áp-ram tin nơi lời Đức Chúa Trời, vì Ông tin cậy nơi quyền phép của Ngài (Sáng thế Ký 15:5; Rô-ma 4:3).

Áp-ram tin Đức Chúa Trời. Vì thế Ngài chấp nhận ông là người công bình. Điều này giúp chúng ta hiểu thế nào về việc Đức Chúa Trời chấp nhận chúng ta? Những điều gì về Áp-ram ban cho bạn niềm hy vọng? Những điều gì về Áp-ram bày tỏ bạn cần phải thay đổi trong đời sống?

VI. NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Đọc Ellen G. White, “After the Flood,” *Patriarchs and Prophets*, tr. 125-136; *The SDA Bible Commentary*, quyển 1, giải nghĩa về Sáng thế Ký 11:26 đến 15:21.

Đức Chúa Trời lại hứa với Áp-ram rằng dòng dõi ông sẽ trở nên một nước lớn. Vì thế, Áp-ram tìm kiếm một dấu hiệu cho lời hứa này (Sáng thế Ký 15:7, 8). “Đức Chúa Trời đồng ý lập một giao ước với Áp-ram. Ngài dùng những vật thông thường giữa loài người cho sự chấp thuận giao ước này. Với sự hướng dẫn của Chúa, Áp-ram giết một con bò cái, một con dê cái, một con chiên đực, mỗi con ba tuổi. Ông mổ các con này làm hai, để mỗi nửa con mỗi bên đối nhau. Thêm vào đó là một con cu rừng và một con bò câu con, nhưng ông không mổ những con này ra làm hai. Sau khi làm xong điều này, Áp-ram bước đi giữa các phần của các lễ vật. Ông thề nguyện với Chúa là sẽ vâng phục Ngài mãi mãi. Rồi Áp-ram đứng bên cạnh xác mấy con thú đó cho tới khi mặt trời lặn. Ông muốn canh giữ lễ vật để không bị ô uế bởi những con chim ăn mồi. Và khi mặt trời vừa lặn, thì Áp-ram ngủ mê, và này, ‘một cơn kinh hãi, tối tăm, nhập vào mình người.’ Rồi ông nghe tiếng nói của Đức Chúa Trời. Ngài cảnh cáo Áp-ram đừng mong chiếm đất Ca-na-an một cách mau chóng. Ngài chỉ cho Áp-ram thấy sự đau khổ của dòng dõi ông trước khi họ lập nghiệp ở Ca-na-an. Chương trình cứu rỗi được mở ra cho ông thấy qua sự chết của Đấng Christ, của lễ vĩ đại, và sự trở lại vinh hiển của Ngài. Áp-ram cũng thấy trái đất được phục hồi đẹp đẽ như vườn Ê-đen. Rồi, trái đất được ban cho ông làm quê hương vĩnh cửu, đó là sự ứng nghiệm cuối cùng và trọn vẹn của lời hứa.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 137.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Hãy thảo luận trong lớp câu trả lời của bạn cho câu hỏi ở cuối bài học ngày thứ Năm. Chúng ta hiểu được kể là công bình trước mặt Đức Chúa Trời nghĩa là gì?
2. Bạn có biết một người nào ngay bây giờ tin rằng người đó được kêu gọi để đi, giống như Áp-ram – không biết “đi đâu”? Lớp bạn có thể làm gì để giúp người này qua sự đấu tranh của họ?

Bài Học 8

ĐỨC TIN VÀ SỰ YẾU ĐUỐI

CÂU GỐC: “Há có điều chi Đức Giê-hô-va làm không được chẳng? Đến kỳ đã định, trong một năm nữa, ta sẽ trở lại cùng người, và Sa-ra sẽ có một con trai” (Sáng thế Ký 18:14).

NGHIÊN CỨU KINH THÁNH TUẦN NÀY: Sáng thế Ký 16:1 – 19:38.

TUẦN NÀY, CHÚNG TA VẪN CÒN ĐI THEO ÁP-RAM VÀ SA-RAI (CHẴNG BAO LÂU SẼ LÀ ÁP-RA-HAM VÀ SA-RA). Họ đang đi trên cuộc hành trình về địa lý và thiêng liêng. Khi họ đi, chúng ta thấy đức tin lẫn sự yếu đuối của họ trong một thế giới đã mất sự hiểu biết về Đức Chúa Trời. Một thế giới chìm sâu trong tội lỗi và ngu dốt về thuộc linh. Sô-đôm và Gô-mô-rơ là những thí dụ điển hình về sự chết mất trong tội lỗi.

Một văn sĩ Pháp nổi tiếng có lần viết, “Sự yếu đuối chính của bạn là sự kiêu ngạo, điều này truất bạn khỏi Đức Chúa Trời, và sự ham muốn xác thịt, đã cột chặt bạn với trái đất (phông trích).” Ngày nay, loài người vẫn còn đầy sự kiêu ngạo. Chúng ta có ân điển của Đức Chúa Trời. Ngài yêu thương ngay cả những người kiêu ngạo và ham muốn khoái lạc. Tình yêu thương của Ngài bày tỏ rõ ràng nhất khi chúng ta đi theo Áp-ram cùng câu chuyện đáng buồn và ngu xuẩn của Sô-đôm và Gô-mô-rơ. Trong những thành này, Đức Chúa Trời vẫn dành tình thương và lòng tha thứ của Ngài. Nhưng sự kiêu ngạo và ham muốn khoái lạc đã hủy diệt những thành này.

Kinh Thánh nói, Đức Chúa Trời “không muốn cho một người nào chết mất” (II Phi-e-rơ 3:9). Nhưng một số sẽ chết mất. Đây là điều rất đáng buồn. Không ai phải chết vì Đấng Christ đã chết cho chúng ta. Tuần này, chúng ta sẽ nghiên cứu một thí dụ về những người không chấp nhận sự chết của Đấng Christ dành cho họ.

I. A-GA VÀ ÍCH-MA-ÊN (Sáng thế Ký 16).

Xin đọc lại những lời Đức Chúa Trời hứa với Áp-ram: Sáng thế Ký 12:1-3, 7; 13:15, 16; 15:4-6, 13. Đức Chúa Trời lặp đi lặp lại cùng Áp-ram, rằng ông sẽ là cha của một dân tộc lớn. Một lời hứa khác là con trẻ sẽ ra từ “trong gan ruột người” (Sáng thế Ký 15:4). Nhưng có điều gì thiếu sót trong những lời hứa ấy. Không có lời hứa nào nói đến Sa-rai, vợ của Áp-ram. Lời hứa là *Áp-ram* sẽ là cha của dân tộc này. Nhưng lời hứa không nói ai sẽ là người mẹ. Sa-rai là vợ của Áp-ram. Vậy, chúng ta sẽ đoán Sa-rai sẽ là mẹ đứa trẻ. Nhưng tất cả những lời hứa không nói gì về ai sẽ là mẹ.

Xin đọc Sáng thế Ký 16. Tại sao Áp-ram dễ có hành động như vậy? Tại sao hành động đó sai lầm?

Mười năm đã trôi qua kể từ ngày Áp-ram đến cư ngụ tại đất Ca-na-an. Nhưng vẫn chưa có dấu hiệu gì về đứa con. Trong sự thất vọng bình thường của con người, Áp-ram tự hỏi làm sao ông có thể có con. Chắc chắn là không phải từ Sa-rai già nua, cần cỗi. Không có gì nói rằng Sa-rai sẽ là mẹ. Vì vậy, không gì khó hiểu tại sao Áp-ram và Sa-rai đã hành động như họ đã làm. Một người đàn ông có hai vợ là điều thông thường trong thời Áp-ram. Nhưng, điều này cũng không đúng khi có hai bà vì họ là những người tin Đức Chúa Trời chân thật, cả Áp-ram và Sa-rai biết rằng điều này là sai. Bao nhiêu lần chúng ta làm sai vì ai cũng làm như vậy? Và chúng ta cũng biết rõ điều đó!

Khi bạn đọc Sáng thế Ký 16, bạn thấy một nguyên tắc quan trọng: Nếu chúng ta vi phạm luật pháp Đức Chúa Trời, nhiều điều sẽ xảy ra. Chúng ta học được gì từ Sáng thế Ký 16 khi chúng ta bị cám dỗ phạm luật pháp Đức Chúa Trời vì một lý do chính đáng? (Cuối cùng, Áp-ram và Sa-rai chỉ cố gắng “giúp” Đức Chúa Trời làm trọn lời Ngài hứa).

II. GIAO ƯỚC ĐƯỢC LẬP LẠI (Sáng thế Ký 17).

Mười ba năm trôi qua sau khi Ích-ma-ên được sinh ra. Đức Chúa Trời lại hiện ra cùng Áp-ram và lập lại giao ước mà Ngài lập với Áp-ram lúc ban đầu.

Có sự tương phản giữa những lời Đức Chúa Trời hứa với Áp-ram trước đây trong Sáng thế Ký 12:1-3, 7; 13:15, 16; 15:4-6, 13 với những điều Chúa phán với Áp-ram trong Sáng thế Ký 17:1-16. Đức Chúa Trời có thêm những điều nào trong Sáng thế Ký 17:1-16?

Đức Chúa Trời truyền Áp-ram “làm một người trọn vẹn” trước mặt Ngài. Điều này nhắc nhở rằng sự thương xót và ân điển của Đức Chúa Trời không loại bỏ sự kêu gọi phải trung tín vâng phục (Rô-ma 5:20 – 6:2). Sau đó, Ngài ban cho Áp-ram một lời hứa nhiều chi tiết hơn mà Ngài phán với ông cách đây hai mươi lăm năm. Điều này gồm có việc các trẻ sơ sinh nam phải chịu phép cắt bì.

Qua hàng trăm năm, nhiều người đã đoán tại sao phép cắt bì là dấu của sự giao ước. Phép cắt bì có liên hệ với lời hứa cùng Áp-ram về dòng dõi của ông (Sáng thế Ký 12:7; 13:15, 16; 15:3, 13, 18; 17:7-10). Phép cắt bì tượng trưng cho mối tương giao Đức Chúa Trời với dân sự giao ước của Ngài. Mối tương giao này sẽ được giữ và tiếp tục bởi đức tin (Rô-ma 4:11, 12). Qua dân sự này mà lẽ thật của Đức Chúa Trời sẽ được rao truyền cho thế gian. Đấng Mê-si (Đức Chúa Giê-su) sẽ đến. Phép cắt bì về phần xác cũng tượng trưng cho phép cắt bì trong lòng (Phục truyền 30:6; Rô-ma 2:29). Với sự đến của Đức Chúa Giê-su và sự rao truyền phúc âm cho dân ngoại (không phải dân Do Thái), phép cắt bì không còn bị đòi hỏi nữa (Ga-la-ti 5:6).

Nếu trước đây chưa được rõ ràng, thì bây giờ cụ bà Sa-rai sẽ sinh đứa con của lời hứa (Sáng thế Ký 17:15-19). Nếu trước đây Áp-ram cần đức tin, thì bây giờ chắc chắn ông cần đức tin hơn nữa!

So sánh Sáng thế Ký 17:15-19 với Rô-ma 4:16-25, và phản ứng của Áp-ra-ham về lời hứa ông sẽ có con qua Sa-ra. Chúng ta học được gì từ những câu này về ý nghĩa của sự công bình bởi đức tin? Chúng ta có hy vọng nào từ những câu này về sự thành tín của Đức Chúa Trời ngay cả khi đức tin của chúng ta không được vững mạnh?

III. CHÚA THĂM VIẾNG TRÁI ĐẤT (Sáng thế Ký 18).

Trong Sáng thế Ký 18, Đức Chúa Trời nhắc lại hứa sẽ ban cho Áp-ra-ham một đứa con. Lần này, Ngài hứa với Sa-ra (Sáng thế Ký 18:10). Đó là một lời hứa dường như khó thực hiện được (Sáng thế Ký 18:11). Nhưng Đức Chúa Trời cho chúng ta câu trả lời, “Há có điều chi Đức Giê-hô-va làm không được chăng?” (Sáng thế Ký 18:14). Đây là câu trả lời cho cả đến ngày nay để chống lại tất cả sự vô tín và nghi ngờ, ngay cả giữa vòng những người tuyên bố là thờ phượng Đức Chúa Trời.

Chúng ta thấy có sự khác biệt nào trong Sáng thế Ký 18:16-21? Chúng ta thấy trong những câu này có sự phân chia căn bản nào cho tất cả mọi người? Xin cũng đọc Ma-thi-ơ 25:32, 33; Rô-ma 11:26; II Phi-e-rơ 2:6; Khải huyền 22:14, 15.

Có lẽ một trong những phần quan trọng nhất của câu chuyện này đặt trọng tâm vào ai là người nói cùng Áp-ra-ham? Chữ “Chúa” [LORD – KJV] trong một vài câu (Sáng thế Ký 18:1, 13, 17, 22, 26) được dịch là “Đức Giê-hô-va” (YHVH). Đây là tên rất thánh của Đức Chúa Cha. Đây cũng là chữ được dùng trong Sáng thế Ký 4:1, 4; 6:5; Xuất Ê-díp-tô Ký 20:11; I Các Vua 9:1; Thi thiên 32:2 và hàng ngàn câu khác nói về Đức Chúa Trời.

Trước khi Đức Chúa Giê-su giáng thế trong hình thể con người, Đức Chúa Trời xuất hiện trên đất trong thân thể loài người (Sáng thế Ký 18:1-8). Chúng ta có thể thấy cách đây rất lâu, Đức Chúa Trời Đấng Tạo Hóa luôn gắn gũi với loài người sa ngã. Hãy nghĩ đến sự rộng lớn của vũ trụ. Dù sự sáng tạo có vĩ đại và phức tạp thế nào, chúng ta có một thí dụ khác về tình yêu thương tuyệt vời Đức Chúa Trời dành cho chúng ta. Thật là tuyệt diệu khi Đức Chúa Trời bày tỏ Ngài trong hình thể con người và nói chuyện với Áp-ra-ham, một người tội lỗi. Đây chỉ là một thí dụ về việc sắp xảy ra hàng ngàn năm sau trong cuộc đời và công việc của Đức Chúa Giê-su. Đức Chúa Giê-su trở nên con người và chết vì tội lỗi của thế giới sa ngã này. Đức Chúa Trời thật gắn gũi với loài người hơn chúng ta có thể hiểu được.

Bạn có kinh nghiệm nào về sự gắn gũi của Đức Chúa Trời? Bằng những cách nào, Ngài đã đến trong đời sống bạn? Bạn cần làm gì để kinh nghiệm sự hiện diện của Ngài nhiều hơn nữa?

IV. VÀO BUỔI CHIỀU CỦA SỰ DIỆT VONG (Sáng thế Ký 19:1-14).

Sáng thế Ký 19 cho thấy hình dung nào về tình trạng đạo đức của Sô-đôm? Người ta “túc cả dân” đều chạy đến, nghĩa là gì? Điều này nhắc chúng ta nhớ đến gì? Sáng thế Ký 6:5.

Dù ngày nay tiêu chuẩn đời sống tâm linh khá thấp. Nhưng tiêu chuẩn của những người dân Sô-đôm thật khủng khiếp. Làm sao họ có thể trở nên quá bạo hoại như vậy?

Ê-xê-chi-ên 16:49, 50 giúp chúng ta thế nào để hiểu việc gì đã xảy ra tại Sô-đôm? Tại sao những điều này dẫn Sô-đôm đến tình trạng luân lý thấp như vậy? Chúng ta có thể học được gì từ điều này?

Theo II Phi-e-rơ 2:7, 8, Lót là người công bình. Ông bị tội lỗi ở Sô-đôm làm tổn thương. Nhưng có lẽ ông không thể tránh khỏi ảnh hưởng của những tội lỗi này. (Giăng Báp-tít phải sống trong rừng để tránh những tội lỗi chung quanh ông). Có lẽ điều này giải nghĩa tại sao Lót sẵn lòng đưa con gái mình cho đám đông để ông có thể bảo vệ khách của mình (Sáng thế Ký 19:8)? Có thể khó cho chúng ta để hiểu được hành động của Lót. Nhưng điều này khiến ông nhìn nhận sự đe dọa của đám đông là rất nghiêm trọng. Lót hiểu rõ rằng những người này có thể làm gì. Như trong Sáng thế Ký 19:9-14 nói, hai thiên sứ phải ra tay để cứu Lót khỏi đám đông.

Sự kiêu hãnh, thức ăn, sự giận dữ chắc chắn không biến dân Sô-đôm mau chóng thành một đám đông nóng giận trong Sáng thế Ký 19. Sự thay đổi cần thời gian. Hãy nhìn lại cuộc đời bạn và hướng đi của bạn. Bạn có đi về hướng ThànhThánh [Hê-bơ-rơ 12:22; Khải huyền 21:2] hay về hướng Sô-đôm? Bạn phán đoán hướng đi của bạn theo những tiêu chuẩn của Kinh Thánh hay những tiêu chuẩn của thế gian?

V. THÀNH SÔ-ĐÔM BỊ HỦY DIỆT (Sáng thế Ký 19).

Chúng ta thấy trong Sáng thế Ký 19:12-29 nhiều thí dụ hơn về Đức Chúa Trời cứu dân sự thế nào?

Có phải tấm gương yếu ớt của Lót đã khiến lời năn nỉ của ông không hiệu quả? Ngay cả sự thăm viếng của thiên sứ vào nửa đêm cũng không có ảnh hưởng gì. Các con rể của Lót “cười nhạo vì họ cho những sự sợ hãi của ông là ngu xuẩn. Các con gái của ông bị chồng ảnh hưởng. Họ có tiền. Họ cảm thấy thoải mái. Họ không thể thấy sự nguy hiểm. Mọi sự thấy vẫn vậy. Họ có tài sản. Họ không thể tin thành Sô-đôm đẹp đẽ đó lại bị hủy diệt.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 160.

Nguyên tắc nào được bày tỏ trong Sáng thế Ký 19:15 về sự hủy diệt tội lỗi? Hãy chú ý đến câu, “E khi người cũng chết lây về việc hình phạt của thành nữa chẳng.” Có sứ điệp nào ở đây cho chúng ta?

Đức Chúa Giê-su đến để hủy diệt tội lỗi chứ không phải là tội nhân (I Giăng 3:5). Đức Chúa Giê-su đến để cứu thế gian, chứ không phải để hủy diệt (Giăng 3:17). Đức Chúa Giê-su đến để hủy diệt ma quỷ và công việc của nó, chứ không phải hủy diệt nhân loại (Hê-bơ-rơ 2:14; I Giăng 3:8).

Sự cứu rỗi tùy thuộc vào việc cất bỏ tội lỗi, chứ không phải cất bỏ loài người. Trong câu chuyện thành Sô-đôm, Đức Chúa Trời cố gắng cứu Lót khỏi sự hủy diệt sẽ đổ xuống trên tất cả những người hung ác. Chỉ có một cách cứu chúng ta ra khỏi sự hủy diệt đó là từ bỏ tội lỗi và nắm chặt lấy Đức Chúa Giê-su, Chúa Cứu Thế của chúng ta, bằng đức tin và sự vâng lời. Chúng ta cần sự vô tội và trọn vẹn của Ngài cho lợi ích của chúng ta. Cùng lúc đó, chúng ta cần từ bỏ tội lỗi trong đời sống mình (Rô-ma 6:12; I Phi-e-rơ 4:1, 2). Cuối cùng, tội lỗi sẽ không còn nữa. Tin mừng của phúc âm là chúng ta không phải bị hủy diệt với tội lỗi.

Xin chú ý câu “và Đức Chúa Trời nhớ đến Áp-ra-ham” trong Sáng thế Ký 19:24-29. Xin hãy viết một đoạn giải nghĩa, đó là một tiêu biểu của sự cứu rỗi mà chúng ta có trong Đức Chúa Giê-su. Xin cũng giải nghĩa làm thế nào chỉ nhờ Đức Chúa Giê-su mà chúng ta được cứu. Hãy chuẩn bị để chia sẻ đoạn bạn viết với lớp học trong ngày Sa-bát.

VI. NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Ellen G. White, “After the Flood,” *Patriarchs and Prophets*, tr. 137-144, 156-170; *The SDA Bible Commentary*, quyển 1, giải nghĩa Sáng thế Ký 16-19.

“Sống trong thành hung ác đó (Sô-dôm), đức tin của Lót đã trở nên yếu hơn. Vua thiên đàng (Đức Chúa Giê-su) ở ngay bên cạnh ông. Lót cầu khẩn cho mạng sống mình, với Đức Chúa Trời, Đấng đã bày tỏ sự quan tâm và tình yêu thương đối với ông. Lót nên tin cậy hoàn toàn nơi Sứ giả của Đức Chúa Trời (Đức Chúa Giê-su). Lót nên đặt ý muốn và sự sống của ông trong tay Chúa mà không nghi ngờ hay nghi vấn.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 161.

“Đấng Cứu Thế của chúng ta cảnh cáo các môn đồ Ngài là trước khi Ngài tái lâm, tình trạng của thế gian sẽ gần giống như tình trạng trước trận Đại hồng thủy. Người ta sẽ ăn uống, cưới gả, và thế giới sẽ mê đắm trong khoái lạc. Những tình trạng này hiện nay đang xảy ra. Thế giới say mê trong những thói quen ăn, uống, và làm nô lệ cho thần khoái lạc. Những thói quen này sẽ làm chúng ta càng ngày càng giống những người bị hủy diệt của thành Sô-dôm. Tôi đã tự hỏi tại sao loài người trên trái đất chưa bị hủy diệt, giống như những người ở thành Sô-dôm và Gô-mô-rơ. Tôi thấy lý do của sự gian ác trên thế giới. Đó là dục vọng mù quáng điều khiển những sự phán đoán đúng của loài người. Những tư tưởng cao thượng của họ nhường chỗ cho dục vọng.” – Phỏng trích Ellen G. White và James White, *Christian Temperance and Bible Hygiene*, tr. 53.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Xin đọc lớn tiếng đoạn bạn viết cho câu hỏi ở cuối bài học ngày thứ Năm. Hãy thảo luận câu trả lời của bạn.
2. Xã hội của bạn đang đối diện với những vấn đề luân lý nào? Hội thánh bạn đối xử thế nào với những vấn đề này? Làm cách nào Cơ Đốc nhân khuyến khích người ta sống công bình (thánh thiện) hơn?
3. Có người nào bạn biết đang phải tranh đấu với tội lỗi hủy hoại đời người ấy? Lớp bạn có thể làm gì để khuyến khích người đó cố gắng chiến thắng?

Bài Học 9

SỰ CHIẾN THẮNG CỦA ĐỨC TIN

CÂU GỐC: “Ta biết rằng người [Áp-ra-ham] thật kính sợ Đức Chúa Trời, bởi cố không tiếc với ta con người, tức con một người” (Sáng thế Ký 22:12).

NGHIÊN CỨU KINH THÁNH TUẦN NÀY: Sáng thế Ký 20:1 – 25:10.

MỘT TRONG NHỮNG SÁCH CƠ ĐỐC GIÁO HAY NHẤT LÀ QUYỂN SCEWTALE LETTERS. Văn sĩ Anh C. S. Lewis hình dung một con quỷ già tên là Screwtape viết nhiều bức thư cho một con quỷ trẻ Wormwood. Những bức thư có nhiều lời cố vấn làm sao để hủy hoại linh hồn của một thanh niên, và chàng là mục tiêu của Wormwood

Trong một bức thư, Screwtape khuyên Wormwood về người thanh niên. “Nói với anh ta về ‘sự điều độ trong mọi việc.’ Hãy làm cho anh ta nghĩ rằng tôn giáo là điều tốt nếu anh ta không tin hết lòng. Rồi bạn sẽ cảm thấy sung sướng về linh hồn của anh ta. Tôn giáo “nửa vời” thì cũng tốt như không có tôn giáo gì hết.” – Phỏng trích C. S. Lewis, *The Screwtape Letters* (San Francisco: Harper), 2001, tr. 46.

Thật là một tư tưởng mạnh mẽ khi chúng ta tiếp tục cuộc nghiên cứu về Áp-ra-ham với câu chuyện Áp-ra-ham và Y-sác trên núi Mô-ri-a. Đây là một trong những chuyện tích có ý nghĩa nhất trong Kinh Thánh. Áp-ra-ham có thể có lỗi lầm và thất bại. Nhưng ông là một người có đức tin. Tôn giáo của ông là nền tảng của tất cả con người ông. Ông là một người mà tôn giáo là tất cả. Ông sẵn sàng hy sinh con trai mình khi Đức Chúa Trời ra lệnh.

Điều độ trong *tất cả* mọi sự? Chúng ta hãy nghiên cứu điều này.

I. NÓI DỐI QUA SỰ IM LẶNG (Sáng thế Ký 20).

Sau khi Sô-dôm và Gô-mô-rô bị hủy diệt, Áp-ra-ham dọn tới một nơi gần biên giới Ê-díp-tô, khoảng 80 dặm về hướng tây nam của Hép-rôn. Rồi ông đi về hướng bắc tới Ghê-ra. Ghê-ra ở trong thung lũng màu mỡ phía đông nam của Ga-xa. Nước Ghê-ra do A-bi-mê-léc, người Phi-li-tin, cai trị.

Sáng thế Ký 20 cho biết nói gì về việc Áp-ra-ham cũng chỉ là một con người?

Có nhiều phần thú vị trong câu chuyện này. Một phần là sự tương giao giữa Đức Chúa Trời và A-bi-mê-léc.

Sáng thế Ký 20 nói gì về sự hiểu biết của A-bi-mê-léc về Đức Chúa Trời? Có biến cố nào mới xảy ra khiến A-bi-mê-léc chú ý với Đức Chúa Trời là Đáng có thật?

Hãy nghĩ Áp-ra-ham rất dễ dàng bào chữa cho hành động của mình. Nếu ông bị giết, lời hứa có một nước lớn do ông sinh ra sẽ không thành. Lời hứa của Đức Chúa Trời (đã nhiều lần nói với ông trước đây) – đã làm ông không sợ hãi (Sáng thế Ký 20:11). Nhưng Áp-ra-ham có thật sự nói dối không? Thật ra, Sa-ra là em gái, hay là em một cha khác mẹ với ông. Vậy, nói với mọi người “hễ chỗ nào chúng ta sẽ đi đến” (Sáng thế Ký 20:13) rằng nàng là em gái ông, Áp-ra-ham đã không nói dối . . . phải không?

Nhưng chúng ta có thể nói dối dễ dàng bằng những gì không nói ra. Áp-ra-ham cố gắng dùng từng chữ của luật pháp trong khi không áp dụng nguyên tắc của luật pháp.

Có người nói rằng ngay cả “những sự kiện” đến bằng những lời giải nghĩa và thành kiến. Bằng cách thiếu thành thật, đôi khi bạn cũng giải nghĩa “những sự kiện” không? Có điều gì bạn cần phải sửa lại cho đúng vì bạn đã bóp méo những sự kiện vì không nói sự thật?

II. SỰ RA ĐỜI CỦA Y-SÁC (Sáng thế Ký 21:1-21).

Sau rất nhiều năm, đứa con của lời hứa ra đời (Sáng thế Ký 21:1-3). Áp-ra-ham và Sa-ra đặt tên con trai mình là Y-sác. *Y-sác* nghĩa là “ông ta cười.” Tên này nhắc nhở đến tiếng cười không tin của Áp-ra-ham (Sáng thế Ký 17:17) khi Đức Chúa Trời phán cùng ông là ông và Sa-ra sẽ có một con trai. Một chữ dùng trong Hê-bơ-rơ cho chữ *is not* [tiếng Anh: Isaac] và chữ này ở trong tên Y-sác, nhưng được đánh vần giống y như tiếng Hê-bơ-rơ trong Sáng thế Ký 17:17, nghĩa là “và ông ta cười.” Tên này cũng bày tỏ sự vui mừng của Áp-ra-ham và Sa-ra về sự ra đời của đứa con đã được hứa.

Nhưng thật không may, đời sống không phải toàn là niềm vui và hạnh phúc trong gia đình của Áp-ra-ham. Việc xảy ra sau đây là một thí dụ đau buồn khi sống với những hậu quả của tội lỗi. Tội lỗi đã được tha thứ, nhưng những hậu quả vẫn còn đem lại sự đau lòng cho Áp-ra-ham và Sa-ra.

Những biến cố đau buồn nào theo sau sự ra đời của Y-sác? Sáng thế Ký 21:9-21. Đức Chúa Trời làm thế nào để Áp-ra-ham bớt đau lòng khi phải đuổi con trai mình đi?

Ích-ma-ên đã sống khoảng 17 năm với Áp-ra-ham. Làm sao ông có thể đuổi con đi? Thật là một sự hy sinh lớn! Áp-ra-ham đã phải trả giá cao cho lỗi lầm đầy ý tốt của mình! Đáng buồn thay, là lúc đầu Sa-ra biểu Áp-ra-ham đến cùng A-ga, rồi bây giờ nàng lại đòi ông phải đuổi A-ga và Ích-ma-ên đi.

Rất khó hiểu cho chúng ta làm sao Áp-ra-ham có thể đuổi A-ga và Ích-ma-ên đi. Nhưng kinh nghiệm của Áp-ra-ham cho thấy không bao giờ có lợi khi thiếu niềm tin nơi Đức Chúa Trời. Sự không vâng lời dẫn đến sự đau buồn và thống khổ, cho cả người phạm tội và những người gần gũi nhất với tội nhân. Chắc chắn là khi Áp-ra-ham lấy A-ga, ông không bao giờ nghĩ rằng A-ga và Ích-ma-ên phải ra đi.

Có một việc khó nào mà bạn sắp phải quyết định? Quyết định của bạn có đem lại hậu quả xấu không? Làm sao bạn biết chắc là mình làm theo ý Chúa trong quyết định của mình?

III. NÚI MÔ-RI-A (Sáng thế Ký 22).

Bạn thấy sứ điệp nào cho mình trong Sáng thế Ký 22?

Câu chuyện này rất cảm động. Đây cũng nói về Đấng Mê-si (Đức Chúa Giê-su). Câu chuyện này bày tỏ sự chết của Đức Chúa Giê-su, là Con Đức Chúa Trời. Đây là một câu chuyện thật khó hiểu. Có thể nào chúng ta hiểu được Áp-ra-ham cần chúng ta đức tin mình sau nhiều lỗi lầm? Có bao giờ chúng ta hiểu được Áp-ra-ham cần phải sẵn sàng chết cho bản ngã mình? Có thể nào chúng ta hiểu rằng điều quan trọng đối với Áp-ra-ham là vâng theo mệnh lệnh của Đức Chúa Trời dù phải hy sinh đứa con yêu dấu? Thật không thể hiểu được! Câu chuyện này cho chúng ta thấy rằng với đức tin hạn hẹp, chúng ta không bao giờ hoàn toàn hiểu được những vấn đề là những kẻ có tội như chúng ta phải đương đầu trong cuộc thiện ác đấu tranh vĩ đại.

Tác giả người Đan mạch, Soren Kierkegaard viết rằng Áp-ra-ham “bỏ lại đằng sau sự hiểu biết thế gian, và đem theo đức tin của mình.” Điều đó có nghĩa gì đối với bạn? Bạn có thường được kêu gọi bỏ lại đằng sau sự hiểu biết thế gian và chỉ tiến tới trong đức tin? Bạn sẽ làm điều đó thế nào?

Câu chuyện này tập trung vào Áp-ra-ham. Nhưng chúng ta đừng quên phần của Y-sác nữa. Ellen G. White nói rất rõ ràng trong quyển *Patriarchs and Prophets* (tr. 152) rằng Y-sác có thể trốn đi một cách dễ dàng. Nhưng chàng phục tùng mà không một lời than thở. Chàng còn giúp cha mình làm điều ông cần phải làm. Y-sác vui lòng dâng mình giống như sự dâng mình trong tương lai của Đức Chúa Giê-su, Con Đức Chúa Trời. Một lần nữa trong vùng núi Mô-ri-a, trên ngọn đồi gọi là Gô-gô-tha, một người Cha (Đức Chúa Trời), dâng hiến sự sống mình trong Con của Ngài (Đức Chúa Giê-su). Nhìn về tương lai bằng đức tin, Môi-se viết, “Trên núi của Đức Giê-hô-va sẽ có sẵn [sự hy sinh của Đức Chúa Giê-su]” (Sáng thế Ký 22:14). Chúng ta có thể nói với sự vui mừng và lòng biết ơn, “Trên núi của Đức Giê-hô-va, đã có sẵn.”

IV. ĐỨC TIN VÀ VIỆC LÀM (Hê-bơ-rơ 11:17-19).

Chúng ta còn nhớ Áp-ra-ham trong quá khứ không tin những lời hứa của Đức Chúa Trời. Vậy, Hê-bơ-rơ 11:17-19 có thêm những tư tưởng mới nào cho sự hiểu biết của chúng ta về sự thiếu đức tin của ông?

Câu chuyện của Áp-ra-ham và Y-sác thật tuyệt vời. Chúng ta có thể học được nhiều bài học từ câu chuyện này. Nhưng cần phải hiểu rõ rằng loại đức tin mà Tân Ước nói tới không chỉ chấp nhận những tín điều. Những tín điều này có thể đúng, nhưng chúng không thể cứu chúng ta. Nhiều người chết mất là những người biết vài lẽ thật về Đức Chúa Trời, cũng nhân danh Ngài làm nhiều việc (Ma-thi-ơ 7:22, 23). Câu chuyện của Áp-ra-ham và Y-sác chứng tỏ rằng đức tin nghĩa là vâng lời Đức Chúa Trời. Câu chuyện nói lên rằng chỉ có đức tin biểu hiện bằng việc làm mới là đức tin cứu rỗi.

Sứ điệp chính trong Gia-cơ 2:17-26 là gì? Xin cũng đọc Rô-ma 3:28; 5:1; Ga-la-ti 2:16, 17 để giữ sự quân bình trong mọi sự.

Chúng ta được cứu bởi đức tin. Nhưng đức tin được bày tỏ bằng việc làm là đức tin mà Đức Chúa Trời hành động qua chúng ta. Xin để ý việc gì xảy ra sau khi thiên sứ ngăn cản Áp-ra-ham. “Thiên sứ của Đức Giê-hô-va” hai lần nói về sự vâng lời của Áp-ra-ham là lý do tại sao Đức Chúa Trời ban phước cho ông (Sáng thế Ký 22:16, 18). Áp-ra-ham đã bày tỏ ông tin cậy và ông đáng tin. Vì lý do này, Đức Chúa Trời có thể ban phước cho ông. Điều cần nói là qua sự vâng lời bởi đức tin của chúng ta, Đức Chúa Trời có thể ban cho chúng ta những ơn phước Ngài đã hứa. Vì thế, đức tin và việc làm không thể tách rời nhau trong đời sống của người tin Chúa.

Có điều gì trong đời sống mà bạn cần hy sinh để bày tỏ bạn đã được xưng công bình bởi đức tin trong Đấng Christ?

V. ĐIỀU SỰ CUỐI CÙNG CỦA MỘT THẾ HỆ (Sáng thế Ký 23:1 – 25:10).

Áp-ra-ham đã trở về Ca-na-an. Sa-ra qua đời tại đó. Mặc dù bà có lỗi lầm, nhưng Sa-ra được kể vào số những người có đức tin trông đợi được sống đời đời tại một “quê hương tốt hơn” (Hê-bơ-rơ 11:11-16).

Hê-bơ-rơ 11 nói gì về việc tại sao Sa-ra được kể trong danh sách đó?

Ba năm sau khi Sa-ra qua đời, Áp-ra-ham sửa soạn cho đám cưới của Y-sác. Y-sác tin vào sự hướng dẫn của Đức Chúa Trời và cha mình để tìm cho ông một người vợ tốt. Đối với Áp-ra-ham, cuộc hôn nhân của người con trai này rất quan trọng.

Tại sao Áp-ra-ham sai Ê-li-ê-se chọn người vợ từ những bà con của Áp-ra-ham hơn là từ những con gái dân Ca-na-an? Sáng thế Ký 24:3, 4; Phục truyền 7:3, 4; I Các Vua 11:4; II Cô-rinh-tô 6:14.

Y-sác là người kế tự hợp pháp duy nhất của Áp-ra-ham. Áp-ra-ham qua đời, hưởng thọ 175 tuổi (Sáng thế Ký 25:18). Ích-ma-ên và Y-sác chôn Áp-ra-ham trong hang đá nơi mà Áp-ra-ham đã chôn Sa-ra (Sáng thế Ký 25:9, 10).

Trước khi nói về dòng dõi của những người trung tín, Sáng thế Ký liệt kê những người sẽ bị lãng quên (Sáng thế Ký 25:12-18). Kinh Thánh tập trung vào dòng dõi của Áp-ra-ham, những người giữ đức tin và sự hiểu biết về Đức Chúa Trời.

Bạn đã đọc tất cả về cuộc đời của Áp-ra-ham. Có điểm nào trong đời sống ông quan trọng nhất đối với bạn? Có một bài học nào từ chuyện của Áp-ra-ham có thể giúp bạn trên con đường đi theo Chúa?

VI. NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Xin đọc Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 145-155, 171-176; *The SDA Bible Commentary*, quyển 1, giải nghĩa về Sáng thế Ký 20:1–25:18.

“Lời dạy dỗ của Đức Chúa Trời cho Áp-ra-ham về sự thánh khiết của hôn nhân sẽ là bài học cho tất cả mọi người trong lịch sử. Những lời này dạy rằng quyền lợi và hạnh phúc của mối tương giao phu phụ phải được bảo vệ cẩn thận, dù có phải hy sinh nhiều chăng nữa. Sa-ra là người vợ chính duy nhất của Áp-ra-ham. Không một người nào có vinh dự chia sẻ quyền lợi của Sa-ra ở địa vị vợ và mẹ.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 147.

“Đến nơi lựa chọn, Áp-ra-ham và Y-sác lập một bàn thờ và chất củi lên. Rồi, với giọng run rẩy, Áp-ra-ham nói với Y-sác mạng lệnh của Đức Chúa Trời. Trong sự khủng khiếp và kinh ngạc, Y-sác biết về sự chết của mình. Nhưng chàng không bỏ chạy. Chàng có thể trốn đi nếu muốn. Áp-ra-ham đã già, sầu não, và mệt mỏi vì sự tranh đấu nội tâm sau ba ngày leo đồi lội suối vất vả, nên ông không thể ngăn cản Y-sác bỏ chạy. Nhưng Y-sác đã được giáo dục từ nhỏ để tin cậy và vâng lời Đức Chúa Trời. Khi được biết mục đích của Đức Chúa Trời, Y-sác vui lòng vâng phục. Chàng chia sẻ đức tin của cha mình. Chàng cảm thấy vinh dự được dâng mình làm của tế lễ cho Đức Chúa Trời, và cố gắng làm nhẹ bớt sự buồn thảm của cha cũng như khuyến khích người cột chàng vào bàn thờ.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 152.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. “Sự hy sinh” Ích-ma-ên đã chuẩn bị Áp-ra-ham thế nào cho những sự hy sinh và rắc rối xảy ra sau đó? Bạn thấy nguyên tắc nào ở đây có thể giúp chúng ta hiểu sống bởi đức tin nghĩa là gì?
2. Hãy thảo luận trong lớp về sự hy sinh của Y-sác. Chúng ta hiểu câu chuyện này thế nào theo những tiêu chuẩn hiện đại?
3. Bạn có lời khuyên nào cho một người có đức tin đang nghĩ đến việc kết hôn với một người không đức tin? Bạn cảnh cáo họ phải thận trọng về điều gì?

Bài Học 10

GIÁ PHẢI TRẢ KHI LỪA GẠT NGƯỜI TA

CÂU GỐC: “**Này, ta ở cùng người, người đi đâu, sẽ theo gìn giữ đó, và đem người về xứ này; vì ta không bao giờ bỏ người cho đến khi ta làm xong những điều ta đã hứa cùng người**” (Sáng thế Ký 28:15).

NGHIÊN CỨU KINH THÁNH TUẦN NÀY: Sáng thế Ký 25:19 – 29:30.

JEAN JACQUES ROUSSEAU (1712-1778), NGƯỜI PHÁP, LÀ MỘT TRONG NHỮNG TƯ TƯỞNG GIA PHÓNG KHOÁNG CỦA CÁCH MẠNG PHÁP. Ông bình luận rằng “Trong lòng người ta không có tội tổ tông.” Ông cũng nói rằng tất cả nhân loại đều có cái gốc tốt và chỉ có xã hội làm hư hỏng con người. Ông biện luận rằng nếu chúng ta sống theo cảm giác và lương tâm của mình, chúng ta sẽ tự nhiên làm điều đúng. (Hãy tưởng tượng, những lời bình luận này đến từ một người làm cha nhiều đứa con và liệt kê tất cả chúng nó vào cô nhi viện.)

Nhưng Kinh Thánh dạy rằng, “Lòng người ta là dối trá hơn mọi vật, và rất là xấu xa: ai có thể biết được?” (Giê-rê-mi 17:9). Hay, những câu khác giải nghĩa, “Nhưng Đức Chúa Giê-su chẳng phớt lờ mình cho họ, vì Ngài nhận biết mọi người, và không cần ai làm chứng về người nào, bởi Ngài tự hiểu thấu mọi điều trong lòng người ta” (Giăng 2:24, 25).

Tuần này, chúng ta sẽ nghiên cứu thêm về lòng người ta gian ác và bất lương như thế nào. Sự kiêu hãnh, dục vọng (tham muốn), và sự ích kỷ thường thống trị, ngay cả khi người ta cố gắng làm theo ý Đức Chúa Trời.

Có điểm nào sáng sủa chẳng? Đức Chúa Trời luôn bày tỏ tình yêu thương, sự nhẫn nại và ân điển tha thứ của Ngài cho những tội nhân yếu đuối.

I. Ê-SAU VÀ GIA-CỐP (Sáng thế Ký 25:19-34).

Ê-sau là một đứa trẻ sinh đôi. Nhưng vì sinh ra trước, nên được làm anh của Gia-cốp. Vì Ê-sau là anh cả, chàng nhận được những lời hứa và quyền lợi đặc biệt trong giao ước mà Đức Chúa Trời đã lập với Áp-ra-ham lúc ban đầu. “Ê-sau và Gia-cốp biết rõ những lời hứa này. Họ được dạy dỗ phải coi quyền trưởng nam là điều rất quan trọng. Quyền trưởng nam gồm có sự thừa hưởng sự giàu có vật chất và thiêng liêng. Người nhận lãnh điều này sẽ là thầy tế lễ của gia đình. Qua dòng dõi của người đó, Đấng Cứu Thế sẽ đến. Nhưng người trưởng nam cũng có những trách nhiệm khác người nhận lãnh những ơn phước này phải dâng hiến đời sống mình để hầu việc Đức Chúa Trời và phải làm theo những sự đòi hỏi của Đức Chúa Trời. Trong hôn nhân, trong những mối tương giao gia đình cũng như trong đời sống xã hội, ông phải vâng phục ý muốn của Đức Chúa Trời.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 177, 178.

Với lời giải nghĩa của Ellen G. White trên đây, xin đọc Sáng thế Ký 25:19-34. Những lời của bà giúp chúng ta hiểu tại sao Ê-sau hành động như vậy? Chúng ta học được gì từ câu chuyện này? Xin cũng đọc Hê-bơ-rơ 12:14-17.

Sáng thế Ký 25:27 bày tỏ sự khác biệt giữa Gia-cốp và Ê-sau. Chữ Hê-bơ-rơ tả Gia-cốp là *tam*. *Tam* nghĩa là “hoàn toàn,” “trọn vẹn,” hay “biết điều phải trái.” *Tam* cũng là chữ được dịch trong Gióp 1:8 là “trọn vẹn.” Chữ này được dùng để miêu tả bản tính của Gia-cốp. Gia-cốp được tả là trọn vẹn. Nhưng chàng vẫn muốn lợi dụng sự yếu đuối của Ê-sau. Như vậy, Gia-cốp có thể “chiếm đoạt” quyền trưởng nam cho mình. Có lẽ lời hứa của Đức Chúa Trời với mẹ chàng (Sáng thế Ký 25:23) khiến Gia-cốp nghĩ rằng chàng phải “sở hữu” quyền trưởng nam. Những lời hứa đó sẽ được ứng nghiệm. Bất cứ Gia-cốp có những lý luận gì, rõ ràng là chàng biết giá trị quyền trưởng nam và muốn được quyền đó.

Ê-sau tỏ ra không xứng đáng với quyền trưởng nam, vì chàng đã đổi quyền đó một cách cầu thả (Sáng thế Ký 25:33, 34).

Gia-cốp biết giá trị quyền trưởng nam, và chàng cố gắng chiếm lấy bằng một phương pháp đê tiện. Làm thế nào chúng ta có thể bảo vệ mình khỏi việc muốn được những điều vinh dự bằng cách dùng những phương pháp đê tiện?

II. Y-SÁC VÀ A-BI-MÊ-LÉC (Sáng thế Ký 26).

Có một cơn đói kém khiến Y-sác phải dời đi đến một chỗ mới. Có lẽ sự dọn đi khiến Y-sác trở nên nản chí. Vì lẽ đó, Đức Chúa Trời tái lập với Y-sác giao ước Ngài đã hứa với Áp-ra-ham (Sáng thế Ký 26:1-5).

Xin đọc Sáng thế Ký 26:7-11. Chúng ta đã thấy điều này trước đây ở đâu? Chúng ta học được bài học nào từ câu chuyện này?

Một thời gian sau, sự giàu có của Y-sác tăng thêm rất nhiều khiến dân Phi-li-tin đem lòng ganh tị. Vì vậy, để giữ hòa bình, Y-sác bỏ chỗ đó mà đi đến trũng Ghê-ra và sau đó đến Bê-e-sê-ba (Sáng thế Ký 26:12-23). Điều này bày tỏ sự khó khăn và các nan đề mà những người tin Chúa phải trải qua trong thế gian tội lỗi này.

Y-sác đã làm gì sau khi được ban cho lời hứa thứ hai? Tại sao sự thực hành này quan trọng? Điều này tiêu biểu cho gì? Sáng thế Ký 26:24, 25 (xin cũng đọc Ê-phê-sô 5:2; Khải huyền 13:8).

Áp-ra-ham kết ước với A-bi-mê-léc, vua Ghê-ra. Gần một trăm năm sau, một A-bi-mê-léc khác kết ước với Y-sác.

Xin để ý điều A-bi-mê-léc nói hai lần với Y-sác (Sáng thế Ký 25:29). Những lời này đề cập làm một nhân chứng cho Đức Chúa Trời nghĩa là gì? Những phần nào trong đời sống bạn mà khi người ta nhìn vào, họ có thể nói, “Bây giờ bạn được Chúa ban phước cho”? Bạn được Đức Chúa Trời ban phước bằng cách nào? Hãy viết một lời cầu nguyện để cảm tạ Chúa về tất cả những điều Ngài đã làm cho bạn.

III. NHỮNG ÂM MƯU THIẾU ĐỨC TIN (Sáng thế Ký 27:1-7).

Trong Sáng thế Ký 27:1-7, Y-sác cho phép khẩu vị của mình ảnh hưởng đến lòng và lương tâm ông. Ông quyết định ban ơn phước về quyền trưởng nam cho con trai lớn là Ê-sau. Ông làm vậy, mặc dù biết những việc sau đây: (1) điều Đức Chúa Trời đã phán về hai con trai mình (Sáng thế Ký 25:23); (2) thái độ thờ ơ của Ê-sau đối với quyền trưởng nam (Sáng thế Ký 25:29-34; và sự Ê-sau lựa chọn sai những người vợ mình (Sáng thế Ký 26:34, 35).

“Rê-be-ca thấy trước mục đích của Y-sác. Bà tin rằng mục đích này không theo ý Đức Chúa Trời. Y-sác có thể làm Chúa giận và ngăn cản Gia-cốp không được địa vị mà Đức Chúa Trời dành cho chàng. Bà đã cố gắng nhưng thất bại trong việc thay đổi ý của Y-sác. Vì thế bà quyết định dùng thủ đoạn đánh lừa.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 180.

Xin đọc phần còn lại của câu chuyện này trong Sáng thế Ký 27:8-29. Xin để ý câu 20, Gia-cốp trả lời câu hỏi của cha mình thế nào. Tại sao điều này càng chứng tỏ thêm âm mưu này thật sai lầm?

Y-sác nghĩ thấy mùi quần áo Gia-cốp mặc. Cùng lúc đó, tâm trí Y-sác duyệt qua từ hiện tại tới tương lai. Mùi thơm của cánh đồng cho Y-sác thấy mùa màng phong phú, lúa mì và rượu dư dật (Sáng thế Ký 27:27-29, 37). Gia-cốp được hứa có toàn quyền trên các quốc gia. Đó là chương trình được lập lại và làm rõ ràng hơn bởi các tiên tri và thi sĩ sau này của Y-sơ-ra-ên. Với sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh, Y-sác thấy trước sự chiến thắng và thành công hoàn toàn của dân sự Đức Chúa Trời.

Xin đọc cẩn thận ơn phước Y-sác chúc cho Gia-cốp (Sáng thế Ký 27:28, 29). Những phần nào trong ơn phước làm Gia-cốp rất muốn nhận được?

Có rất nhiều điều trong ơn phước có thể dùng đúng hay sai. Đức Chúa Trời ban cho các ân tứ và ơn phước. Nhưng điều này có nghĩa là người ta dùng những ơn phước đó cho sự vinh hiển Ngài. Đức Chúa Trời ban cho bạn những ân tứ và ơn phước nào? Bạn đã dùng chúng thế nào? Bạn cần có những thay đổi nào trong việc dùng những gì Đức Chúa Trời ban cho bạn để bạn làm cho sự vinh hiển Ngài?

IV. GIÁ CỦA SỰ CỐ GẮNG LỬA GẠT NGƯỜI TA (Sáng thế Ký 27:30-46).

Đã hai lần chúng ta thấy Gia-cốp lợi dụng sự yếu đuối của người khác để đạt điều mình muốn. Thật là một thí dụ đáng buồn. Gia-cốp đã làm sai. Nhưng kinh nghiệm của ông dạy chúng ta rất nhiều về ân điển của Đức Chúa Trời cho những người thật sự ăn năn. Tuy nhiên, Kinh Thánh nhiều lần rằng sự tha thứ tội lỗi không có nghĩa xóa đi những hậu quả của tội lỗi.

Âm mưu của Gia-cốp và Rê-be-ca thật là ngu xuẩn, vì thật rõ ràng là Ê-sau và Y-sác sau này sẽ khám phá việc đã xảy ra. Nhưng Gia-cốp và Rê-be-ca dường như cương quyết cố đạt được điều mình muốn, dù phải trả bất cứ giá nào. Thật là một bài học quan trọng cho tất cả chúng ta. *Hãy suy nghĩ kỹ càng điều bạn muốn làm!*

Có lẽ điều đáng buồn nhất trong chuyện này là không có ai là người vô tội. Y-sác, Rê-be-ca, Gia-cốp và Ê-sau đều mắc tội làm sai.

Bên cạnh mỗi tên dưới đây, xin viết những hành động sai lầm họ đã làm. Có những lý do nào cho tất cả những hành động này?

Y-sác: _____

Rê-be-ca: _____

Gia-cốp: _____

Ê-sau: _____

Sau cùng, chúng ta thấy những người này đều có nan đề về sự ích kỷ. Người ta muốn những điều cho chính mình, bất luận hành động của họ đúng hay sai. Điều đáng sợ hơn là họ làm những điều mà họ tin rằng đó là ý muốn của Chúa. Nhưng hãy coi những hậu quả. Thí dụ, trong Sáng thế Ký 27:45, Rê-be-ca nói Gia-cốp hãy trốn đi, và bà sẽ gọi ông trở lại sau này. Nhưng không chỗ nào trong Kinh Thánh nói rằng Rê-be-ca gặp lại Gia-cốp.

Hãy xem bảng tội lỗi bạn viết trên đây. Có lý do nào cho mỗi tội đó? Trong những lý do ấy, Sa-tan dùng điều nào để được thành công nhất theo ý bạn? Tại sao chết cho tội lỗi nơi chân Thập tự giá là hy vọng duy nhất của bạn để chiến thắng những điều này? Bạn có thể sử dụng quyền phép đã hứa cho chúng ta trong Kinh Thánh hữu hiệu hơn không? (I Cô-rinh-tô 10:13)?

V. CÁI THANG CỦA GIA-CỐP (Sáng thế Ký 28).

Hãy chú ý về những lời dặn dò và chúc phước của Y-sác trước khi sai Gia-cốp đến Mê-sô-bô-ta-mi (Sáng thế Ký 28:1-5). Tại sao những lời khuyên của Y-sác về hôn nhân lại rất quan trọng?

Sau những mơ mô gạt gẫm của mình, Gia-cốp chạy trốn gia đình. Nhưng Đức Chúa Trời không bỏ Gia-cốp. Ngài hiện ra cùng người trong giấc chiêm bao và ban cho người nhiều lời hứa tốt lành.

Xin đọc Sáng thế Ký 28:10-15. Tại sao bạn nghĩ rằng Đức Chúa Trời hứa nhiều điều cho một người đối trá như Gia-cốp? Điều này nói gì với chúng ta về ân điển của Ngài?

Ellen G. White có viết điều này là, trước khi ngủ, Gia-cốp “xưng tội mình và cầu xin Đức Chúa Trời ban cho mình bằng cố là Ngài không bỏ mình” (*Patriarchs and Prophets*, tr. 183). Bà cũng viết rằng điềm chiêm bao là câu Chúa trả lời Gia-cốp về sự ăn năn của ông.

Cái thang có thiên sứ là một thí dụ về chương trình cứu rỗi. Đức Chúa Giê-su là cái thang nối trời và đất. Dầu tội lỗi có phân rẽ tội nhân và thiên đàng, Đức Chúa Giê-su đã nối lại nhịp cầu. Sự công bình trọn vẹn của Ngài đủ để kết hợp thế gian tội lỗi với Đức Chúa Trời Thánh thiện (II Cô-rinh-tô 5:18, 19). Trong con mắt của Đức Chúa Trời, thì bản tính trọn vẹn của Đức Chúa Giê-su thánh hóa tất cả những người chấp nhận điều Ngài đã làm cho họ bởi đức tin (Rô-ma 3:28-30; 4:5; Ga-la-ti 3:24).

Vậy, nhiều năm trước Thập tự giá, chúng ta thấy sự liên kết mật thiết giữa thiên đàng và trái đất. Chúng ta thấy Đức Chúa Trời không bỏ chúng ta. Chúng ta thấy mình không cô đơn, và Đức Chúa Trời có liên quan mật thiết với tất cả mọi việc xảy ra trên đất.

Không có Kinh Thánh, chúng ta có nhiều lý do để thất vọng. Chúng ta sống trên cái hành tinh nhỏ bé này trong một vũ trụ rộng lớn và lạnh lùng dường như không dính líu gì đến chúng ta. Nhưng Kinh Thánh cho chúng ta đường lối mới để giải nghĩa những việc xảy đến trên thế giới chúng ta. Bạn có kinh nghiệm thế nào sự gần gũi của thiên đàng với thế gian. Đức Chúa Trời đã tỏ cho biết Ngài ở gần bạn thế nào? Hãy chuẩn bị để chia sẻ lời giải đáp của bạn cho lớp học Sa-bát.

VI. NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Xin đọc Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 177-189; *The SDA Bible Commentary*, quyển 1, giải nghĩa về Sáng thế Ký 25:19 – 29:30.

“Gia-cốp và Rê-bê-ca thành công theo mục tiêu của họ. Nhưng họ chỉ gạt lấy sự rắc rối và buồn rầu về hành động sai lầm của mình. Đức Chúa Trời đã nói trước rằng Gia-cốp sẽ nhận quyền trưởng nam. Lời Ngài phán sẽ được ứng nghiệm theo thời gian nếu Gia-cốp và Rê-bê-ca lấy đức tin chờ đợi. Giống như nhiều người ngày nay xưng mình là con cái Đức Chúa Trời, nhưng họ không muốn giao mọi lo lắng cho Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 180.

“Trong sự hiện thấy về cái thang, thì chương trình cứu rỗi được ban cho Gia-cốp rất quan trọng cho ông vào lúc ấy. Cái thang bày tỏ cho Gia-cốp trong điểm chiêm bao giống như Đấng Christ nói cùng Na-tha-na-ên. Ngài phán, “Các ngươi sẽ thấy trời mở ra, và thiên sứ của Đức Chúa Trời lên xuống trên Con người (Đức Chúa Giê-su)” (Giăng 1:51). Sự thông công giữa Chúa và A-đam cùng Ê-va đã được mở rộng cho tới khi A-đam và Ê-va bội nghịch chống lại sự cai trị của Đức Chúa Trời. Tội lỗi đã phân rẽ thế gian với thiên đàng. Lúc đó không ai có thể thông công với Đấng Tạo Hóa. Nhưng thế gian được ban cho một niềm hy vọng. Cái thang chỉ về Đức Chúa Giê-su. Ngài là phương pháp được lựa chọn để nối lại sự thông công. Nếu sự hy sinh của Đức Chúa Giê-su không bắc ngang qua sự phân cách do tội lỗi gây ra, thì các thiên sứ không thể thông công với tội nhân. Đức Chúa Giê-su nối kết chúng ta trong sự yếu đuối và vô hy vọng với quyền phép vô hạn của Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 184.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Hãy thảo luận trong lớp các lời giải đáp của bạn cho câu hỏi cuối bài học ngày thứ Năm.
2. Điều gì khiến chúng ta nghĩ làm theo ý muốn Đức Chúa Trời, đôi khi có thể nghịch lại điều Chúa dạy dỗ? Tại sao rất dễ dàng cho chúng ta sa vào lưới bẫy đó? Chúng ta có những thí dụ nào khác về việc xảy ra này? Chúng ta có thể bị cám dỗ thế nào để làm những việc như vậy?

Bài Học 11

GIA-CỐP TRỞ NÊN Y-SƠ-RA-ÊN

CÂU GỐC: “Người lại nói: Tên người sẽ chẳng là Gia-cốp nữa, nhưng tên là Y-sơ-ra-ên, vì người đã có vật lộn cùng Đức Chúa Trời và người ta; người đều được thắng” (Sáng thế Ký 32:28).

NGHIÊN CỨU KINH THÁNH TUẦN NÀY: Sáng thế Ký 29 – 33.

HAI MƯƠI NĂM LÀM VIỆC CỦA GIA-CỐP TẠI MÊ-SÔ-BÔ-TA-NI ĐẦY SỰ GANH TỊ, TRANH CÃI VÀ MƯU MÔ GIAN ÁC. Người chị bắt chẹt em mình để được nhiều con hơn. Họ tranh dành để được chồng yêu thương hơn hết. Con rể và ông gia tìm cách gạt gẫm nhau. La-ban chỉ chú ý đến lợi lộc cho mình. Chuyện này cho thấy người ta tin nơi thủ đoạn và chương trình của loài người hơn là tin cậy nơi Đức Chúa Trời. Sự thay đổi thật ít oi trong hàng ngàn năm nay,!

Sáng thế Ký 29 – 33 nêu rằng không có lý do chính đáng để tin tưởng nơi quyền lực con người. Sáng thế Ký 29 – 33 cũng bày tỏ rằng những lời hứa của Chúa về sự nhân từ, tha thứ, chấp nhận là chắc chắn và có thật. (Chúng ta thật có phước là Đức Chúa Trời không thay đổi!). Trong những câu chuyện buồn này về sự bất trung, sự ganh tị và mưu mô gian ác của loài người, chúng ta có thể thấy Đức Chúa Trời nhân từ làm việc. Đây là một lời chứng hùng hồn và kinh ngạc về ân điển của Đức Chúa Trời cho những kẻ có tội.

Chúng ta có thể thấy rõ ràng điều này trong đêm Gia-cốp vật lộn. Một lần nữa, ở đây chúng ta thấy Đức Chúa Trời gần gũi với những người có đức tin và ăn năn. Tại Gia-bốc, sự ăn năn của Gia-cốp đã khiến ông trở thành Y-sơ-ra-ên. Chương trình của Đức Chúa Trời đã thành công mặc dù Ngài làm việc với con người yếu đuối.

I. NHỮNG RẮC RỐI TRONG GIA ĐÌNH (Sáng thế Ký 29).

Trong chuyện của Gia-cốp, Ra-chên, và Lê-a, còn có thêm nhiều mưu mô nữa. Lần này, Gia-cốp là nạn nhân chứ không là người lừa gạt!

Gia-cốp lấy hai chị em. Về sau, luật Môi-se không cho phép lấy người thứ hai khi người thứ nhất còn sống (Lê-vi Ký 18:18). Dù sao, cuộc hôn nhân của Gia-cốp bị rắc rối vì có nhiều mưu mẹo gian ác, ghen tuông, tranh cãi, và buồn thảm. Đức Chúa Trời cho phép những cuộc hôn nhân này. Ngài cũng cho phép những hậu quả cay đắng trong gia đình vì những cuộc hôn nhân này.

Trong thời đó, người ta nghĩ rằng có con cái là chứng tỏ được ơn phước Chúa và được chống thương yêu. Vì thế, Đức Chúa Trời ban phước cho Lê-a có nhiều con. Những tên con cái của hai bà vợ và các nàng hầu nói lên cảm xúc của Lê-a và Ra-chên lúc chúng được sinh ra. Các tên này cũng bày tỏ sự bất hòa giữa hai chị em.

Xin đọc Sáng thế Ký 30:1-4. Chúng ta đã thấy sự thực hành này ở đâu? Con cái cứ lặp lại tội lỗi của cha mẹ nghĩa là gì?

Xin đọc Sáng thế Ký 30:5-13. Có những động lực tội lỗi nào thúc đẩy các hành động này?

Vào đoạn cuối phần này của câu chuyện, Gia-cốp đã làm cha những đứa con của bốn người đàn bà khác nhau. Về sau, Ra-chên sinh ra Giô-sép (Sáng thế Ký 30:22-24). Vậy, Gia-cốp sống trong nhà với bốn người đàn bà. Gia-cốp thương người này hơn người kia. Một vài người có “địa vị” cao hơn người kia. Nhưng tất cả là mẹ của 12 đứa con. Họ cãi cọ, ghen tuông, và đầy mưu mô gian ác! Về sau, tất cả những điều này đã sinh trái cay đắng cho Gia-cốp, là người biết rõ về Đức Chúa Trời hơn hết. Ngài đã ban cho Gia-cốp nhiều lời hứa (Sáng thế Ký 28:10-22). Ông nên tin cậy những lời hứa này chứ không cần phải lệ thuộc vào việc có nhiều vợ.

Có những sự thử thách nào bạn đang phải đối diện mà nó làm cho bạn khó sống bởi đức tin hơn là mắt thấy? Bạn có thể học để tin cậy nơi những lời hứa của Đức Chúa Trời mà không cần lệ thuộc vào những phương pháp sai lầm để giúp những lời hứa này được ứng nghiệm?

II. TIỀN CÔNG CỦA GIA-CỐP (Sáng thế Ký 30:25-43).

La-ban và Gia-cốp cố gắng tỏ ra mình khôn hơn khi Gia-cốp xin phép cho ông và gia đình trở về quê hương mình như thế nào? Sáng thế Ký 30:25-43.

Sự đồng ý về công giá bắt buộc Gia-cốp phải ở thêm sáu năm nữa (Sáng thế Ký 31:41). Gia-cốp dường như có một đề nghị rộng rãi hơn vì ở vùng Cận đông, “những con dê, theo luật, có màu đen hoặc nâu đậm. Chúng nó ít khi trắng hay có đốm trắng, và các con chiên thường có màu trắng. Chúng ít khi có màu đen hay đốm.” *The SDA Bible Commentary*, quyển 1, tr. 394. Vì La-ban sẽ được toàn những con có một màu thuần túy, sự mặc cả dường như có lợi cho cha vợ của Gia-cốp.

La-ban cố gắng thế nào để những con vật với một màu thuần túy có những rằn đen hay đốm trắng? Sáng thế Ký 30:35, 36.

Gia-cốp dựa vào sự tin tưởng sai lầm nào sau khi La-ban phân rẽ những con vật một màu “thuần túy” khỏi những con có “đốm” của Gia-cốp? Sáng thế Ký 20:37-43.

Cả Gia-cốp và La-ban không biết rằng những con vật có một màu duy nhất vẫn còn mang tính di truyền [genes] một số màu sắc có thể truyền lại cho con chúng nó. Không biết phải làm gì, Gia-cốp thí nghiệm với sự tin tưởng sai lầm rằng nhìn vào những màu sắc của ngành cây trong thời kỳ mang thai sẽ giúp chiên mẹ đánh dấu các con nhỏ của mình.

Kế hoạch của Gia-cốp có vẻ đem lại thành công (Sáng thế Ký 30:43). Nhưng Đức Chúa Trời phán gì với ông trong một giấc chiêm bao? (Sáng thế Ký 31:6-12).

Gia-cốp nhìn nhận chính Đức Chúa Trời đã ban phước cho sự thành công của ông (Sáng thế Ký 31:9). Chúa ban phước cho ông, mặc dù sự tin tưởng của ông sai (Sáng thế Ký 31:12). Vậy, giấc mộng trong Sáng thế Ký 31:10-12 có thể là cách Đức Chúa Trời bày tỏ cho Gia-cốp thấy những tế bào máu được di truyền bởi những chiên cha chiên mẹ có một màu. Đức Chúa Trời dùng cơ hội này để cho Gia-cốp thấy rằng Ngài không để cho La-ban lợi dụng ông.

Gia-cốp phạm nhiều lỗi lầm. Nhưng Đức Chúa Trời vẫn ở cùng ông. Điều này cho bạn hy vọng nào?

III. GIA-CỐP TRỐN VỀ CA-NA-AN (Sáng thế Ký 31).

Việc gì đã xảy đến để khuyến khích Gia-cốp cuối cùng phải ra đi? Sáng thế Ký 31:1-16.

Vì hậu quả của sự ích kỷ, La-ban đã khiến các con gái mình tức giận. Ông cũng thay đổi mười lần về công giá của Gia-cốp. Sự vắng mặt của La-ban đã cho Gia-cốp cơ hội rời Mê-sô-bô-ta-mi (Sáng thế Ký 31:17-21). Ra-chên ăn cắp các pho tượng thờ trong nhà cha mình. Điều này chứng minh nhan sắc đẹp đẽ của nàng đã che giấu một tâm hồn chỉ sửa đổi có phần nửa. Sau mười ba năm thành hôn, Ra-chên cũng chưa hoàn toàn vâng phục Đức Chúa Trời của chồng mình (Sáng thế Ký 31:19).

La-ban đã có sự trách móc “nhân từ” gì đối với Gia-cốp khi ông theo kịp chàng? Sáng thế Ký 31:22-30).

Gia-cốp tin rằng mình vô tội. Vậy nên người nói với La-ban rằng người nào bị bắt đã ăn cắp những pho tượng thì sẽ không được sống (Sáng thế Ký 31:32). Cách hình phạt này là theo luật của Mê-sô-bô-ta-mi. Nhưng đó là một quyết định ngu dại. Các con của Gia-cốp cũng quyết định ngu xuẩn như vậy nhiều năm sau (Sáng thế Ký 44:9). Hành động của Ra-chên bày tỏ nàng là con gái của La-ban bởi vì nàng có tính tình giống ông (Sáng thế Ký 31:32-35). Vì La-ban không thể hỗ trợ những sự lên án của mình, nên Gia-cốp trách móc cha vợ mình, và nhìn nhận Đức Chúa Trời đã ban cho chàng sự thành công (Sáng thế Ký 31:36-42).

Xin đọc cẩn thận lời đáp của Gia-cốp cùng La-ban trong Sáng thế Ký 31:36-42. Chúng ta học được gì từ câu trả lời này về bản tính của Gia-cốp để giải nghĩa ân phước của Đức Chúa Trời ban cho chàng?

Cuối cùng, Gia-cốp là vô tội. Nhưng ông công nhận đó là nhờ ơn phước của Đức Chúa Trời. Điều này cho thấy rằng dù Gia-cốp có phạm lỗi lầm gì, chàng cũng biết rằng Đức Chúa Trời luôn hành động trong đời sống mình dù Gia-cốp có làm sai, nhưng chàng cố gắng sống bởi đức tin. Thật quan trọng cho tất cả chúng ta nên có lối sống như Gia-cốp.

IV. GIA-CỐP VÀ Ê-SAU (Sáng thế Ký 32:1-32).

Gia-cốp chia tay với La-ban, và được tự chủ sau rất nhiều năm. Sau đó, hai thiên sứ đến gặp chàng (Sáng thế Ký 32:1, 2). Những câu này không ghi chép họ nói gì với người. Nhưng sự hiện ra của thiên sứ cho Gia-cốp lòng can đảm và tự tin. Có lẽ điều đó giải nghĩa tại sao Gia-cốp quyết định sai các sứ giả đến cùng anh mình.

Xin để ý đến sứ điệp, Gia-cốp tự xưng mình là “kẻ tội tó Chúa, Gia-cốp” (Sáng thế Ký 32:4). Tại sao ông dùng chữ tội tó? Xin đọc Sáng thế Ký 25:23; 27:29, 37).

Các sứ giả trở về với những tin buồn. Họ không có lời đáp của Ê-sau đối với thông điệp thân thiện của Gia-cốp. Thay vào đó, họ nói rằng Ê-sau đương đi tới với 400 người. Không lạ gì khi Gia-cốp “rất sầu não và sợ hãi” (Sáng thế Ký 32:7).

Vì thế, Gia-cốp cầu nguyện. Những phần nào là quan trọng trong lời cầu nguyện của ông? Sáng thế Ký 32:9-12. Ông cầu nguyện cho điều gì? Ông nhắc đến lời hứa nào? Lời cầu nguyện của ông bày tỏ ông lệ thuộc vào Đức Chúa Trời như thế nào?

Lời cầu nguyện của Gia-cốp rất thành thật và sốt sắng. Nhưng Gia-cốp cũng dùng những chữ tử tế và khôn ngoan (Sáng thế Ký 32:13-21). Ông hy vọng rằng với tất cả các của lễ, ông có thể làm cho anh mình hài lòng (Sáng thế Ký 32:20). Có lẽ bài học ở đây là: Chắc chắn chúng ta cần cầu nguyện. Chúng ta cần lệ thuộc vào Đức Chúa Trời. Nhưng đồng thời chúng ta cần làm hết sức trong ý muốn của Chúa để thấy rằng lời cầu nguyện được thỏa đáp.

Xin đọc Sáng thế Ký 33. Chúng ta thấy gì trong mối tương giao giữa Gia-cốp và Ê-sau để thấy rằng họ đã thay đổi?

Bất kỳ Gia-cốp và Ê-sau đã kinh nghiệm sự phát triển thuộc linh trong nhiều năm qua, thời gian cũng hàn gắn những vết thương lòng. Bạn có thể làm gì để làm giảm đi những sự đau lòng về những điều sai lầm trong quá khứ trong khi chờ đợi thời gian chữa lành những vết thương của bạn?

V. VẬT LỘN VÀ ĐỨC TIN (Sáng thế Ký 32:23-32).

Câu chuyện trong Sáng thế Ký 32:23-32 nói gì với bạn? Bạn học được gì từ câu chuyện này về sự “vật lộn” của bạn với Đức Chúa Trời? Xin cũng đọc Ô-sê 12:4.

Ellen G. White nói rõ ràng rằng Gia-cốp đã vật lộn với Đấng Christ, vị “Thiên sứ của giao ước.” – *Patriarchs and Prophets*, tr. 197. Hai lần trong đêm vật lộn đó, những câu này nói rằng chính Đức Chúa Trời hiện ra cùng Gia-cốp. Một lần nữa ở đây, chúng ta thấy Đức Chúa Trời sẵn lòng gần gũi và thân mật với dân sự Ngài.

Tại sao sự đổi tên cho Gia-cốp rất quan trọng?

Gia-cốp thấy rằng mình đã vật lộn với Đức Chúa Trời. Vì vậy ông cầu xin để được ban phước (Sáng thế Ký 32:26). Đức Chúa Trời ban thưởng cho đức tin của ông bằng sự đổi tên cho ông. Tên của ông không còn là Gia-cốp nữa (Gia-cốp nghĩa là, “nắm gót,” “chiếm vị” hay “lừa gạt”). Bây giờ ông sẽ được gọi là Y-sơ-ra-ên (“vật lộn với Đức Chúa Trời”).

Bạn thấy những lời của Gia-cốp trong Sáng thế Ký 32:30 có ý nghĩa gì?

Khi sự vật lộn chấm dứt, Gia-cốp nói ông đã thấy mặt Đức Chúa Trời và linh hồn ông được giải cứu. Thật vậy, đây cũng là cơ hội ban cho tất cả mọi người nhờ sự chết của Đức Chúa Giê-su. Đức Chúa Giê-su là Đức Chúa Trời trong hình thể con người. Qua sự sống và sự chết của Ngài là Đấng Thay thế cho chúng ta, Ngài đã đem lại sự hòa giải giữa trời và đất. Vì Đức Chúa Giê-su và những gì Ngài đã làm, tất cả chúng ta có thể “thấy mặt Đức Chúa Trời” và còn sống. Tội lỗi trong quá khứ của chúng ta không phải hủy diệt chúng ta trước mặt Đấng là “ngọn lửa thiêu đốt” (Hê-bơ-rơ 12:29).

Bạn đã vật lộn với Đức Chúa Trời thế nào? Vật lộn với Đức Chúa Trời nghĩa là gì? Sau cuộc vật lộn như vậy, bạn có giống như Gia-cốp, đi “giẹo cẳng” không?

VI. NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Xin đọc Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 190-203; *The SDA Bible Commentary*, quyển 1, giải nghĩa về Sáng thế Ký 29:31 – 35:29.

“Gia-cốp đã rời Pha-đan-A-ram vì vâng theo sự hướng dẫn của Đức Chúa Trời. Nhưng ông cũng có nhiều sợ hãi và nghi ngờ khi ông bước theo con đường xưa ông đã đi cách đây hai mươi năm trong lúc chạy trốn. Gia-cốp luôn luôn nhớ đến tội đã lừa gạt cha mình. Ông biết rằng sự lưu đày lâu dài của ông là hậu quả trực tiếp của tội đó. Ông thường nghĩ về những chuyện này ngày đêm. Lương tâm cắn rứt làm cho cuộc hành trình của ông rất buồn thảm. Khi những ngọn đồi của quê xưa hiện ra trước mặt từ xa xa, lòng ông bồi hồi thổn thức. Cả dĩ vãng hiện ra rất rõ ràng trong trí ông. Khi nhớ lại tội của mình, ông đồng thời cũng nhớ đến những ân huệ Đức Chúa Trời ban cho ông, những lời hứa là Ngài sẽ giúp đỡ và hướng dẫn ông.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 195.

“Gia-cốp đã nhận lãnh ơn phước mà linh hồn ông khao khát. Đức Chúa Trời đã tha thứ tội cho ông là kẻ lường gạt. Những khủng hoảng trong đời ông đã qua rồi. Sự nghi ngờ, đấu tranh và sầu não đã làm cuộc đời của Gia-cốp cay đắng. Nhưng bây giờ tất cả đã thay đổi. Sự bình an vì được kết hợp với Đức Chúa Trời thật ngọt ngào. Gia-cốp không còn sợ hãi gặp gỡ anh mình. Đức Chúa Trời, Đấng đã tha tội cho Gia-cốp, có thể lay chuyển lòng Ê-sau để ông khiêm tốn chấp nhận sự hạ mình và ăn năn của Gia-cốp.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 198.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Lớp bạn hãy thảo luận hành động của Gia-cốp trong việc sửa soạn để gặp Ê-sau. Tại sao Gia-cốp cố gắng để làm bớt đi cơn giận của Ê-sau? Những lời hứa của Đức Chúa Trời không đủ để ban cho ông đức tin sao? Gia-cốp có bày tỏ mình thiếu đức tin bằng những hành động của ông chăng? Hay những hành động này là bằng chứng của đức tin ông?

Hãy hỏi những người sẵn lòng muốn nói về khi nào thời gian hàn gắn lại vết thương đau. Chúng ta học được gì từ những kinh nghiệm này? Chúng ta có thể làm gì để giúp những người bị tổn thương mà cần thời gian thật lâu để chữa lành?

Bài Học 12

TỪ NGỤC THẮT TỚI CUNG ĐIỆN

CÂU GỐC: “Trong nhà nầy chẳng ai lớn hơn tôi, và chủ cũng không cấm chi tôi, trừ ra một mình người, vì là vợ của chủ tôi. Thế nào tôi dám làm điều đại ác đường ấy, mà phạm tội cùng Đức Chúa Trời sao?” (Sáng thế Ký 39:9).

NGHIÊN CỨU KINH THÁNH TUẦN NÀY: Sáng thế Ký 37:2 – 41:40.

CÂU CHUYỆN CỦA GIA-CỐP TIẾP TỤC. CHUYỆN NÀY BÀY TỎ HẬU QUẢ KINH KHỦNG CỦA TỘI LỖI VÀ SỰ NHÂN TỬ, THƯƠNG XÓT CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI. Sáng thế Ký 34 kể chuyện con gái của Gia-cốp bị một hoàng tử xứ đó hãm hiếp, và hai con trai của Gia-cốp giết tất cả người nam trong thành. Gia-cốp sợ bị trả thù nên đã trốn về Ê-đê-nê (Sáng thế Ký 35). Tại nơi đó, Đức Chúa Trời lại hiện ra cùng ông và lặp lại những lời hứa giao ước: “Ta là Đức Chúa Trời toàn năng; người hãy sanh sản và thêm nhiều; một dân cho đến nhiều dân đều do nơi người mà sanh, cùng các vua sẽ do nơi mình người mà ra. Xứ ta đã cho Áp-ra-ham và Y-sác thì ta sẽ cho người và cùng dòng dõi người” (Sáng thế Ký 35:11, 12).

“Phần còn lại của Sáng thế Ký 35 nói về việc Bên-gia-min sinh ra và sự qua đời của Ra-chên. Sáng thế Ký 35 cũng nói về Ru-bên, người nằm cùng Bi-la, vợ lẽ của cha mình” (Sáng thế Ký 35:22). Sáng thế Ký 35 kết thúc khi Gia-cốp gặp lại Y-sác, cha mình. Y-sác hưởng thọ 180 tuổi. Ông qua đời, được hai con trai chôn người.

Sáng thế Ký 36 nói về dòng dõi của Ê-sau. Một phần của dòng dõi này mau chóng lu mờ trong lịch sử của Kinh Thánh. Sáng thế Ký 37 nói về Gia-cốp và dòng dõi “được lựa chọn” của người.

Tất cả lịch sử này dạy chúng ta bài học nào?

Người ta phạm nhiều tội lỗi. Nhưng Đức Chúa Trời vẫn làm trọn ý muốn của Ngài. Hãy tưởng tượng việc gì sẽ xảy ra nếu tất cả những người tự xưng là dân sự thật của Ngài thực sự vâng lời Ngài.

I. NGƯỜI NẪM MỘNG (Sáng thế Ký 37)

Xin đọc Sáng thế Ký 37. Sau đó trả lời những câu hỏi sau đây:

1. Tại sao các anh của Giô-sép rất ghét chàng?

---

2. Giô-sép đã làm tình trạng này trở nên tệ hơn như thế nào?

---

3. Chỉ có Ru-bên là người duy nhất cố gắng làm đúng, việc này có kỳ lạ không?

---

4. Bạn nghĩ tại sao các anh của Giô-sép quyết định không giết chàng?

---

5. Nhìn lại cuộc đời của Gia-cốp. Ông đã gây nên điều đáng buồn để việc đó xảy đến cho mình ra sao?

Khi chúng ta biết tiểu sử của gia đình này, thì thật không có gì để ngạc nhiên. Sự ganh tị, tranh dành, và thiếu thành thật thường xảy ra trong nhà này từ những ngày đầu. Các người con trai được nuôi nấng bởi một người cha thờ phượng Đức Chúa Trời. Họ cũng nhận được lời giáo huấn đặc biệt từ Đức Chúa Trời, nhưng họ lại tỏ rằng họ không biết Ngài. Họ không kinh nghiệm sự hoán cải trong lòng là điều cần thiết cho những người thật sự muốn phụng sự Ngài.

Hãy coi tội lỗi không kiểm chế đã đem những người này đi xa thế nào. Câu chuyện này đã đem lại sứ điệp nào cho mỗi người chúng ta, đó là: tội lỗi sẽ dẫn chúng ta đi đâu?

II. TỘI PHẠM VỚI DÂN CA-NA-AN (Sáng thế Ký 38).

Câu chuyện trong Sáng thế Ký 38 có sứ điệp quan trọng nào? Chuyện này nói gì về bản tính của Giu-đa?

Vì lý do nào đó, câu chuyện trong Sáng thế Ký 38 làm gián đoạn chuyện về Giô-sép. Có lẽ Đức Chúa Trời muốn sự khác biệt hẳn giữa bản tính không công bình của người phản bội Giô-sép là Giu-đa, và bản tính công bình của người bị phản, Giô-sép.

Sáng thế Ký 38 cũng giúp chúng ta hiểu “rằng những con trai của Gia-cốp, quên nhiệm vụ thánh của dân sự họ. Vì vậy họ ở trong sự nguy hiểm là chết bởi tội lỗi của dân Ca-na-an. Nếu Đức Chúa Trời không hành động để di chuyển gia đình của Gia-cốp qua Ê-díp-tô, thì cả gia đình có lẽ đã rơi vào ảnh hưởng bại hoại của phong tục Ca-na-an. Vậy, Sáng thế Ký 38 là một phần quan trọng của lịch sử lúc ban đầu của Y-sơ-ra-ên.” – Phỏng trích *The SDA Bible Commentary*, quyển 1, tr. 434.

Hành động của Giu-đa là tội lỗi. Nhưng ông cũng tỏ ra vài sự can đảm về luân lý như thế nào? Sáng thế Ký 38:26; xin cũng đọc Sáng thế Ký 37:26.

Tội kinh khủng của Giu-đa với Ta-ma bị bại lộ. Vì thế ông không thể làm gì hơn là thú nhận tội mình. Trong mưu chống lại Giô-sép, Giu-đa bày tỏ một tinh thần công bằng và thành thật dằng sau bản tính đôi khi xấu xa của ông. Sự thú tội thành thật của Giu-đa, việc ông đối xử công bằng với Ta-ma, và địa vị đặc biệt của ông trong gia phả của Đấng Christ (Sáng thế Ký 49:10) chứng tỏ ông đã thay đổi hoàn toàn. Giu-đa thay đổi tính tình khiến ông xứng đáng làm người lãnh đạo trong gia đình, và con cháu ông xứng đáng làm những người lãnh đạo dân Y-sơ-ra-ên (Sáng thế Ký 49:3, 4, 8-10).

Tại sao chúng ta phải rất cẩn thận trong việc phán đoán người khác (Ma-thi-ơ 7:1)? Làm sao chúng ta có thể biết sự khác biệt khi phán đoán những hành động và phán đoán con người? Tại sao sự khác biệt này rất quan trọng?

III. GIÔ-SÉP TẠI Ê-DÍP-TÔ (Sáng thế Ký 39).

Đoàn lái buôn giữ Giô-sép như là nô-lệ đi ngang qua những túp lều của Gia-cốp. Trong một lúc, Giô-sép cảm thấy rất sâu thẳm và sợ hãi.” – Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 213. Nhưng Giô-sép nhớ lại những chuyện của Gia-cốp về tình thương của Đức Chúa Trời và sự trung tín của Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp. Vì thế, Giô-sép quyết định tin cậy nơi Đức Chúa Trời và hành động như là một công dân của nước trời. Vì đã định trước cho Giô-sép bị đem qua Ê-díp-tô, Đức Chúa Trời đã chuẩn bị cho gia đình của Gia-cốp được thoát khỏi những ảnh hưởng xấu xa của dân ngoại cho tới khi tội lỗi của dân A-mô-rít ở Ca-na-an đã đầy tràn (Sáng thế Ký 15:13-16). Giô-sép đi đến Ê-díp-tô khởi đầu một câu chuyện khó tin về những điều Đức Chúa Trời có thể làm cho một người muốn giữ lòng trung thành với Ngài dù gặp những việc kỳ quặc.

Chúng ta biết rất ít về quá khứ của Giô-sép. Nhưng có điều gì trong quá khứ của Giô-sép khiến chàng giữ lòng trung thành với Đức Chúa Trời? Từ câu chuyện này chúng ta học được những bài học nào?

Chúng ta suy nghĩ về sự tham lam của những thành viên khác trong gia đình này (Sáng thế Ký 35:22; 38:16, 18), đặc biệt sự thực hành đa thê phổ thông (chắc chắn để thỏa mãn nhục dục). Sự tuân thủ về luân lý của Giô-sép chống lại cám dỗ từ bà vợ của ông chủ là một bằng chứng hùng hồn về đức tin và bản tính của chàng.

Giô-sép bị bán làm nô lệ, và bị bỏ tù một cách bất công. Nhưng ba lần trong Sáng thế Ký 39 nói rằng, “Đức Giê-hô-va phù hộ chàng”. Chúng ta hiểu điều này thế nào? Làm sao Đức Chúa Trời “phù hộ” chàng khi rất nhiều điều bất hạnh xảy ra cho chàng?

Những nan đề và rắc rối chứng tỏ rằng Đức Chúa Trời không rời bỏ người nào. Giô-sép không thể hiểu được sự hướng dẫn của Đức Chúa Trời. Lúc đó chàng không thể thấy giống như chúng ta thấy rõ ràng bây giờ. Từ sự suy nghĩ của Giô-sép, thì những điều xảy ra cho chàng thật không hợp lý chút nào. Dù sao chăng nữa, chàng quyết định giữ lòng trung thành với Chúa.

Bạn học được những bài học nào về sự tin cậy nơi Đức Chúa Trời, dù việc xảy đến có tệ đến thế nào chăng nữa?

IV. QUAN TỬ CHÁNH VÀ QUAN THƯỢNG THIÊN (Sáng thế Ký 40).

Cả hai quan tử chánh và quan thượng thiên đều là những nhân vật quan trọng tại triều đình Pha-ra-ôn. (So sánh Nê-hê-mi 1:11). Họ bị bỏ vào ngục. (Có thể họ bị kết án là dự tính lật đổ Pha-ra-ôn.) Và họ được đặt dưới sự chăm sóc của Giô-sép.

Sáng thế Ký 40:6-8 cho chúng ta thêm kiến thức nào về bản tính của Giô-sép?

Ngay cả khi ở trong ngục thất, Giô-sép cố gắng giúp những người khác và làm chứng cho Đức Chúa Trời (Sáng thế Ký 40:8). Chàng tôn vinh Chúa khi giải nghĩa các điều chiêm bao.

Giô-sép đã “thành công” trong ngục thất và đã bày tỏ sự trung tín với Đức Chúa Trời. Nhưng Giô-sép đã nói lên điều gì về sự bị đối xử bất công và rất muốn ra khỏi ngục tù?

Giô-sép rất trung tín. Nhưng chàng vẫn cố gắng nhờ người giúp đỡ để được lại sự tự do. Một lần nữa, chàng không biết được tương lai. Chàng không biết chương trình của Đức Chúa Trời. Nhưng chàng cố gắng để ra khỏi tình trạng của mình. Đây là hành động của loài người và rất dễ hiểu. Nhưng Sáng thế Ký 40 cho thấy, việc này không thành tựu. Khi được tự do, quan tử chánh quên lửng Giô-sép. Nhưng về sau quan tử chánh có nói, “Tâu bệ hạ, có một người Hê-bơ-rơ trong ngục thất biết giải nghĩa các điềm mộng. Bệ hạ nên thả chàng ra!” Và như chúng ta thấy trong Sáng thế Ký 41, quan tử chánh có nói về Giô-sép khi đúng thời điểm. Cho tới khi đó, Giô-sép phải tranh đấu với sự nghi ngờ và nản chí khi chàng tiếp tục ở trong tù hai năm nữa.

Chắc chắn Giô-sép phải thất vọng và cay đắng về hoàn cảnh của mình. Chàng có thể dễ dàng bỏ tất cả đức tin và hy vọng. Chúng ta phải làm gì khi phải thất vọng cay đắng trong cuộc đời? Làm sao chúng ta giữ vững được đức tin và niềm hy vọng trong những lúc thất vọng như vậy?

V. GIÔ-SÉP ĐƯỢC TỰ DO (Sáng thế Ký 41:1-40).

Sáng thế Ký 41 giới thiệu chúng ta về một bối cảnh thông thường của Ê-díp-tô. Chúng ta đọc về những con bò trằm nửa mình dưới sông cho mát (Sáng thế Ký 41:2). Và Giô-sép cạo mặt mày khi chàng rời ngục thất. (Trong những bức tranh của người Ê-díp-tô thì người Do Thái có râu). Dân Ê-díp-tô coi sông Nin là nguồn sự sống. Vì lý do này, sự miêu tả những con bò gầy guộc từ dưới sông đi lên phải là một điều đáng sợ cho người Ê-díp-tô.

Cuối cùng quan tử chánh đã cứu Giô-sép thế nào? Sáng thế Ký 41:9-13.

Ngay cả sau khi gặp sự thất vọng này, Giô-sép vẫn bày tỏ đức tin nơi Đức Chúa Trời của ông cha mình. Trong Sáng thế Ký 41:16, Giô-sép nói rất rõ ràng rằng chỉ nhờ cậy nơi Đức Chúa Trời mà chàng có thể giải nghĩa được điềm mộng. Thật rất dễ dàng cho Giô-sép nhận tất cả công trạng về mình để tỏ ra tài giỏi trước mặt Pha-ra-ôn. Nhưng chàng đã không làm vậy. Một lần nữa, chúng ta thấy đức tin của Giô-sép thể hiện trong hành động của chàng.

Sau khi Giô-sép giải nghĩa điềm mộng, chàng đã nói gì để làm chứng cho Đức Chúa Trời? Sáng thế Ký 41:28, 32.

Đối với Giô-sép, tất cả những gì chàng thấy trước chỉ là kết quả hành động của Đức Chúa Trời. Giô-sép thấy bàn tay của Chúa trong mọi việc sẽ xảy ra. Một lần nữa, những lời của Giô-sép bày tỏ chàng tin cậy nơi quyền phép của Đức Chúa Trời. Điều này chắc chắn giải nghĩa tại sao Giô-sép có thể giữ vững đức tin mình ngay cả khi ở trong ngục thất.

Sau khi giải nghĩa điềm mộng, chàng bắt đầu khuyên vua việc phải làm. Đó là chọn một người có trách nhiệm để thâu trữ mùa màng vào trong kho. Có gì trong giấc mộng để giải nghĩa như vậy? Không. Có lẽ Giô-sép cảm nhận được một cơ hội có thể giúp chàng ra khỏi ngục thất. Vì vậy, chàng hy vọng sẽ lãnh được việc đó. Tại sao không? Đó là điều con người thường làm. Ngay cả cho người yêu mến Đức Chúa Trời và trung tín với Ngài.

VI. NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Từ ngục thất, Giô-sép được lập làm người cầm quyền trên cả xứ Ê-díp-tô. Đó là một địa vị rất cao trọng. Nhưng địa vị đó cũng đầy sự khó khăn và nguy hiểm. Một người không thể có địa vị cao mà không có sự nguy hiểm. Một trận bão có thể không làm hại chi đến những cây bông của thung lũng, nhưng cũng trận bão ấy cũng có thể làm bật rễ một cây cao, đẹp đẽ trên đỉnh núi. Cũng một cách đó, những người thành thật và khiêm tốn có thể bị lôi xuống hố bởi những cám dỗ của sự thành công và danh vọng thế gian. Nhưng Giô-sép đã chịu được sự thử thách về cám dỗ và thành công. Giô-sép bày tỏ sự trung thành, dù chàng đứng trước cung điện của Pha-ra-ôn hay trong ngục thất. Giô-sép vẫn là một khách lạ trong một xứ thờ hình tượng. Chàng đã bị phân cách khỏi những người thờ phượng Đức Chúa Trời. Nhưng chàng tin rằng Đức Chúa Trời đã hướng dẫn đường lối của chàng. Bởi luôn luôn lệ thuộc nơi Đức Chúa Trời, Giô-sép trung tín làm trọn trách nhiệm trong địa vị của mình.” – Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 222.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Trong bài học tuần này, những giấc mộng và sự giải nghĩa là một phần lớn các hành động của Đức Chúa Trời. Trong thế giới cổ, các giấc mộng được coi là những sứ điệp từ các thần khác nhau. Ngày nay, Đức Chúa Trời có hành động qua các điềm chiêm bao và sự giải nghĩa như Ngài đã làm hồi xưa chăng? Hay Ngài có thể làm nhiều cho xứ này hơn là cho xứ kia, nơi mà các giấc mộng không được coi là quan trọng? Nếu chuyện Giô-sép được đặt trong một thời điểm cận đại hay trong xứ của bạn, Đức Chúa Trời có thể bày tỏ Ngài và chương trình của Ngài thế nào?
2. Hãy để các học viên nói về các chuyện “Giô-sép” của họ. Những chuyện này có thể gồm những kinh nghiệm đau buồn nhưng chứng minh sự hướng dẫn diệu kỳ của Chúa.

Một số người trải qua những kinh nghiệm cay đắng và vượt qua với đức tin vững mạnh hơn. Người khác thì bị mất đức tin. Lớp bạn hãy thảo luận điều gì đã đem lại hai kết quả khác biệt như vậy?

Bài Học 13

SỰ KẾT THÚC CỦA ĐOẠN ĐẦU

CÂU GỐC: “Đức Chúa Trời sai tôi đến đây trước, đặng làm cho các anh còn nối dòng trên mặt đất, và nung một sự giải cứu lớn đặng giữ gìn sự sống cho anh em” (Sáng thế Ký 45:7).

NGHIÊN CỨU KINH THÁNH TUẦN NÀY: Sáng thế Ký 41:41 – 50:26.

TRONG LỊCH SỬ THẾ GIỚI, CHÚNG TA THƯỜNG THẤY NHỮNG VIỆC XẢY RA DO CÁC HÀNH ĐỘNG CỦA LOÀI NGƯỜI MÀ LÚC ĐẦU HỌ KHÔNG DỰ TÍNH SẼ CÓ. Họ có thể thành công trong mục tiêu của họ. Nhưng có việc gì xảy ra mà họ không dự tính trước.” – Phỏng trích G. W. F. Hegel, “The Philosophy of History”; trong *The Philosophy of Hegel* (New York, The Modern Library), 1954, tr. 16, 17.

Tuần này, chúng ta đi đến sự kết thúc của đoạn khởi đầu. Chúng ta sẽ thấy nguyên tắc bày tỏ trong câu trên đây. Dù người ta có sắp đặt chương trình gì, hay dù có những sự thất vọng, tội lỗi, hay rắc rối gì, chúng ta thấy “có điều gì xảy ra từ những hành động của loài người mà họ không dự tính trong chương trình nguyên thủy của họ.” Cái “điều gì đó” là Đức Chúa Trời hành động theo chương trình của Ngài trong lịch sử nhân loại.

Hầu hết chúng ta biết câu chuyện này và đoạn kết cuộc thế nào. Vì lý do này, sự hướng dẫn của Đức Chúa Trời trong Sáng thế Ký không làm chúng ta ngạc nhiên. Nhưng, đối với nhân vật trong chuyện, họ cần một đức tin là Đức Chúa Trời sẽ thực hiện điều Ngài đã hứa. Không lạ gì Hê-bơ-rơ 11 nói “bởi đức tin Áp-ra-ham,” “bởi đức tin Y-sác,” “bởi đức tin Sa-ra.” “bởi đức tin Gia-cốp.” Họ tin tưởng vào những điều họ không thấy hay hiểu được. Họ lệ thuộc hoàn toàn nơi lời hứa của Đức Chúa Trời mà thôi. Điều này nghe có quen thuộc không?

I. SỰ HƯỚNG DẪN CỦA CHÚA ĐƯỢC BÀY TỎ (Sáng thế Ký 41:41 – 42:23).

Chỉ qua một đêm, Giô-sép đã từ một tù nhân trở nên một nhà lãnh đạo đứng hàng thứ hai tại Ê-díp-tô. Bây giờ, chàng sẽ phải đối diện với những sự thử thách mới.

Điều này đem lại cho Giô-sép sự thách thức lớn lao nào về lòng trung tín với Đức Chúa Trời? Sáng thế Ký 41:45.

Sáng thế Ký 41:50-52 hình dung Giô-sép ổn định với cuộc sống mới. Những tên mà Giô-sép đặt cho hai con trai mình diễn tả kinh nghiệm này của người. Tên *Ma-na-se* đến từ động từ Hê-bơ-rơ nghĩa là “làm cho ta quên” và đứa con trai đầu lòng đã giúp cha nó quên đi cái quá khứ phũ phàng. *Ép-ra-im*, tên đứa thứ nhì, nghĩa là “được thịnh vượng gấp đôi.” Tên này bày tỏ sự vui mừng của Giô-sép và sự mở ra một chương mới trong cuộc đời của chàng.

Qua Sáng thế Ký 41 và Sáng thế Ký 42:1-17, chúng ta có thể thấy sự hướng dẫn của Đức Chúa Trời. Giác chiêm bao của Giô-sép (Sáng thế Ký 37:19) được ứng nghiệm mà chỉ một mình Đức Chúa Trời có thể làm được. Câu chuyện này là một lời chứng tuyệt diệu cho quyền phép của Đức Chúa Trời trong việc thực hiện những điều Ngài phán. Con đói kém đã đưa đẩy các anh vào vòng tay của Giô-sép là một thí dụ rõ ràng là Đức Chúa Trời thực hiện ý muốn của Ngài.

Những chữ nào các anh em nói với nhau về điều họ vẫn còn cảm thấy có tội sau nhiều năm?

Sự sầu não lớn lao của cha họ về việc mất Giô-sép làm các anh thấy sự nghiêm trọng của tội lỗi. Điều tệ hơn là họ không thể nói với cha họ sự thật, là Giô-sép chưa chết. Họ không ý thức được sự đau buồn mà hành động của họ sẽ đem lại cho họ và gia đình.

Nếu bạn cần làm một quyết định quan trọng, hãy dành thì giờ nghĩ tới những hậu quả của quyết định đó. Tại sao rất quan trọng để chắc chắn rằng bạn làm bất cứ quyết định nào mà không phạm những nguyên tắc Đức Chúa Trời đã truyền trong Kinh Thánh?

II. GIÔ-SÉP VÀ CÁC ANH EM NGƯỜI (Sáng thế Ký 42, 43).

Kế hoạch của Giô-sép dành cho anh em mình bày tỏ ông muốn dạy họ một bài học. Và ông muốn biết thêm về gia đình mình.

Hãy để ý phản ứng của các anh khi tìm thấy tiền trong bao của họ. Sáng thế Ký 42:24-28. Điều này nói gì về đức tin và sự hiểu biết của họ về Đức Chúa Trời?

Sáng thế Ký 41:36-39 nói gì về bản tính của Ru-bên?

“Trong những năm từ khi Giô-sép bị chia ly khỏi các anh, các con trai của Gia-cốp đã thay đổi tính tình. Lúc đầu họ ganh tị, phản nghịch, thiếu thành thật, độc ác, và hay báo thù. Nhưng bây giờ, họ có lòng vô vị kỷ, thành thật đối với nhau, trung thành với cha họ, và dù đã vào tuổi trung niên, họ vẫn còn phục dưới quyền của cha mình.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 225.

Câu đáp của Gia-cốp cùng Ru-bên bày tỏ sự sầu khổ của ông về sự mất Giô-sép. Nhưng cơn đói kém trở nên rất lớn nên ông không còn sự lựa chọn nào khác (Sáng thế Ký 43:8). Chỉ tới lúc đó, ông mới đồng ý để cho con út mình đi với họ.

Mục đích của Giô-sép là gì khi làm bữa tiệc trong Sáng thế Ký 43:31-34?

Họ thật ngạc nhiên khi Giô-sép sắp đặt mình ngồi theo thứ tự tuổi tác. Giô-sép dành cho Bên-gia-min nhiều thức ăn hơn bội phần. Bên-gia-min là em út. Giô-sép làm vậy để “xem các anh khác có ganh tị với Bên-gia-min và xử ác với em như họ đã đối xử với Giô-sép.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 228. Nhưng các anh ăn và uống với Bên-gia-min (Sáng thế Ký 43:34), điều này cho Giô-sép thấy rằng các anh đã thật sự thay đổi.

Chắc chắn những sự đau khổ đã làm các người anh này thay đổi. Sự đau khổ đã thay đổi bạn thế nào? Đức Chúa Trời có thể dùng sự đau khổ để đem lại điều tích cực trong một người thế nào?

III. GIA ĐÌNH ĐOÀN TỤ (Sáng thế Ký 44 – 47).

Giô-sép vẫn chưa xong việc mình. Sự thử thách cuối cùng phải đến (Sáng thế Ký 44). Lời thú tội của Giu-đa, và sự vui lòng thế chỗ cho Bên-gia-min vì cha mình là bằng chứng các anh của Giô-sép đã thay đổi. Chỉ tới lúc đó, Giô-sép mới nói với họ ông thật sự là ai.

Hãy đọc những lời của Giô-sép nói với các anh mình trong Sáng thế Ký 45:1-13. Ông đã nói gì để bày tỏ đức tin của ông vẫn còn vững mạnh?

Đức tin của Giô-sép nơi Đức Chúa Trời trong những năm đen tối bây giờ được ban thưởng. Những gì ông không thể thấy trước đây bỗng nhiên trở nên rõ ràng đối với ông. Đức Chúa Trời đã thực hiện đường lối ông không thể tưởng tượng được. Đây là một bài học hay cho tất cả chúng ta. Nếu chúng ta luôn luôn trung tín, Ngài sẽ thực hiện vào lúc cuối cùng, tức là ngày tận thế (Khải huyền 21:1).

Phần còn lại của Sáng thế Ký 45 nói về sự chuẩn bị để gia đình Giô-sép được đoàn tụ trở lại. Khi Gia-cốp nghe được tin Giô-sép (Sáng thế Ký 46), ông bắt đầu cuộc hành trình dài qua Ê-díp-tô. Trên đường đi, ông ngừng lại tại Bê-e-Sê-ba là nơi ông nội Áp-ra-ham đã thờ phượng Chúa và cha của ông đã lập một bàn thờ. Nơi đây, Đức Chúa Trời lặp lại những ơn phước giao ước (Sáng thế Ký 21:33; 26:23-25). Khi Gia-cốp nhắc lại giao ước, Đức Chúa Trời lại phán cùng ông về những lời hứa trong giao ước tại Bê-tên. Đức Chúa Trời cũng phán thêm lời hứa rằng gia đình của Gia-cốp sẽ thành một nước lớn ở Ê-díp-tô (Sáng thế Ký 46:1-4).

Sau khi Gia-cốp và gia đình ông tới Ê-díp-tô, sự đoàn tụ hoan hỉ diễn ra (Sáng thế Ký 45:29, 30). Tại sao Giô-sép muốn gia đình ông nói với người Ê-díp-tô rằng họ là những người chăn chiên, một công việc mà người Ê-díp-tô gớm ghê? (Sáng thế Ký 46:31-34).

Sáng thế Ký 46:31-34 không giải nghĩa rõ ràng, nhưng Giô-sép biết ảnh hưởng tiêu cực người Ê-díp-tô sẽ có trên gia đình mình, nên giữ gia đình tách khỏi người Ê-díp-tô, để cố gắng bảo vệ sự trong sạch. Vì Giô-sép biết rõ trách nhiệm thiêng liêng của gia đình mình. Chắc chắn, khi Giô-sép và gia đình ông được đoàn tụ trở lại ông sẽ biết trách nhiệm thiêng liêng này là có thật.

IV. NHỮNG LỜI CHÚC PHƯỚC CỦA TỔ PHỤ GIA-CỐP (Sáng thế Ký 47:28 – 49:28).

Sau khi sống 17 năm hạnh phúc ở Ê-díp-tô với những người thân yêu nhất, Gia-cốp cảm thấy cái chết gần kề. Ông gọi các con trai mình lại để nói lời từ giã cuối cùng.

Xin đọc lại những lời hứa Đức Chúa Trời đã ban cho Gia-cốp trong nhiều năm. Sáng thế Ký 28:12-15; 35:9-15; 46:2-4. Với tình trạng và hoàn cảnh quanh Gia-cốp bấy giờ, tại sao dễ dàng cho ông để tin rằng Đức Chúa Trời sẽ làm trọn những lời hứa này? Xin cũng đọc Sáng thế Ký 46:26; 47:27.

Có lẽ lần đầu tiên Gia-cốp thấy Đức Chúa Trời có thể thực hiện tất cả những điều Ngài đã hứa. Chắc chắn sự hiểu biết này đem lại cho ông sự bình an và yên ủi.

Trước khi qua đời, Gia-cốp nói tiên tri về tương lai của con cháu mình (Sáng thế Ký 49). Quyền phép của Đức Chúa Trời hướng dẫn Gia-cốp nói lên sự thật, dù sự thật có đau lòng đến đâu. Gia-cốp rút quyền trưởng nam khỏi Ru-bên và tuyên bố sự rửa sả về tội lỗi của Lê-vi và Si-mê-ôn. Lịch sử sau này của chi phái Lê-vi bày tỏ sự rửa sả này đã trở thành một ơn phước.

Kinh Thánh đề cập cả điều tốt lẫn điều xấu, sự thành công và thất bại, của con người. Kinh Thánh không giấu diếm lỗi lầm hay những chiến thắng của các anh hùng được tôn trọng nhất. Kinh Thánh hình dung những người của Đức Chúa Trời, cả nam và nữ, đều có những cảm xúc như chúng ta (Gia-cơ 5:17; Công vụ 14:15).

Gia-cốp nói về tương lai của gia đình mình. Tương lai này gồm có những cá nhân với ý chí tự do lựa chọn, đặc biệt là trong mối tương giao của họ với Đức Chúa Trời. Cũng như thế, mỗi người trong chúng ta đều có ý chí tự do. Những lời tiên tri Đức Chúa Trời phán về các nước và tương lai của họ thì không giống như lời tiên tri về cá nhân được cứu hay bị chết mất. Đức Chúa Trời biết trước sự lựa chọn của chúng ta, điều này không giống như quyết định trước những sự lựa chọn này. Chỉ có chúng ta mới làm được những sự lựa chọn này.

Bạn hiểu thế nào ý tưởng, “bản tính là định mạng (sự cuối cùng trong tương lai)? Bản tính của bạn ảnh hưởng những quyết định của bạn thế nào? Bạn muốn có những sự thay đổi nào trong bản tính bạn? Bạn làm những sự thay đổi này thế nào?

V. SỰ KẾT THÚC CỦA ĐOẠN ĐẦU (Sáng thế Ký 49:29 – 50:26).

Sáng thế Ký 50 là sự kết thúc của đoạn đầu. Sách Sáng thế Ký bắt đầu từ lúc tạo thế, tới sự Sa ngã, tới cơn Đại hồng thủy, tới những lời hứa giao ước Đức Chúa Trời lập với Áp-ra-ham và dòng dõi của người. Lúc đầu, có lẽ khó thấy những lời hứa này được thực hiện cách nào. Nhưng vào lúc sách Sáng thế Ký kết thúc, chúng ta thấy nền tảng đã được sắp đặt cho mọi điều Đức Chúa Trời đã hứa. Dòng dõi của Áp-ra-ham là một nước lớn đang sống trong “một xứ chẳng thuộc về chúng nó” (Sáng thế Ký 15:13). Họ là những người sau này sẽ được gọi ra khỏi Ê-díp-tô để “các dân thế gian đều sẽ nhờ dòng dõi người mà được phước” (Sáng thế Ký 22:18).

Các anh của Giô-sép bày tỏ mọi cảm xúc của con người thế nào? Sáng thế Ký 50.

Sự cầu xin để được tha thứ của họ không cần thiết. Rõ ràng là Giô-sép đã tha thứ cho họ từ lâu rồi. Bây giờ, cuối cùng, họ có thể thấy sự tha thứ cho họ thật sự ra sao. Chúng ta lại thấy ở đây một thí dụ khác về bản tính và sự chân thành của Giô-sép. Bằng cách này, Giô-sép hành động như là một tiêu biểu cho Đấng Christ. Giô-sép tha thứ những điều mà nhiều người nghĩ là không thể tha thứ được.

Xin hãy đọc câu đáp lại của Giô-sép cho các anh mình trong Sáng thế Ký 50:19, 20. Lời đáp của ông là đề tài chính cho cả sách Sáng thế Ký và Kinh Thánh thế nào? Nguyên tắc lớn nào được bày tỏ ở đây? Từ nguyên tắc này, chúng ta có niềm hy vọng nào?

Thường thường là con người chúng ta khó thấy trước được. Cũng một cách đó, thật khó cho Áp-ra-ham trên núi Mô-ri-a hay Giô-sép trong ngục thất. Nhưng Đức Chúa Trời thực hiện những chương trình của Ngài để làm điều “ích” và để “cứu sự sống cho nhiều người” (Sáng thế Ký 50:20). Bất kỳ chúng ta là ai, bất cứ hoàn cảnh nào, phải nhớ rằng Đức Chúa Trời của Sáng thế Ký cũng là Đức Chúa Trời của sách Khải huyền. Khải huyền là sách về thời đại của chúng ta và là chuyện của chúng ta.

Sau hết, Sáng thế Ký bắt đầu với phép lạ của sự Sáng tạo. Tạo nên thế gian này là một phép lạ. Cứu chuộc thế gian này cũng là một phép lạ. Chúng ta đã thấy phép lạ đó đầu tiên trong Sáng thế Ký 3:15 và Sáng thế Ký 22. Sự Đức Chúa Giê-su bị đóng đinh, sống lại và sẽ trở lại cũng là một phép lạ.

VI. NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Xin đọc Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 224-240; *The SDA Bible Commentary*, quyển 1, giải nghĩa về Sáng thế Ký 41:41 – 50:26.

“Gia-cốp đã phạm tội, và đã bị đau khổ rất nhiều. Ông đã phải đau khổ trong nhiều năm do làm việc cực nhọc, lo lắng, và sầu não từ ngày trọng tội khiến ông phải chạy trốn khỏi những túp lều của cha mình. Ông là người chạy trốn không nhà cửa, xa cách mẹ mình là người ông không bao giờ gặp lại. Ông làm việc bảy năm để lấy được Ra-chên. Nhưng ông bị lừa gạt và cuối cùng phải làm tới hai mươi năm cho một người bà con lừa gạt ông. Gia-cốp thấy sự thịnh vượng của mình tăng thêm. Ông thấy các con trai mình lớn lên ở chung quanh. Nhưng ông không vui trong một gia đình chia rẽ và cãi cọ. Ông nản chí vì sự sỉ nhục của con gái mình, bởi sự trả thù của các anh nàng, bởi sự chết của Ra-chên, bởi tội loạn luân của Ru-bên, bởi tội của Giu-đa, và bởi sự dối xử độc ác đối với Giô-sép. Danh sách các tội ác thật là đen tối và dài dằng dặc trong trí óc ông! Gia-cốp liên tiếp chịu đựng những kết quả của hành động sai lầm đầu tiên của ông. Ông thấy các con trai mình cũng liên tục lặp lại những tội của ông. Hình phạt của Gia-cốp thật là cay đắng. Nhưng nó có hiệu lực. Về sau, sự sửa phạt đã sinh ra ‘bông trái công bình.’ Hê-bơ-rơ 12:11.” - Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 237.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Nếu có một chủ đề quan trọng bạn có thể rút ra từ sách Sáng thế Ký để có thể dùng trong đời sống bạn hôm nay, thì chủ đề đó là gì?
2. Nhiều sự đau khổ chúng ta thấy trong Sáng thế Ký đều do con người tự gây ra. Điều này cũng giống như chúng ta thấy ngày nay. Vậy có sự khác biệt nào về cách chúng ta nên đối xử với những người đó và cố gắng giúp đỡ họ? Xin bênh vực câu trả lời của bạn.
3. Hãy hỏi những bạn trong lớp lựa chọn một câu chuyện trong Sáng thế Ký sẽ đem lại lẽ thật hữu ích giúp họ đối phó hoàn cảnh mà họ đang phải đương đầu.